KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/2239

af 15. december 2021

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølletårne af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 21. oktober 2020 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse vindmølletårne af stål (»SVT« eller »den undersøgte vare«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»det pågældende land« eller »Kina«) på grundlag af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (»grundforordningen«). Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i Den Europæiske Unions Tidende ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 9. september 2020 af European Wind Tower Association (»klageren« eller »EWTA«). Klagen blev udarbejdet på vegne af EU-erhvervsgrenen for vindmølletårne af stål i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Interesserede parter og bemærkninger til indledningen af undersøgelsen

(3) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kinesiske myndigheder og kendte brugere/importører om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(4) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Kommissionen afholdt høringer med tre brugere i marts 2021.

(5) I sine bemærkninger til indledningen hævdede den kinesiske brancheorganisation China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (»CCCME«), at klageren undlod at tilvejebringe et meningsfyldt resumé af de fortrolige oplysninger, der anvendes i klagen, navnlig med hensyn til klagens bilag 2.1-2.4. Ifølge CCCME forhindrede den overdrevne brug af fortrolige oplysninger parten i at forstå situationen i undersøgelsesperioden. Parten gentog disse påstande i sine bemærkninger og under høringen efter den foreløbige fase.

(6) Kommissionen bemærkede, at klageren i de respektive bilag kun markerede virksomhedsspecifikke oplysninger som fortrolige, f.eks. omsætning, fortjeneste, produktions- og salgsmængde for hver af de virksomheder, der fremlagde oplysninger i forbindelse med udarbejdelsen af klagen. De aggregerede tal for hver indikator blev fremlagt i den ikkefortrolige version af klagen. I modsætning til CCCME's påstande var oplysningerne i den ikkefortrolige version

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af store vindmølletårne af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 351 af 21.10.2020, s. 8).

af klagen således tilstrækkelige til, at CCCME kunne fremsætte detaljerede bemærkninger til beregningen af skadesmargenen i klagen. EWTA fremførte, som reaktion på CCCME's bemærkninger, endvidere, at det var i strid med EU-producenternes interesse at give detaljerede oplysninger om deres individuelle resultater, selv indekseret, i den betragtede periode ([3]). Kommissionen afviste derfor påstanden.

1.3. **Stikprøveudtagning**

(7) I sin indledningsmeddelelse anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.3.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(8) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den produktions- og EU-salgsmængde, som EU-producenterne havde indberettet, i forbindelse med vurderingen af situationen forud for indledningen af undersøgelsen og tog ligeledes hensyn til deres geografiske placering. Denne stikprøve bestod af tre EU-producenter i to forskellige medlemsstater, som tegnede sig for ca. 38 % af den anslåede EU-salgs- og produktionsmængde af samme vare i den indledende fase. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Ingen parter fremsatte bemærkninger.

(9) Den oprindelige stikprøve, som bestod af tre EU-producenter, blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen og blev således bekræftet som den endelige stikprøve.

(10) CCCME og vindenergisammenslutningen i Europa »WindEurope« satte spørgsmål ved repræsentativiteten af klagerne, længe efter at fristen for at fremsætte bemærkninger til stikprøven af EU-producenter var udløbet. De bemærkninger, som begge parter fremsatte, kunne ikke ændre afgørelsen om stikprøven af EU-producenterne og blev afvist.

1.3.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(11) Efter indledningen af undersøgelsen hævdede én part at være en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, indsendte de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen og indvilligede i at indgå i stikprøven. Det viste sig, at parten var en del af en gruppe, hvis hovedinteresser svarer til en SVT-brugers interesser. Kommissionen besluttede derfor, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig. Der blev ikke fremsat bemærkninger til denne afgørelse.

1.3.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina*

(12) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Kina om at indsende de oplysninger, der er anført i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede endvidere Folkerepublikken Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at udpege og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(13) Syv eksporterende producenter i det pågældende land indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Kun seks af dem eksporterede vindmølletårne af stål til Unionen i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve på tre eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Den foreløbige stikprøve bestod af virksomhederne Chengxi Shipyard Co., Ltd (»Chengxi Shipyard«), CS WIND China Co., Ltd (»CS Wind«) og Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd (»Suzhou Titan«). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven.

(14) Én samarbejdsvillig eksporterende producent fremsatte bemærkninger til udtagningen af den foreløbige stikprøve. Virksomheden Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd (»Penglai Dajin«) anmodede om at blive medtaget i stikprøven og hævdede, at den foreløbige stikprøve ikke var repræsentativ af flere årsager. For det første fremførte virksomheden, at stikprøven ikke var geografisk repræsentativ, da alle stikprøveudtagne virksomheder lå i Jiangsu-provinsen. For det andet påpegede Penglai Dajin, at en af de stikprøveudtagne virksomheder er en statsejet

([3]) t21.003247.

virksomhed, og at en anden virksomhed er et dattervirksomhed af en udenlandsk virksomhed. For det tredje hævdede virksomheden, at den, i modsætning til nogle af de stikprøveudtagne eksporterende producenter med en kompliceret gruppestruktur, med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Endelig fremførte Penglai Dajin, at to af de stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke var repræsentative for dens produktion, da de kun producerede stålrør med stor diameter.

(15) Kommissionen bemærkede, at den foreløbige stikprøve i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 17 omfattede virksomheder med den største repræsentative produktions-, salgs- eller eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Derudover påviste Penglai Dajin ikke nogen tvingende grunde til, at den skulle erstatte nogen af de foreløbigt stikprøveudtagne eksporterende producenter. Derfor afviste Kommissionen Penglai Dajins anmodning og bekræftede stikprøven.

(16) Kort derefter trak en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, virksomheden CS Wind, sit tilsagn om samarbejde tilbage. Kommissionen tog denne beslutning til efterretning og informerede virksomheden om, at den har til hensigt at fastsætte en eventuel antidumpingtold for virksomheden i henhold til grundforordningens artikel 18. Kommissionen informerede endvidere Folkerepublikken Kinas repræsentation om situationen.

(17) Dernæst supplerede Kommissionen stikprøven af eksporterende producenter ved at tilføje virksomheden Penglai Dajin, som var den næste virksomhed af de virksomheder, der samarbejdede med hensyn til eksportmængden, og som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

1.4. **Individuel undersøgelse**

(18) I første omgang anmodede fire eksporterende producenter i Kina, der besvarede stikprøveskemaet, om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. På dagen for indledningen af undersøgelsen gjorde Kommissionen spørgeskemaet tilgængeligt online ([4]). Ved annonceringen af stikprøven underrettede Kommissionen de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, om, at de var forpligtet til at indsende en spørgeskemabesvarelse, hvis de ønskede at blive undersøgt individuelt. Ingen af virksomhederne indsendte imidlertid en spørgeskemabesvarelse. Der blev derfor ikke foretaget nogen individuel undersøgelse.

1.5. **Spørgeskemabesvarelser**

(19) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), til Folkerepublikken Kinas regering (»GOC« (Government of China)).

(20) Kommissionen gjorde spørgeskemaer til EU-producenter, ikke forretningsmæssigt forbundne importører, brugere og eksporterende producenter tilgængelige online ([5]) på dagen for indledningen af undersøgelsen. De interesserede parter blev også gjort opmærksom på spørgeskemaernes placering i indledningsmeddelelsen, da Kommissionen annoncerede stikprøven eller dens beslutning om ikke at udtage stikprøve.

(21) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, tre stikprøveudtagne EU-producenter og to brugere. Der blev ikke modtaget svar fra GOC. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18 med henblik på eventuelle konklusioner om forekomsten af væsentlige fordrejninger.

(22) I lyset af den aktuelle covid-19-pandemi og de nedlukningsforanstaltninger, der er indført af flere medlemsstater og af flere tredjelande, kunne Kommissionen ikke aflægge kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16. Kommissionen krydstjekkede i stedet uden kontrolbesøg parternes oplysninger i overensstemmelse med sin meddelelse om konsekvenserne af covid-19-udbruddet for antidumping- og antisubsidieundersøgelser ([6]).

([4]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.
([5]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.
([6]) Meddelelse om konsekvenserne af udbruddet af covid-19 for antidumping- og antisubsidieundersøgelser (EUT C 86 af 16.3.2020, s. 6).

(23) Kommissionen indhentede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for en konstatering af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. I den forbindelse foretog Kommissionen krydstjek uden kontrolbesøg af følgende virksomheder/parter:

EU-producenter og deres sammenslutning

— GRI Renewable Industries S.L., Madrid, Spanien

— Welcon A/S, Give, Danmark

— Windar Renovables S.L, Avilés, Spanien

— EWTA, Bruxelles, Belgien

Brugere

— GE Wind Energy GmbH, Salzbergen, Tyskland (»GE«)

— Vestas Wind Systems A/S, Aarhus N, Danmark og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder (»Vestas«)

Eksporterende producenter i Kina

— Chengxi Shipyard Co., Ltd, Jiangyin City og dennes forretningsmæssigt forbundne indenlandske producent CSSC Guangxi Shipbuilding & Offshore Engineering Co., Ltd, Qinzhou City

— Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd, Penglai og dennes forretningsmæssigt forbundne indenlandske producent Liaoning Dajin Heavy Industry Corporation, Fuxin

— Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd, Taicang City og dennes forretningsmæssigt forbundne indenlandske producenter Baotou Titan Wind Power Energy Equipment Co., Ltd, Baotou Rare Earth High-tech Zone og Heze Titan New Energy Equipment Co.,Ltd, Heze City

1.6. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(24) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2020 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2017 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.7. **Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger**

(25) I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, var fristen for indførelse af midlertidige foranstaltninger den 18. juni 2021. Den 21. maj 2021 underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a, stk. 2, de interesserede parter om, at den ikke påtænkte at indføre midlertidige foranstaltninger.

(26) Den 18. juni 2021 bekræftede Kommissionen sin beslutning om, at den ikke ville indføre midlertidige foranstaltninger og gav de interesserede parter mulighed for at indsende yderligere oplysninger og/eller blive hørt. CCCME anmodede om en høring og fremsatte bemærkninger. De bemærkninger og påstande, der blev fremført i forbindelse med høringen og i dens fremlæggelse, er besvaret på passende vis i de respektive afsnit af denne forordning.

(27) Da der ikke blev indført foreløbige antidumpingforanstaltninger, blev der ikke foretaget registrering af importen.

1.8. **Efterfølgende sagsforløb**

(28) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat.

(29) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på import af vindmølletårne af stål fra Kina (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(30) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Den 23. september 2021 blev der afholdt en høring med EWTA. Den 27. september 2021 blev der afholdt høringer med CCCME og Suzhou Titan.

(31) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og under ovennævnte høring med Kommissionens tjenestegrene gentog CCCME sin påstand, jf. betragtning 5 overfor, om, at EWTA gør overdreven brug af fortrolige oplysninger. Dette omfatter ikke kun de oplysninger, som er fremlagt i klagen, men også de oplysninger, som er fremlagt for de interesserede parter ved den endelige fremlæggelse af oplysninger. Med hensyn til sidstnævnte fandt CCCME og Suzhou Titan navnlig, at fremlæggelsen af de beregninger af målprisunderbud, som er fremlagt for de eksporterende producenter, ikke er tilstrækkeligt detaljeret med hensyn til målprisudregningen. Chengxi Shipyard fremsatte lignende bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen gennemgik de fremlagte oplysninger, og selv om de nøjagtige målpriser pr. varetype produceret af EU-erhvervsgrenen af fortrolighedshensyn ikke kunne fremlægges, gav den de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter yderligere oplysninger om beregningerne af underbud og målprisunderbud på den samme dag.

(32) Uanset ovenstående anmodede CCCME og Suzhou Titan høringskonsulenten om at gribe ind set i lyset af i) at de fandt, at Kommissionen bør kontrollere visse af EU-erhvervsgrenens oplysninger bedre (dette er omhandlet i betragtning 307), ii) at de ønsker høringskonsulentens synspunkt om den kilde, som Kommissionen har anvendt til at fastsætte de kinesiske importpriser på SVT (omhandlet i betragtning 317-318), iii) de uoverensstemmelser, der konstateres ved en sammenligning af tre indlæg fra klageren (omhandlet i 306 og 307) og iv) de betydelige forskelle mellem dumping- og skadesmargenerne (omhandlet i betragtning 292-295). Der blev afholdt en høring med høringskonsulenten den 14. oktober 2021, hvor Kommissionen afklarede disse spørgsmål. Høringskonsulenten konkluderede, at der ikke var ikke sket nogen tilsidesættelse af retten til forsvar.

(33) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede EWTA, at proceduremæssige problemer i undersøgelsen havde tilsidesat klagerens ret til forsvar og mulighed for at vurdere og behandle de kinesiske eksportørers og brugeres indlæg. Ifølge EWTA havde de kinesiske eksportører og andre interesserede parter, i løbet af undersøgelsen, gjort overdreven brug af fortrolige oplysninger og konsekvent undladt at give fyldestgørende sammendrag af deres fortrolige bemærkninger. Dette har gjort det umuligt for klagerne at vurdere og fremsætte fyldestgørende bemærkninger om de relevante oplysninger og deres påstand om tilsidesættelse af deres ret til en retfærdig procedure.

(34) Kommissionen afviste klagen, da den ikke blev yderligere underbygget. Kommissionen bemærkede desuden, at alle de oplysninger, der blev fremlagt i et følsomt format, ligeledes blev fremlagt i det åbne dossier, når fremlæggelsen heraf ikke forringede den forelæggende parts interesse i fortrolighed.

(35) De interesserede parters bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning i denne forordning.

(36) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede flere af parterne, at Kommissionen bør suspendere foranstaltningerne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 4. Klagerne og flere EU-producenter modsatte sig suspension af foranstaltningerne. Kommissionen bekræftede modtagelsen af oplysningerne fra disse parter og mindede dem om, at Kommissionen, hvis den finder det hensigtsmæssigt, kan beslutte af suspendere foranstaltninger, når markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og når det er i Unionens interesse at gøre det.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den pågældende vare**

(37) Efter en gennemgang af varebeskrivelsen i indledningsmeddelelsen og for at undgå misforståelser for nationale myndigheder fandt Kommissionen det passende at foretage mindre ændringer i varebeskrivelsen, sådan som den blev offentliggjort i indledningsmeddelelsen. Ændringerne krævede ikke en ændring af indledningsmeddelelsen og påvirkede ikke de interesserede parter i proceduren. Ændringerne er markeret med kursiv nedenfor.

(38) Den pågældende vare er visse store vindmølletårne *af stål,* også koniske, og elementer dertil ([7]), også samlede, også med en integreret del af tårnfundamentet, også samlet med naceller eller rotorblade, og som er beregnet til at understøtte nacellen og rotorbladene til brug i vindmøller med elproduktionskapacitet — enten onshore- eller offshore — på 1,00 megawatt (»MW«) eller derover og med en højde på mindst 50 meter målt fra bunden af tårnet til nacellens bund (dvs. hvor toppen af tårnet og nacellen er sammenføjet), når den er fuldstændig samlet, med oprindelse i Kina, som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 7308 20 00 (Taric-kode 7308 20 00 11) og ex 7308 90 98 (Taric-kode 7308 90 98 11) og, *når de importeres som en del af en vindturbine*, som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 8502 31 00 (Taric-kode 8502 31 00 11 og 8502 31 00 85) (»den pågældende vare«).

2.2. **Samme vare**

(39) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina, og

— den vare, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(40) Kommissionen besluttede, at disse varer derfor er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. **Påstande vedrørende varedækningen**

(41) Vestas anmodede om, at større vindmølletårne af stål blev udelukket fra varedækningen, da EU-erhvervsgrenen hovedsageligt har kapacitet til små tårne ([8]).

(42) Kommissionen fandt, at anmodningen var ubegrundet, da EU-erhvervsgrenen overordnet set har produktionskapacitet til alle nødvendige størrelser af SVT, selv om ikke alle EU-producenter af SVT fremstiller samme dimensioner. Kommissionen fandt også, at alle vindmølletårne af stål, uanset størrelse eller importsted, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber samt samme slutanvendelse og er indbyrdes udskiftelige. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse.

(43) CCCME anførte, at den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina, og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, på grund af forskellige varetyper i varedækningen ikke kunne betragtes som samme vare. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede CCCME om, at varedækningen mindskes på grundlag af eksisterende forskellige regler og subsidier i Unionen for høje og lave tårne og den forventede stigning i højden på SVT. CCCME fremlagde ingen beviser for, hvilke tårnmodeller der bør udelukkes, eller tekniske egenskaber for de tårne, der efter dens opfattelse bør udelukkes.

(44) Ovennævnte påstand afvises. Kommissionen bemærkede, at det er naturligt, at der inden for en varegruppe er flere forskellige modeller eller typer. Ved beregning af underbud, målprisunderbud og dumping tager varekontrolnummeret fuldt hensyn til forskellige varetyper og deraf følgende forskelle i produktionsomkostninger og -priser. Som nævnt i afsnit 2.2 fandt Kommissionen, at alle vindmølletårne af stål har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber samt samme slutanvendelse og er indbyrdes udskiftelige, hvilke er relevante faktorer i forbindelse med definitionen af den pågældende vare.

([7]) En sektion af et vindmølletårn består af stål*konstruktioner og* stålplader, der er valset til cylindriske eller koniske former, og som er svejset sammen (eller på anden måde fastgjort) for at danne en stålskål, også overtrukket med slutfinish eller maling, uanset behandling eller fremstillingsmetode, og med eller uden flanger, døre eller interne eller eksterne komponenter (f.eks. trægulvbelægning, stiger, elevatorer, elektriske forgreningsdåser, elektrisk kabelføring, kabelkanal, rørledningsnet til nacellegeneratoren, indre belysning, værktøjs- og opbevaringsbokse), der er fastgjort til vindmølletårnet.

([8]) Reference nr. t21.001369.

3. DUMPING

3.1. Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a

(45) Eftersom der ved indledningen af undersøgelsen var tilstrækkelige beviser, som pegede på, at der med hensyn til Kina forelå væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at indlede undersøgelsen på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(46) For at indsamle de nødvendige data med henblik på en eventuel anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, opfordrede Kommissionen i indledningsmeddelelsen derfor alle eksporterende producenter i Kina til at indsende oplysninger om de inputmaterialer, der anvendes til fremstilling af SVT. Fem eksporterende producenter indsendte de relevante oplysninger.

(47) Kommissionen sendte et spørgeskema til GOC for at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse vedrørende de påståede væsentlige fordrejninger. I punkt 5.3.2 i indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen desuden alle interesserede parter til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge yderligere dokumentation i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Der blev ikke modtaget nogen spørgeskemabesvarelse fra GOC inden for den fastsatte tidsfrist. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den ville anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, til at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger i Kina.

(48) De eksporterende producenter Chengxi Shipyard og Suzhou Titan samt brancheorganisationen CCCME fremsatte bemærkninger til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i deres indlæg vedrørende det første notat om kilderne til fastsættelse af den normale værdi af 1. december 2020. De gentog deres påstande i deres indlæg vedrørende det andet notat vedrørende kilderne til fastsættelse af den normale værdi af 8. april 2021. Disse bemærkninger behandles behørigt i afsnit 3.2.1 i denne forordning.

(49) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen også, at den på grundlag af den foreliggende dokumentation kunne blive nødt til at vælge et egnet repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), med henblik på at fastsætte den normale værdi baseret på ikkefordrejede priser eller referenceværdier.

(50) Den 1. december 2020 underrettede Kommissionen ved et notat (»det første notat«) ([9]) de interesserede parter om de relevante kilder, den havde til hensigt at anvende til at fastsætte den normale værdi. I dette notat fremlagde Kommissionen en liste over alle de produktionsfaktorer, såsom råmaterialer, arbejdskraft og energi, der anvendes i produktionen af den pågældende vare. Ud fra de kriterier, der ligger til grund for valget af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, identificerede Kommissionen desuden en række mulige repræsentative lande, nemlig Mexico, Sydafrika og Tyrkiet. Kommissionen modtog bemærkninger til det første notat fra de to stikprøveudtagne eksporterende producenter Chengxi Shipyard ([10]) og Suzhou Titan ([11]), CCCME ([12]) og brugeren Vestas ([13]). Bemærkningerne blev behandlet i det andet notat om kilderne til fastsættelsen af den normale værdi og er ligeledes sammenfattet i afsnit 3.2.2 i denne forordning.

(51) Den 8. april 2021 underrettede Kommissionen ved endnu et notat (»det andet notat«) ([14]) de interesserede parter om de relevante kilder, den havde til hensigt at anvende til at fastsætte den normale værdi, og om at den betragtede Mexico som det bedst egnede repræsentative land. Den underrettede også de interesserede parter om, at den ville fastsætte salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) og fortjeneste på baggrund af tilgængelige oplysninger for virksomhederne Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. og Speco Wind Power, S.A. de C.V., som er producenter i det repræsentative land. Kommissionen modtog bemærkninger til det andet notat fra Chengxi Shipyard ([15]), Suzhou Titan ([16]) og CCCME ([17]). Bemærkningerne behandles behørigt i afsnit 3.2.2 i denne forordning.

([9]) Reference nr. t20.007979.
([10]) Reference nr. t20.008738.
([11]) Reference nr. t20.008722.
([12]) Reference nr. t20.008655.
([13]) Reference nr. t21.002365.
([14]) Reference nr. t21.003189.
([15]) Reference nr. t21.003476.
([16]) Reference nr. t21.003443.
([17]) Reference nr. t21.003444.

3.2. **Den normale værdi**

3.2.1. *Forekomsten af væsentlige fordrejninger*

(52) I nylige undersøgelser vedrørende stålsektoren i Kina ([18]) — stål er den vigtigste produktionsfaktor i fremstillingen af vindmølletårne — konstaterede Kommissionen, at der var tale om væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen konkluderede i forbindelse med denne undersøgelse, at det på grundlag af den foreliggende dokumentation også var hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(53) I disse undersøgelser fandt Kommissionen, at der er en betydelig statslig indgriben i Kina, hvilket resulterer i en fordrejning af en virkningsfuld ressourceallokering i overensstemmelse med markedsprincipperne ([19]). Kommissionen konkluderede navnlig, at der i stålsektoren, som producerer det vigtigste råmateriale til fremstilling af den undersøgte vare, stadig er en betydelig grad af ejerskab fra GOC's side, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led ([20]), men GOC er også i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led ([21]). Kommissionen fandt endvidere, at statens tilstedeværelse og indgriben på finansmarkederne og i leveringen af råmaterialer og input har en yderligere fordrejende virkning på markedet. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne koncentreres i sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af GOC, i stedet for at blive allokeret i overensstemmelse med markedskræfterne ([22]). Kommissionen konkluderede desuden, at den kinesiske konkurs- og formueret ikke fungerer ordentligt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led, hvilket skaber fordrejninger, især når den opretholder insolvente virksomheder, og når den tildeler brugsrettigheder til jord i Kina ([23]). På samme måde konstaterede Kommissionen, at der er fordrejninger af lønomkostningerne i stålsektoren, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led ([24]), og fordrejninger på de finansielle markeder, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led, navnlig hvad angår adgang til kapital for virksomhedsaktører i Kina ([25]).

([18]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635 af 16. april 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Hviderusland, Folkerepublikken Kina og Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508 af 7. april 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan.

([19]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 149-150, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 158-159.

([20]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 115-118, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 122-127.

([21]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 119-122, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 128-132: Selv om de relevante statslige myndigheders ret til at udpege og fjerne nøglepersoner i ledelsen hos statsejede virksomheder i henhold til den kinesiske lovgivning kan anses for at afspejle de dermed forbundne ejendomsrettigheder, er CCP-celler i virksomheder, hvad enten det er statsejede eller private, en anden vigtig måde, hvorpå staten kan gribe ind i forretningsmæssige beslutninger. Ifølge Kinas selskabsret skal der oprettes en CCP-organisation i enhver virksomhed (med mindst tre CCP-medlemmer som specificeret i CCP's forfatning), og virksomheden skal skabe de nødvendige betingelser for partiorganisationens aktiviteter. Tidligere er dette krav tilsyneladende ikke altid blevet fulgt eller håndhævet strengt. CCP har imidlertid mindst siden 2016 styrket sine krav med hensyn til at kontrollere forretningsmæssige beslutninger truffet i statsejede virksomheder som et politisk princip. Det berettes også, at CCP udøver pres på private virksomheder for at få dem til at prioritere »patriotisme« og til at følge partidisciplinen. I 2017 blev det oplyst, at der fandtes particeller i 70 % af omkring 1,86 millioner privatejede virksomheder, og at CCP-organisationerne i stigende grad pressede på for at få det sidste ord i forretningsmæssige beslutninger i deres respektive virksomheder. Disse regler finder generel anvendelse i hele den kinesiske økonomi, i alle sektorer, herunder også på producenterne af valsetråd og leverandørerne af inputmaterialer hertil.

([22]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 123-129, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 133-138.

([23]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 130-133, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 139-142.

([24]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 134-135, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 143-144.

([25]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 136-145, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 145-154.

(54) Klagen indeholdt oplysninger om fordrejningerne i stålsektoren og navnlig om den 13. femårsplan for stål og præferencebehandling af de virksomheder, der er aktive i stålindustrien. Klageren fremlagde derudover en omfattende liste over statsejede virksomheder, der fremstiller SVT, herunder følgende kinesiske fabrikanter af originaludstyr (original equipment manufacturers »OEM«): China Shipbuilding Industry Corporation, Dongfang Electric Corporation, Xinjiang Goldwind (ikke en statsejet virksomhed, men med betydeligt statsligt ejerskab), Shanghai Electric (børsregistreret i Hong Kong og Shanghai og 63 % statsejet), Dalian Huarui Heavy Industry, Taiyuan Heavy Machinery Group Co Ltd, Guodian United Power Technology Company Limited, XEMC Windpower (hvor Hunan-provinsen har aktiemajoriteten og de resterende aktier handles på fondsbørsen i Shanghai), China Datang Corporation og den insolvente virksomhed Baoding Tianwei Baobian Electric Co. Klageren nævnte også Envision Energy, som er en privat virksomhed, men som alligevel blev indrømmet en kreditlinje på 50 mio. RMB af en statsejet bank.

(55) Udover de nævnte OEM'er nævnte klageren også følgende kinesiske producenter af vindmølletårne: Chengxi Shipyard Co., Ltd, en dattervirksomhed af China State Shipbuilding Corporation og China CSSC Holdings Limited (begge statsejede virksomheder), Beijing JINGCHENG New Energy Co., Ltd, en dattervirksomhed af det statsejede Beijing JINGCHENG Machinery Electric Holding Co., Ltd, Zhonghang Hongbo Windpower Equipment Co., Ltd, som er en af de strategiske partnere hos AVIC, Kinas største statsejede luftfarts- og forsvarsvirksomhed, China Gezhouba Group Corporation (en statsejet virksomhed), Harbin Hongguang Boiler Group Co., Ltd (en statslig hightech-virksomhed), Jiangsu Baolong Electromechanical Manufacturing Co., Ltd, der er en af de førende virksomheder i Liyang, som fusionerede to tidligere statsejede virksomheder, og HuaDian Heavy Industries Co., Ltd, hvor aktiemajoriteten ejes af China State-owned Assets Supervision & Administration Commission.

(56) Klagen nævnte endvidere det amerikanske handelsministeriums undersøgelse af to kinesiske virksomheder (CS Wind og Titan Wind) ([26]), som identificerede mindst de følgende offentlige politikker til direkte gavn for fremstillingssektoren: Politik om lån til sektoren for vedvarende energi, politik om kreditter til købere af eksport, Two Free/Three Half-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (foreign invested enterprises, FIE'er), politik om indkomstskattefordele for virksomheder med udenlandsk kapital baseret på geografisk placering, den kinesiske EIT-lov (Enterprise Income Tax Law), forsknings- og udviklingsprogrammet, politik for fritagelse for importtold og moms for anvendelse af importeret udstyr, levering af varmvalset stål, levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag, politik om støttemidler til opbygning af projektinfrastruktur, der leveres af administrationskommissionen for Lianyungang Economic and Technological Development Zone (»LETDZ«), prisen for gode resultater med hensyn til skattebetaling, prisen til Taicang City til støtte af offentlig notering af virksomheder, priser til Taicang City til fremme af udvikling af industriel økonomi i den treårige periode 2010-2012, politik om særlige midler til udvikling af videnskab og teknologi samt prisen til Titan Baotou for den industristrielle udviklingszone inden for højteknologi og ny teknologi for fremragende byggeprojekter vedrørende sjældne jordarter.

(57) I den nuværende undersøgelse undersøgte Kommissionen, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina, eftersom der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen gjorde dette på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagsakterne, herunder dokumentationen i landerapporten om Kina (»rapporten«) ([27]), som er baseret på offentligt tilgængelige kilder. Denne analyse omfattede undersøgelsen af de væsentlige statslige indgreb i Kinas økonomi i almindelighed, men også den specifikke markedssituation i den relevante sektor, herunder den undersøgte vare. Kommissionen supplerede endvidere denne dokumentation med sin egen undersøgelse af de forskellige kriterier, der er relevante for at bekræfte forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina.

(58) Med hensyn til graden af ejerskab fra GOC's side, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led, er der ingen detaljerede oplysninger om den nøjagtige andel af statsejede virksomheder og de privatejede producenter af vindmølletårne. Visse store kinesiske producenter af vindmølletårne er dog statsejede virksomheder, bl.a. Chengxi Shipyard og Fuchuan Yifan.

([26]) Se Utility Scale Wind Towers From the People's Republic of China: Final Affirmative Countervailing Duty Determination, 77 FR 75978 (December 26, 2012) and Issues and Decision Memorandum for the Final Results of the Expedited First Sunset Review of the Countervailing Duty Order on Utility Scale Wind Towers from the People's Republic of China, https://enforcement.trade.gov/frn/summary/prc/2018-10555-1.pdf.

([27]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD (2017) 483 final/2).

(59) I stålsektoren, som producerer den vigtigste produktionsfaktor til fremstilling af vindmølletårnene, er der fortsat en betydelig grad af ejerskab fra GOC's side. Mens den nominelle andel af statsejede og privatejede virksomheder anslås til at være næsten lige stor, er fire ud af de fem kinesiske stålproducenter, der ligger blandt de 10 største stålproducenter på verdensplan, dog statsejede virksomheder ([28]). Mens de ti største producenter kun tegnede sig for omkring 36 % af industriens samlede output i 2016, har GOC samtidig et mål om at konsolidere 60-70 % af stålproduktionen hos omkring ti store virksomheder inden 2025 ([29]). Denne hensigt blev gentaget i april 2019 af GOC, som bebudede udsendelsen af retningslinjer vedrørende en konsolidering af stålindustrien ([30]). En sådan konsolidering kan medføre tvungne fusioner mellem rentable, private virksomheder og underpræsterende statsejede virksomheder ([31]).

(60) Derudover nævnes mange af de største producenter specifikt i »Planen for justering og opgradering af stålindustrien for 2016-2020«. F.eks. nævner den kinesiske statsejede virksomhed Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd (»TISCO«) på sit websted, at den er »en stor jern- og stålgigant«, som »udviklede sig til et ekstraordinært stort jern- og stålkompleks, som er involveret i aktiviteter inden for jernudvinding, jern- og stålproduktion, -forarbejdning, -levering og -handel« ([32]). Baosteel er en anden stor kinesisk statsejet virksomhed, der beskæftiger sig med fremstilling af stål, og som indgår i den nyligt konsoliderede kinesiske gruppe China Baowu Steel Group Co. Ltd (tidligere Baosteel Group and Wuhan Iron & Steel) ([33]).

(61) Med en vis grad af statslig indgriben i vindmølletårnindustrien og den høje andel af statsejede virksomheder i sektoren for vindmølletårne og stålsektoren forhindres selv privatejede producenter i at operere på markedsvilkår. Både offentlige og privatejede virksomheder i sektoren for vindmølletårne er således underlagt politisk tilsyn og politisk vejledning som beskrevet i betragtning 67-74.

(62) For så vidt angår det forhold, at GOC er i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led, er følgende eksempler på ovennævnte tendens i retning af en stigende grad af indgriben fra GOC's side gennem statslig tilstedeværelse i de økonomiske operatører i sektoren for vindmølletårne. Mange producenter af vindmølletårne lægger udtrykkeligt vægt på partiopbygningsaktiviteter på deres websteder, har partimedlemmer i virksomhedsledelsen og fremhæver deres tilknytning til CCP. Undersøgelsen afslørede partibygningsaktiviteter hos en række producenter af vindmølletårne, herunder den stikprøveudtagne eksporterende producent Chengxi Shipyard. Ifølge vedtægterne for CSSC holding limited, som ejer 100 % af Chengxi Shipyard's aktier er partikomiteens rolle følgende: »Overvåge og sikre en effektiv gennemførelse af parti- og statspolitikker i virksomheden […], I fastholdelse af lederprincippet, der forvaltes af partiet, i kombination med princippet om operationel forvaltning af medlemmer af bestyrelsen udvalgt i henhold til loven, samt med princippet om operationelle ledere, der anvender menneskerettighederne i henhold til loven, sikrer partiorganisationen forberedelse og fremfører synspunkter og forslag om kandidaterne til bestyrelsen eller til den administrerende direktør eller, efter at have afsluttet omfattende forskning, fremfører synspunkter og forslag til bestyrelsen og den administrerende direktør om eksisterende kandidater, […], Forskning og drøftelser i forbindelse med virksomhedens reform, udvikling og stabilitet og med væsentlige aktiviteter og ledelse[…]« ([34]).

(63) Også med hensyn til CS Wind viste undersøgelsen, at der var bestræbelser på at øge antallet af partimedlemmer i virksomheden: »Den udenlandsk finansierede virksomhed CS Wind Power Equipment (Lianyungang) Co., Ltd har mere end 150 ansatte og havde tidligere kun fem partimedlemmer. Gennem »fremme af partiet og masserne« er der nu mere end 70 partimedlemmer i virksomheden« ([35]).

([28]) Rapporten — kapitel 14, s. 358: 51 % private og 49 % statsejede virksomheder, for så vidt angår produktion, og 44 % statsejede virksomheder og 56 % private virksomheder, for så vidt angår kapacitet.

([29]) Findes på: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (senest tilgået den 6. maj 2021), https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (senest tilgået den 6. maj 2021) og www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senest tilgået den 6. maj 2021).

([30]) Findes på: http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senest tilgået den 6. maj 2021) og http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (senest tilgået den 6. maj 2021).

([31]) Som det var tilfældet med fusionen mellem den private virksomhed Rizhao og den statsejede virksomhed Shandong Iron and Steel i 2009. Se Beijing steel report, s. 58, og China Baowu Steel Group's erhvervede majoritetspost i Magang Steel i juni 2019, se https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2 (senest tilgået den 6. maj 2021).

([32]) TISCO, »Company profile«, http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html (senest tilgået den 2. marts 2020).

([33]) Baowu, »Company profile«, http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html (senest tilgået den 6. maj 2021).

([34]) http://csscholdings.cssc.net.cn/component_business_scope/index.php?typeid=3.

([35]) http://inews.ifeng.com/50078799/news.shtml?&back.

(64) Fuchuan Yifan beskriver partikomitéens rolle på følgende måde: »Partimedlemmer og forskellige afdelingers centrale personale samarbejder tæt, udnytter til fulde pionerrollemodellens funktion, konsoliderer aktivt hver afdelings effektive styrker, tilskynder medarbejderne til at gå forrest og til ekspertise, overvejer banebrydende projekter som udgangspunkter, fokuserer på samhørighed, overvinder vanskeligheder, fremvise talenter og kompetencer for at sikre en aktiv rolle for så vidt angår virksomhedens omkostningsreduktion og effektivitetsgevinster, indkomststigning og fundraising osv. samt for at sikre, at alle projekter afsluttes behørigt med hensyn til kvalitet og kvantitet« ([36]).

(65) Der foregik endvidere partiopbygningsaktiviteter hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter Penglai Dajin og Shanghai Taisheng Wind Power Equipment.

(66) Derudover fastslog Kommissionen i løbet af undersøgelsen, at der var personlige forbindelser mellem producenter af vindmølletårne og CCP. Undersøgelsen viste, at der var CCP-medlemmer i den øverste ledelse i en række virksomheder, der fremstiller vindmølletårne, herunder Chengxi Shipyard (både bestyrelsesformanden og den administrerende direktør er medlemmer af CCP og fungerer samtidig som sekretær og vicegeneralsekretær for partikomiteen), Suzhou Titan (mindst et medlem af bestyrelsen er også medlem af CCP), Fuchuan Yifan (bestyrelsesformanden og næstformanden i bestyrelsen er begge medlemmer af CCP og fungerer samtidig som sekretær og vicegeneralsekretær for partikomiteen) og Shanghai Taisheng Wind Power Equipment (bestyrelsesformanden er medlem af CCP).

(67) I sektoren for vindmølletårne findes der desuden politikker, der særbehandler til fordel for producenter på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker markedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led.

(68) Stålindustrien, som er den vigtigste komponent i vindmølletårne, betragtes som en nøgleindustri af GOC ([37]). Dette bekræftes i de mange planer, forskrifter og andre dokumenter, der omhandler stål, og som udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan, som f.eks. »Planen for justering og opgradering af stålindustrien for 2016-2020«. Ifølge planen er stålindustrien en »vigtig og grundlæggende sektor i den kinesiske økonomi og en national hjørnesten« ([38]). De vigtigste opgaver og mål i denne plan omfatter alle aspekter af industriens udvikling ([39]).

(69) I den 13. femårsplan om økonomisk og social udvikling ([40]) planlægges det at støtte virksomheder, der producerer stålprodukter i det øvre varesegment ([41]). Planen fokuserer også på at opnå varekvalitet, holdbarhed og pålidelighed ved at støtte virksomheder, der anvender teknologier i forbindelse med produktion af stål af høj renhedsgrad, præcisionsvalsning og kvalitetsforbedring ([42]).

(70) I fortegnelsen over retningslinjer for omstrukturering af industrien (udgaven fra 2011, ændret i 2013) ([43]) (»fortegnelsen«) opføres stål som en tilskyndet industri.

(71) GOC styrer yderligere udviklingen af sektoren ud fra en bred vifte af politikværktøjer og forskrifter i forbindelse med bl.a. vedrørende markedssammensætning og -omstrukturering, råmaterialer, investeringer, kapacitetselimiering, vareudvalg, flytning, opgradering osv. Gennem disse og andre midler styrer GOC praktisk talt alle aspekter i udviklingen og driften af sektoren ([44]). Det nuværende problem med overkapacitet er vel nok det tydeligste eksempel på følgerne af GOC's politikker og de deraf følgende fordrejninger.

([36]) Se en artikel på Fujian China News' websted, offentliggjort november 2019, titel: Fujian Yifan: Party building as an engine to give the enterprise a new momentum, available at http://www.fj.chinanews.com/news/fj_hz/2019/2019-11-29/455057.html.

([37]) Rapporten — del III, kapitel 14, s. 346 ff.

([38]) Indledningen til planen for justering og opgradering af stålindustrien (»Plan for Adjusting and Upgrading the Steel Industry«).

([39]) Rapporten — kapitel 14, s. 347.

([40]) The 13th Five-Year Plan for Economic and Social Development of the People's Republic of China (2016-2020), findes på https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (senest tilgået den 2. marts 2020).

([41]) Rapporten — kapitel 14, s. 349.

([42]) Rapporten — kapitel 14, s. 352.

([43]) Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) (ændring fra 2013) (udstedt ved bekendtgørelse nr. 9 af den nationale udviklings- og reformkommission den 27. marts 2011 og ændret i overensstemmelse med beslutning truffet af den nationale udviklings- og reformkommission om ændring af relevante bestemmelser i Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) udstedt ved bekendtgørelse nr. 21 af den nationale udviklings- og reformkommission den 16. februar 2013).

([44]) Rapporten — kapitel 14, s. 375-376.

(72) Vindenergi støttes også på provinsniveau og kommunalt plan, f.eks. henviser kommunen Lianyungang's 13. femårsplan for den maritime økonomiske udvikling udtrykkeligt til udviklingen af denne industri. Planen lægger op til, at der skal »bygges en industrikæde for vindmøller og andet vindkraftudstyr«. Tilskynde og lede omlægningen og opgraderingen af en række førende vindkraftvirksomheder såsom Guodian Power, Zhongfu Lianzhong, Tianshun Tower og CSWind Power, gradvis opgradere deres udviklings-, konstruktions- og fremstillingsteknologier og fremme projekter vedrørende megawatt-vinger« ([45]).

(73) Som det fremgår af ovenstående, styrer GOC yderligere udviklingen af sektoren ud fra en bred vifte af politikværktøjer og forskrifter. Gennem disse og andre midler styrer og kontrollerer GOC praktisk talt alle aspekter af sektorens udvikling og funktion.

(74) Kort sagt har GOC indført foranstaltninger, der skal tilskynde aktørerne til at opfylde de offentlige politikmålsætninger om at støtte tilskyndede industrier, herunder produktionen af stål som det vigtigste råmateriale til fremstilling af vindmølletårne. Sådanne foranstaltninger hindrer markedskræfterne i at fungere frit.

(75) I den nuværende undersøgelse er der ikke fundet dokumentation for, at den diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelige håndhævelse af konkurs- og formueretten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led, i sektoren for vindmølletårne, der er nævnt i betragtning 53, ikke ville berøre producenterne af SVT.

(76) Sektoren for vindmølletårne påvirkes også af fordrejningerne af lønomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led, som også nævnt i betragtning 53. Disse fordrejninger påvirker sektoren både direkte (ved fremstilling af SVT eller de vigtigste input hertil) og indirekte (ved adgang til kapital eller input fra virksomheder, der er omfattet af det samme arbejdssystem i Kina) ([46]).

(77) Desuden blev der i forbindelse med den nuværende undersøgelse ikke fremlagt dokumentation for, at sektoren for vindmølletårne ikke er påvirket af statslig indgriben i det finansielle system, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led, som også nævnt i betragtning 53. Derfor medfører det betydelige statslige indgreb i det finansielle system, at markedsvilkårene påvirkes i alvorlig grad på alle niveauer.

(78) Endelig minder Kommissionen om, at der til fremstillingen af vindmølletårne er behov for en række input. Ifølge beviserne i sagen indkøbte alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter størstedelen af deres input i Kina. Kina er desuden en af de største producenter af stål — det vigtigste råmateriale i produktionen af vindmølletårne. Når producenter af vindmølletårne køber/indgår aftale om disse input, er de priser, de betaler (og som registreres som deres omkostninger), tydeligvis påvirket af de samme systemiske fordrejninger, der er nævnt ovenfor. Inputleverandører anvender f.eks. arbejdskraft, som er genstand for fordrejninger. De kan låne penge, der er genstand for fordrejninger i den finansielle sektor eller i forbindelse med kapitalallokeringen. De er desuden underlagt det planlægningssystem, der gælder for alle forvaltningsniveauer og -sektorer.

(79) Som følge heraf er det ikke kun salgspriserne på hjemmemarkedet for vindmølletårne, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jord, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse har været udsat for en betydelig statslig indgriben som beskrevet i del A og B i rapporten. De statslige indgreb, der er beskrevet i forbindelse med kapitalallokering, tildeling af jord, arbejdskraft, energi og råmaterialer, finder sted i hele Kina. Det betyder f.eks., at et inputmateriale, der i sig selv er produceret i Kina ved at kombinere en række produktionsfaktorer, er udsat for væsentlige fordrejninger. Det samme gælder for inputmaterialet til inputmateriale osv. Hverken GOC eller de eksporterende producenter har fremlagt dokumentation eller argumenter for det modsatte i løbet af denne undersøgelse.

(80) Som anført i hhv. betragtning 21 og 47 fremsatte GOC ikke bemærkninger og fremlagde ingen beviser, der støttede eller tilbageviste de eksisterende beviser i sagsakterne, herunder rapporten og de yderligere beviser fra klageren, om forekomsten af væsentlige fordrejninger og/eller om det hensigtsmæssige i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i den foreliggende sag. Med hensyn til GOC's bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, se betragtning 116-123 nedenfor.

([45]) https://oeoc.jou.edu.cn/info/1121/1017.htm.

([46]) Jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/635, betragtning 134-135, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, betragtning 143-144.

(81) Der blev modtaget bemærkninger fra CCCME vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a), i forbindelse med indledningen af undersøgelsen. Efterfølgende blev der modtaget bemærkninger fra CCCME, Suzhou Titan og Chengxi Shipyard som svar på det første notat og fra CCCME, Suzhou Titan og Chengxi Shipyard som svar på det andet notat.

(82) I sine bemærkninger fremførte CCCME først følgende bemærkninger med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi i klagen:

a) Klageren gav uoverensstemmende oplysninger om andelen af stålplader i produktionsomkostningerne ved SVT. I flere dele af klagen påstod klageren, at stålplader udgjorde mere end 40 % af produktionsomkostningerne, men i selve beregningen af den normale værdi kom klageren frem til ca. 60 % af produktionsomkostningerne.

b) Klageren anvendte ikkefordrejede omkostninger for stålplader på 869 EUR/ton i beregningen af den normale værdi, selv om dens egne omkostninger ved dette råmateriale i gennemsnit kun var på 625 EUR/ton.

c) Den fortjenstmargen på 14 %, som blev anvendt til beregningen af den normal værdi, var ikke realistisk på et konkurrencepræget marked, og man burde i stedet have anvendt en rimelig fortjeneste på 6 %.

d) Enhedsomkostningerne ved andre råmaterialer bør også korrigeres, da de i visse tilfælde var op til tre gange højere end klagerens omkostninger. I denne forbindelse fremlagde CCCME ikke detaljerede oplysninger og angav ikke, hvilke råmaterialer, der blev påvirket.

(83) CCCME foreslog endvidere, at der som følge af manglerne i beregningen af den normale værdi, der er opført i betragtning 82, bør anvendes en alternativ metode til beregning af den normale værdi. CCCME anførte, at EU-erhvervsgrenens målpris bør anvendes som grundlag for beregningen. De arbejdskraftomkostninger, der er anvendt til at fastsætte målprisen, bør erstattes af arbejdskraftomkostningerne i Tyrkiet, som er det land, som klageren har foreslået som repræsentativt land, og hvor arbejdskraftomkostningerne var mere end ti gange lavere end EU-erhvervsgrenens lønomkostninger. Der bør tilføjes en målfortjeneste på 10 %, som anvendt af klageren til fastsættelse af målprisen, for at nå frem til en alternativ normal værdi. CCCME påpegede, at en sådan normal værdi ville resultere i en meget lavere dumpingmargen end den gennemsnitlige margen på 55 %, som klageren har beregnet uden at fremlægge den faktiske beregning.

(84) CCCME gentog under høringen og ved sit indlæg efter den foreløbige fase sine bemærkninger og påstande, der er beskrevet i betragtning 82 og 83.

(85) Med hensyn til de påståede mangler, der er anført i betragtning 82, fandt Kommissionen, at CCCME må have misforstået oplysningerne i klagen og den metode, der er anvendt til beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a:

a) På de steder, hvor klageren anførte, at stålpladerne udgjorde mere end 40 % af produktionsomkostningerne ved SVT, henviste den til omkostningerne ved et SVT samlet med alle indre dele. Disse dele udgjorde ifølge klageren 17 % af produktionsomkostningerne ved SVT ([47]). Klageren baserede imidlertid beregningen af dumpingmargenen på hvide tårne, dvs. tårne uden indre dele og således altså uden arbejdskraftomkostningerne ved samling. Kommissionen fandt derfor, at det større antal stålplader i produktionsomkostningerne i beregningen af den normale værdi med rimelighed kunne forklares.

b) EU-erhvervsgrenens omkostninger til råmaterialer er ikke som sådan afgørende for beregningen af den normale værdi. I overensstemmelse med Kommissionens praksis er det den eksporterende producents omkostninger, eller hvis den normale værdi beregnes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, omkostningerne i det repræsentative land, der er afgørende. Kommissionen fandt, at klageren fremlagde tilstrækkelig dokumentation (dvs. screenshots af officielle tyrkiske importstatistikker ([48])) til støtte for den enhedspris på stålplader, der er anvendt i beregningen af den normale værdi.

([47]) Se s. 19 i klagen.
([48]) Se bilag R7 (s. 149 af bilagene) til klageren.

c) Klageren baserede det fortjenstniveau, der var anvendt til beregningen af den normale værdi, på finansielle oplysninger fra tre SVT-producenter i Tyrkiet ([49]). Kommissionen fandt derfor, at den fortjeneste, som klageren havde anvendt, er tilstrækkeligt underbygget.

d) CCCME foreslog, at de referenceværdier, som var væsentligt højere end EU-producenternes omkostninger, bør korrigeres. Som forklaret i litra b) i denne betragtning afhænger metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, af fastsættelsen af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, og de beregnede omkostninger skal ikke nødvendigvis være de samme som EU-producenternes omkostninger.

(86) For så vidt angår den alternative metode, som CCCME har foreslået, og som er beskrevet i betragtning 83, bemærkede Kommissionen, at en sådan beregning af den normale værdi ville være uforenelig med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a. CCCME's tilgang forekom endvidere usammenhængende. Hvor omkostningerne ved visse materialer i Tyrkiet oversteg EU-erhvervsgrenens omkostninger, foreslog CCCME at anvende EU-erhvervsgrenens laveste omkostning som referenceværdi. Hvor omkostningerne i Tyrkiet var lavere, navnlig arbejdskraftomkostningerne, foreslog CCCME dog at anvende de tyrkiske omkostninger som referenceværdi. Desuden havde klageren, som forklaret i betragtning 85, korrekt anvendt omkostningerne i et repræsentativt land til beregningen af den normale værdi.

(87) På baggrund af de årsager, der er anført i betragtning 85 og 86, afviste Kommissionen CCCME's klager i betragtning 82, 83 og 84.

(88) Som nærmere forklaret nedenfor konkluderede Kommissionen i denne undersøgelse, at anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på grundlag af den foreliggende dokumentation og i lyset af GOC's manglende samarbejdsvilje var hensigtsmæssig.

(89) I sine bemærkninger om indledningen hævdede CCCME endvidere, at klageren i høj grad baserer sig på rapporten, som ifølge CCCME var skrevet med henblik på at lette indgivelsen af klager fra EU-erhvervsgrenen. Det betyder, at rapporten ikke kunne være skrevet objektivt. CCCME tilføjede, at rapporten set ud fra hensigten ikke opfylder standarderne for upartisk og objektivt bevis og bevis for tilstrækkelig bevisværdi. CCCME hævdede endvidere, at rapporten bevidst udelader faktiske omstændigheder, elementer og konklusioner, og at den ikke er objektiv.

(90) CCCME hævdede endvidere, at rapporten blev offentliggjort i 2017 med indhold og henvisninger fra 2016 og årene før. Den nuværende undersøgelse blev imidlertid indledt den 21. oktober 2020, og undersøgelsesperioden dækkede for så vidt angår dumping perioden fra juli 2019 til juni 2020. Ifølge CCCME afspejler rapporten derfor ikke de potentielle fordrejninger i undersøgelsesperioden. CCCME hævdede navnlig, at rapportens kapitel om stål dækkede perioden frem til 2017, og klagen viste ikke, at disse fordrejninger stadig ville være tilstede i de efterfølgende år, herunder i undersøgelsesperioden.

(91) Kommissionen bemærkede, at rapporten er et omfattende dokument baseret på udførligt og objektivt bevismateriale, herunder lovgivning, forskrifter og andre officielle politikdokumenter offentliggjort af GOC, tredjepartsrapporter fra internationale organisationer, akademiske undersøgelser og artikler udarbejdet af forskere samt andre pålidelige uafhængige kilder. Siden den blev offentliggjort i december 2017, har alle interesserede parter haft have rig lejlighed til at tilbagevise, supplere eller fremsætte bemærkninger til den og de beviser, den er baseret på. Indtil videre har ingen parter fremlagt dokumentation for, at de kilder, der anvendes i rapporten, er forkerte.

(92) Kommissionen bemærkede med hensyn til undersøgelsesperioden, at rapporten blev offentliggjort i 2017, men at den var baseret på de kinesiske 13. femårsplaner, som fandt anvendelse fra 2016 til 2020, og som derfor omfatter undersøgelsesperioden.

(93) CCCME bemærkede yderligere, at begrebet væsentlige fordrejninger er i strid med WTO-lovgivningen, da begrebet ikke eksisterer i artikel 2.2 i WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«). Ved artikel 2.2 i antidumpingaftalen begrænses de betingelser, hvorpå den normale værdi kan beregnes til »intet salg i den normale handel på eksportlandets hjemmemarked« eller »på grund af den særlige markedssituation eller det lave salg på eksportlandets hjemmemarked«. Væsentlige fordrejninger er ikke anført i antidumpingaftalens artikel 2.2. CCCME hævdede endvidere, at antidumpingaftalens artikel 2.2 ikke gør det muligt at beregne den normale værdi på baggrund af et repræsentativt land eller internationale referenceværdier, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, da den kun tillader, at man anvender »produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af administrations-, salgs- og generalomkostninger samt fortjeneste« ved beregning af den normale værdi.

([49]) Se s. 29 i klagen.

(94) Kommissionen fandt, at bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, er fuldt i overensstemmelse med Unionens WTO-forpligtelser. Således som WTO's appelorgan tydeligt redegjorde for i sagen *DS473 European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina*, er det i henhold til WTO-lovgivningen tilladt at anvende behørigt tilpassede data fra et tredjeland, når en sådan tilpasning er nødvendig og begrundet. Væsentlige fordrejninger gør omkostninger og priser i eksportlandet uegnede til beregningen af den normale værdi. Under disse omstændigheder indeholder denne bestemmelse regler for beregningen af produktions- og salgsomkostninger på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, herunder priser eller referenceværdier i et egnet repræsentativt land med samme udviklingsniveau som eksportlandet. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(95) CCCME tilføjede, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, syntes at være i strid med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, har Kommissionen ret til at tilsidesætte produktions- og salgsomkostningerne i eksportlandet og direkte anvende disse oplysninger i et tredjeland. Dette er i strid med bestemmelserne i antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1., som fastsætter, at: »omkostningerne normalt beregnes på grundlag af regnskaber, der føres af den eksportør eller producent, der er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne regnskabsmæssige oplysninger er i overensstemmelse med almindeligt accepterede bogføringsprincipper i eksportlandet og på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.« Til støtte for sin påstand henviste CCCME til WTO's retspraksis, navnlig sagen DS473 European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (»DS473«), som fastsatte, at undersøgelsesmyndighederne skal anvende producenternes eller eksportørernes faktiske produktionsomkostninger til beregningen af den normale værdi, samt panelrapporten i sagen DS494 European Union — Cost Adjustment Methodologies II (Russia) (»DS494«).

(96) Kommissionen mindede om, at ingen af de ovennævnte WTO-sager vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og betingelserne for dens anvendelse. Desuden adskiller de underliggende faktiske situationer i disse tilfælde sig fra den underliggende situation og de kriterier, der ligger til grund for anvendelsen af metoden i henhold til denne bestemmelse i grundforordningen. Med hensyn til WTO-tvisten »EU — Cost Adjustment Methodologies II« mindede Kommissionen om, at både Unionen og Rusland appellerede panelets konklusioner, som derfor ikke er endelige og derfor ifølge WTO's faste praksis ikke har nogen retlig status, da de ikke er blevet vedtaget af WTO-medlemmerne. Under alle omstændigheder anså panelrapporten specifikt bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, for at falde uden for tvistens genstand. Panelet fandt, at disse bestemmelser er af et andet indhold og har andre retlige virkninger end bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 5, som var genstand for tvisten, og at bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, ikke erstattede bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, da de blev indført ([50]). Disse konklusioner har derfor ingen betydning for vurderingen af, om grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er forenelig med de relevante WTO-regler. Påstanden blev derfor afvist.

(97) CCCME gentog ovenstående påstande i sine bemærkninger til første notat. I sine bemærkninger til første notat var Suzhou Titan enig i alle CCCME's bemærkninger.

(98) CCCME hævdede endvidere i sine bemærkninger til første notat, at vindmølletårnindustrien er markedsorienteret, da størstedelen af producenterne er privatejede, en række råmaterialer importeres fra udlandet og indkøbsprisen på interne dele ([51]) forhandles direkte med de europæiske OEM-producenter af vindmøller.

(99) Kommissionen bemærkede, at når det er fastslået, at det som følge af forekomsten af væsentlige fordrejninger i eksportlandet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i eksportlandet, beregnes den normale værdi på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier i et passende repræsentativt land for hver eksporterende producent, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Den samme bestemmelse i grundforordningen giver også mulighed for at anvende omkostninger på hjemmemarkedet, hvis det med sikkerhed kan fastslås, at de ikke er fordrejede.

([50]) Panelrapport, *EU — Cost Adjustment Methodologies II (Russia)*, WT/DS494/R, afsnit 7.76, 7.80 og 7.81.

([51]) Ved interne dele til vindmølletårne forstås vindmølletårnenes yderligere funktioner, f.eks. trapper, elkabler, ventilatorer, elevatorer, lys og lyskontakter.

Derfor havde de eksporterende producenter mulighed for at fremlægge bevis for, at deres individuelle administrations-/driftsomkostninger og/eller andre inputomkostninger faktisk ikke var fordrejede. Men som det fremgår af betragtning 52-79 ovenfor, har Kommissionen fastslået, at der foreligger fordrejninger i industrien for vindmølletårne, og der blev ikke fremlagt beviser for, at produktionsfaktorerne hos de enkelte eksporterende producenter ikke var fordrejede. Disse påstande blev derfor afvist.

(100) I sine bemærkninger til det andet notat hævdede CCCME endvidere, at Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, skal foretage en individuel undersøgelse af fordrejningerne for hver eksporterende producent. Ifølge CCCME er Kommissionen forpligtet til at foretage en analyse fra sag til sag og finde ud af, a) om de påståede væsentlige fordrejninger gælder for alle stikprøveudtagne eksportører, b) om input og produktionsfaktorer, som den enkelte eksportør har indberettet, er blevet »fordrejet« og derfor bør erstattes af oplysninger fra en anden kilde, og c) forklare, hvorfor Kommissionen anser oplysningerne fra en anden kilde, med hensyn til input og produktionsfaktorer, for at være »ikkefordrejede«.

(101) Suzhou Titan gentog ovenstående påstande i sine bemærkninger til det andet notat.

(102) Hvis der som forklaret i betragtning 99 ovenfor er konstateret væsentlige fordrejninger, finder bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, som udgangspunkt anvendelse på alle eksporterende producenter i Kina, og vedrører alle de omkostninger, der er forbundet med deres produktionsfaktorer. Samtidig giver nævnte bestemmelse mulighed for at anvende omkostninger på hjemmemarkedet, hvis det med sikkerhed kan fastslås, at de ikke er påvirket af væsentlige fordrejninger.

(103) Med hensyn til argumentet om at Kommissionen bør bevise, at omkostningerne fra det repræsentative land ikke er fordrejede, anvender Kommissionen kun omkostninger, som ikke er genstand for fordrejninger i et passende repræsentativt land i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Kommissionen offentliggjorde to notater til sagsakterne om produktionsfaktorerne, der giver parterne rig mulighed for at fremsætte bemærkninger, herunder ved at pege på eventuelle afvigelser eller andre overvejelser, der kan påvirke produktionsfaktorerne i det repræsentative land/de repræsentative lande. I denne forbindelse har de interesserede parter ikke sat spørgsmålstegn ved niveauet for forskellige produktionsfaktorer i det passende repræsentative land, der er fastsat i det første og det andet notat. Disse påstande blev derfor afvist.

(104) Efter det første notat fremsatte Chengxi Shipyard også en række bemærkninger vedrørende væsentlige fordrejninger. For det første hævdede Chengxi Shipyard, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO's lovgivning og tidligere afgørelser i WTO's tvistbilæggelsesorgan. Chengxi Shipyard hævdede, at afsnit 15 i Kinas protokol om tiltrædelse af WTO undtagelsesvist tillod importerende WTO-medlemmer at anvende en metode, der ikke er baseret på en streng sammenligning med hjemmemarkedspriser eller -omkostninger i den undersøgte industri i Kina, men at denne tilladelse udløb 15 år efter tiltrædelsesdatoen, hvilket vil sige den 11. december 2016. Fra den dato er Kommissionen forpligtet til at anvende standardmetoden til fastsættelse af den normale værdi for producenter i eksportlandet, dvs. kun at anvende eksportlandets hjemmemarkedspriser og -omkostninger, medmindre andre bestemmelser i WTO-aftalerne, herunder antidumpingaftalen, tillader andet.

(105) Chengxi Shipyard tilføjede endvidere, at der ikke er bestemmelser i WTO's lovgivning, der tillader, at standardmetoden ikke anvendes i Kinas tilfælde. Chengxi Shipyard tilføjede, at betingelserne i antidumpingaftalens artikel 2, navnlig artikel 2.2.1, ikke er forenelige med betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Chengxi Shipyard præciserede, at den metode, der er beskrevet i antidumpingaftalens artikel 2, ved fastsættelse af den normale værdi ikke tillader anvendelse af andre oplysninger end oplysninger for eksportlandet. Hvis den normale værdi under særlige omstændigheder skal beregnes, skal oplysningerne vedrørende produktionsomkostningerne og SA&G-omkostningerne og fortjenesten indhentes fra kilderne i eksportlandet. Til støtte for ovennævnte påstande citerede Chengxi Shipyard afgørelsen i WTO-tvisten om EU-Biodiesel (Argentina), som pålagde Kommissionen at anvende de omkostninger, der er angivet i producentens/eksportørens regnskaber, jf. antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1.

(106) Denne påstand er allerede uddybet i betragtning 94 til 96 ovenfor. Hvad angår påstanden om Kinas tiltrædelsesprotokol minder Kommissionen om, at i antidumpingprocedurer vedrørende varer fra Kina finder de dele af afsnit 15 i Kinas tiltrædelsesprotokol til WTO, der ikke er udløbet, fortsat anvendelse ved fastsættelsen af den normale værdi, både for så vidt angår den markedsøkonomiske standard, og for så vidt angår anvendelsen af en metode, der ikke er baseret på en streng sammenligning med kinesiske priser eller omkostninger. Disse påstande blev derfor afvist.

(107) Chengxi Shipyard hævdede endvidere, at de påståede fordrejninger ikke er klart dokumenteret, og selv hvis de forekom, påvirker de ikke alle aspekter af Chengxi Shipyards omkostninger. Det er derfor ikke nødvendigt at justere eller fastsætte alle omkostningerne på et andet grundlag. Chengxi Shipyard hævdede, at den vigtigste dokumentation i klagen var rapporten, men da der ikke er specifikt kapitel om vindmølletårne, kan resultaterne i rapporten ikke automatisk anvendes på industrien for vindmølletårne.

(108) Med hensyn til argumentet om, at rapporten ikke indeholder et specifikt kapitel om vindmølletårne, bemærkede Kommissionen, at forekomsten af væsentlige fordrejninger, der giver anledning til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er knyttet til eksistensen af et specifikt sektorkapitel, der dækker den undersøgte vare. I rapporten beskrives forskellige typer af tværgående fordrejninger i Kina, som påvirker hele den kinesiske økonomi og dermed også priserne og/eller råmaterialerne til og produktionsomkostningerne ved den undersøgte vare. Som forklaret i betragtning 58-79 ovenfor er industrien for vindmølletårne underlagt en række statslige indgreb, der er beskrevet i rapporten (omfattet af femårsplaner og andre dokumenter, fordrejninger af råmaterialepriserne, finansielle fordrejninger osv.), som udtrykkeligt er anført og uddybet i denne forordning. Desuden er rapporten ikke den eneste kilde til dokumentation, som Kommissionen anvender til sin afgørelse, da der findes yderligere undersøgelseselementer, der anvendes til dette formål. Betragtning 58-74 ovenfor indeholder desuden detaljerede oplysninger om en række fordrejninger, der finder sted i sektoren for vindmølletårne og/eller vedrører råmaterialer og input ud over de væsentlige fordrejninger, der allerede er indeholdt i rapporten. Markedsforholdene og de underliggende politikker og planer, der giver anledning til væsentlige fordrejninger, gælder stadig i sektoren for vindmølletårne og for dennes produktionsomkostninger. Ingen af parterne fremlagde beviser, der kunne omstøde disse konklusioner. Derfor blev dette argument afvist.

(109) Chengxi Shipyard anførte endvidere, at de seks nødvendige kriterier til dokumentation for forekomsten af væsentlige fordrejninger enten ikke var med i klagen eller ikke var gældende for Chengxi Shipyard. Med hensyn til kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), var kriterierne i første, fjerde, femte og sjette led ikke nævnt og begrundet med beviser i klagen. Hvad angår andet led, analyserede Chengxi Shipyard de kinesiske OEM-producenter af vindmølletårne som angivet af klageren (se betragtning 54) en for en og kom til den konklusion, at oplysningerne enten ikke er behørigt begrundede eller er forældede. Chengxi Shipyard tilføjede, at selv hvis alle oplysningerne var korrekte, var det umuligt at fastsætte den nøjagtige andel af statsejede producenter af vindmølletårne i forhold til privatejede virksomheder. Den bemærkede, at de største producenter af vindmølletårne, herunder Titan Wind, Shanghai Taisheng, Dajin Heavy Industry, Tianneng Heavy Industries og CS Wind, alle er privatejede.

(110) I forbindelse med det element, der er anført artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led, bemærkede Chengxi Shipyard, at USA's undersøgelse af store vindmølletårne med oprindelse i bl.a. Kina påviste subsidiering af to virksomheder, som ikke kan ekstrapoleres til de andre producenter af vindmølletårne. Selv hvis Kommissionen finder, at der forekommer væsentlige fordrejninger i visse aspekter af Chengxi Shipyards omkostninger, bør de andre omkostningsaspekter, hvor der ikke er dokumentation for væsentlige fordrejninger, ikke desto mindre anvendes i beregningen af den normale værdi. Da de ovennævnte seks elementer ifølge Chengxi Shipyard ikke var behørigt underbygget i klagen, er der ingen dokumentation for, at selve markedet for vindmølletårne af stål er fordrejet.

(111) Endelig bemærkede Chengxi Shipyard, at selv hvis Kommissionen finder, at der forekommer væsentlige fordrejninger i visse aspekter af Chengxi Shipyards omkostninger, bør de andre omkostningsaspekter, hvor der ikke er beviser for væsentlige fordrejninger, ikke desto mindre anvendes i beregningen af den normale værdi.

(112) Som svar på påstandene om tilstrækkelige beviser i den indledende fase minder Kommissionen om, at der i afsnit 3 i indledningsmeddelelsen henvises til en række elementer på det kinesiske marked for vindmølletårne for at dokumentere, at markedet var påvirket af fordrejninger i hele værdikæden for vindmølletårne i Kina. Kommissionen mente derfor, at beviserne i indledningsmeddelelsen var tilstrækkelige til at berettige indledningen af en undersøgelse på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Fastlæggelsen af den faktiske eksistens af væsentlige fordrejninger og den deraf følgende anvendelse af den metode, der er foreskrevet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), finder imidlertid først sted på tidspunktet for den foreløbige og/eller endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen fandt i dette tilfælde, selv om visse af klagerens oplysninger vedrørende fordrejninger var forældede, at klagerens dokumentation vedrørende de væsentlige fordrejninger var tilstrækkelige til at indlede undersøgelsen på dette grundlag. Dette blev tydeligt præciseret i indledningsmeddelelsens afsnit 3 i overensstemmelse med forpligtelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e). Chengxi Shipyard påstand blev derfor afvist.

(113) Endelig mindede Chengxi Shipyard om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), præciserer at: »Betydelige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben« (understregning tilføjet). Chengxi Shipyard hævdede, at den statslige indgriben i industrien for vindmølletårne i Kina ikke er væsentlig, da den har til formål at opbygge vedvarende energikapacitet både i Kina og i resten af verden. Chengxi Shipyard foreslår, at definitionen af »væsentlig« skal henvise til en statslig indgriben, som er vilkårlig. Når den statslige indgriben har til hensigt at udbedre et markedssvigt, bør den ikke opfattes som »væsentlig«. Ifølge Chengxi Shipyard er forurening, der skabes af ikkevedvarende energi, en negativ eksternalitet, og tredjeparterne kan ikke på nogen måde stoppe eller mindske denne forurening gennem markedet, da der ikke er et »marked for forurening«, på hvilket disse tredjeparter kunne betale fabrikken for at mindske sin forurening. Det er i denne situation, at staten skal træde til for at udbedre markedssvigt ved at beskatte forurening eller subsidiere vedvarende energi for at mindske omkostningerne hertil og sikre, at virksomhederne anvender ikkeforurenende vedvarende energi. Ifølge Chengxi Shipyard er subsidiering af produktionen af vedvarende energikilder derfor ikke en væsentlig indgriben, da den tjener et større formål i form af begrænsning af den globale forurening. Den udgør derfor ikke en væsentlig fordrejning, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c).

(114) Med hensyn til Chengxi Shipyards bemærkning om begrebet »væsentlig statslig indgriben« bemærkede Kommissionen, at det med henblik på at efterprøve, om der forekommer væsentlige fordrejninger, ikke er relevant, om formålet med subsidierne er at bidrage til et positivt socialt, miljømæssigt eller økonomisk resultat, da dette ville være vilkårligt. Subsidiernes betydning måles snarere som værende væsentlige, dvs. af stor værdi. Ordet »væsentlig« i denne sammenhæng bør fortolkes i overensstemmelse med standarddefinitionen i betydningen »stor i størrelse, værdi eller vigtighed«. Denne påstand blev derfor afvist.

(115) Ved den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte flere interesserede parter bemærkninger vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(116) For det første anførte GOC, at rapporten er fejlbehæftet, og at der ikke er et faktisk og retligt grundlag for afgørelser baseret på den. Mere specifikt hævdede GOC, at den tvivler på, at rapporten kan repræsentere Kommissionens officielle holdning. Ifølge GOC er rapporten rent faktisk misvisende, ensidig og ude af trit med virkeligheden. Desuden giver det forhold, at Kommissionen har udsendt landerapporter for nogle få udvalgte lande anledning til bekymring om mestbegunstigelsesbehandling. GOC mener endvidere, at det, at Kommissionen støtter sig på beviserne i rapporten, ikke er i overensstemmelse med tanken om retfærdig og rimelig lovgivning, da det reelt er det samme som at afsige en dom inden en retssag.

(117) For det andet fremførte GOC, at beregningen af den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med antidumpingaftalen, navnlig artikel 2.2., som indeholder en udtømmende liste over de situationer, hvor den normale værdi kan beregnes, da »væsentlige fordrejninger« ikke er med på listen. Desuden er anvendelsen af oplysninger fra et passende repræsentativt land ifølge GOC uforenelig med GATT artikel 6.1, litra b), og antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1., som foreskriver anvendelse af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet ved beregning af den normale værdi.

(118) For det tredje hævdede GOC, at Kommissionens undersøgelsespraksis i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med WTO's regler, for så vidt Kommissionen, i strid med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1., så bort fra den kinesiske producents regnskaber uden at fastslå, om disse regnskaber er i overensstemmelse med de generelt accepterede regnskabsprincipper i Kina. I denne forbindelse mindede GOC om, at appelorganet i DS473 og panelet i DS494 hævdede, at i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 og i det omfang den undersøgte eksportørs eller producents regnskaber — inden for acceptable grænser — på en nøjagtig og pålidelig måde svarede til alle de faktiske omkostninger, som den pågældende producent eller eksportør har afholdt i forbindelse med den undersøgte vare, kan de siges »i rimeligt omfang at afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare«, og undersøgelsesmyndigheden bør anvende sådanne regnskaber til at fastsætte de undersøgte producenters produktionsomkostninger.

(119) For det fjerde hævdede GOC, at Kommissionen bør være konsekvent og undersøge, om der forekommer såkaldte markedsfordrejninger i det repræsentative land. Umiddelbar accept af det repræsentative lands oplysninger uden en sådan evaluering svarer til »dobbeltstandarder«. Det samme gælder ifølge GOC evaluering af EU-erhvervsgrenens priser og omkostninger.

(120) Med hensyn til første punkt om status på rapporten i henhold til EU-lovgivningen mindede Kommissionen om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), ikke foreskriver et specifikt format for rapporterne om væsentlige fordrejninger, og at denne bestemmelse heller ikke definerer en kanal til offentliggørelse. Kommissionen mindede om, at rapporten er et faktabaseret teknisk dokument, der kun anvendes i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser. Rapporten blev derfor behørigt offentliggjort som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, da det er rent beskrivende og ikke giver udtryk for nogen holdning, præferencer eller afgørelser af politisk karakter. Dette påvirker ikke indholdet, nemlig de objektive kilder til oplysninger om forekomsten af væsentlige fordrejninger i den kinesiske økonomi, der er relevante for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c). Bemærkningerne om, at rapporten er faktuelt ukorrekt og ensidig, blev behandlet i betragtning 91 ovenfor. Som svar på GOC's påstand om overtrædelse af bestemmelserne om mestbegunstigelsesbehandling mindede Kommissionen om, at en landerapport i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), kun skal udarbejdes for et land, hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land. Efter ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i december 2017 havde Kommissionen sådanne indicier for væsentlige fordrejninger for Kina. Kommissionen offentliggjorde også en rapport om fordrejninger i Rusland i oktober 2020 ([52]), og der kan evt. komme flere rapporter. Kommissionen mindede endvidere om, at rapporterne ikke er ikke obligatoriske i forbindelse med anvendelsen af artikel 2, stk. 6a. Artikel 2, stk. 6a, litra c), beskriver betingelserne for, at Kommissionen kan udarbejde landerapporter, og i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra d), er klagerne ikke forpligtet til at anvende rapporten, og eksistensen af en landerapport er i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra e) heller ikke en forudsætning for at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 2, stk. 6a. I henhold til artikel 2, stk. 6a, litra e), er tilstrækkeligt bevis for væsentlige fordrejninger i et hvilket som helst land fremlagt af klagerne, og som opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 6a, litra b), nok til at indlede undersøgelsen på dette grundlag. Bestemmelserne om landespecifikke væsentlige fordrejninger finder derfor anvendelse på alle lande uden nogen sondring, uanset om der findes en landerapport. Følgelig er bestemmelserne om landespecifikke fordrejninger ikke i strid med bestemmelserne om mestbegunstigelsesbehandling.

(121) Med hensyn til anden og tredje påstand om uforeneligheden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO's lovgivning, navnlig bestemmelserne i antidumpingaftalens artikel 2.2. og 2.2.1.1, og resultaterne i DS473 og DS494 blev disse påstande allerede behandlet i betragtning 94 og 96 ovenfor.

(122) Med hensyn til det fjerde punkt, hvori Kommissionen anmodes om at bekræfte, at data fra tredjelande, der blev anvendt i Kommissionens procedurer, ikke var påvirket af markedsfordrejninger, mindede Kommissionen om, at den i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), kun beregner den normale værdi på grundlag af andre data end priser og omkostninger på hjemmemarkedet i eksportlandet, hvis den fastslår, at sådanne data er de mest hensigtsmæssige til at afspejle ikkefordrejede priser og omkostninger. I denne proces er Kommissionen forpligtet til kun at anvende ikkefordrejede data. I den forbindelse opfordres interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til de foreslåede kilder til fastsættelse af den normale værdi i de tidlige faser af undersøgelsen. Kommissionens endelige beslutning om, hvilke ikkefordrejede data der skal anvendes til at beregne den normale værdi, tager fuldt ud hensyn til disse bemærkninger. Med hensyn til GOC's anmodning om, at Kommissionen skal vurdere mulige fordrejninger på EU's indre marked, kunne Kommissionen ikke se relevansen af dette punkt i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der forekommer væsentlige fordrejninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(123) Kommissionen afviste derfor GOC's påstand.

(124) CCCME gentog sine påstande i betragtning 89 og 90 ovenfor vedrørende rapporten, idet den kaldte Kommissionens argumentation i betragtning 91 for cirkulær. CCCME fremlagde dog ikke yderligere dokumentation vedrørende rapporten, men hævdede, at femårsplanerne i Kina blot er vejledende dokumenter, der udtrykker politiske synspunkter for fremtiden. Ifølge CCCME er planerne som sådan ikke bindende, også i betragtning af at de ikke vedtages på samme måde som love og dekreter. CCCME anførte endvidere, at lignende dokumenter også findes i Europa, bl.a. i Kommissionens politikdokumenter.

([52]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD (2020) 242 final af 22.10.2020, findes på https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf.

(125) Med hensyn til foreneligheden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO's lovgivning fremførte CCCME, at begrebet »væsentlige fordrejninger«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er anført i WTO's, antidumpingaftalen eller bestemmelserne i GATT 1994. Navnlig hører begrebet »væsentlige fordrejninger« ikke ind under nogen af kategorierne i artikel 2.2 i WTO's antidumpingaftale. Med hensyn til anvendelse af data fra et tredjeland anførte CCCME, at selv om anvendelsen af data fra en kilde uden for eksportlandet, ifølge appelorganet i DS473, ikke er tilladt, synes Kommissionen at ignorere det forhold, at appelorganet også understregede, at »dette dog ikke betyder, at en undersøgelsesmyndighed blot kan erstatte omkostninger i oprindelseslandet med produktionsomkostninger fra et andet land«, og at »en undersøgelsesmyndighed, når den baserer sig på eksterne landeoplysninger for at fastslå »produktionsomkostningerne i oprindelseslandet« i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2 i , skal sikre, at sådanne oplysninger anvendes til at beregne »produktionsomkostningerne i oprindelseslandet«, og dette kan betyde, at undersøgelsesmyndigheden skal tilpasse oplysningerne.« Efter CCCME's opfattelse synes Kommissionens tilgang derfor at være uforenelig med Unionens forpligtelse i henhold til artikel 2.2 i WTO's antidumpingaftale.

(126) CCCME hævdede endvidere, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, synes at være i strid med artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale, da Kommissionen synes at gentage de samme fejl som i DS473, da dens resultater og begrundelser i den nuværende undersøgelse synes at være meget lig resultaterne og begrundelserne i biodieselsagen. Kommissionen fandt, at priserne på stål, som det vigtigste råmateriale i produktionen af vindmølletårne, fordrejes i Kina, og de priser, som producenterne af vindmølletårne betaler, er udsat for systematiske fordrejninger. Ifølge CCCME og på baggrund af appelorganets resultater i sagen EU — Biodiesel (Argentina) overtræder Kommissionen sandsynligvis også artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale.

(127) Derudover mindede CCCME om, at det i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje afsnit, klart anføres, at bedømmelsen af væsentlige fordrejninger sker særskilt for hver eksportør og producent, dog med undtagelse af anvendelsen af stikprøver. CCCME var derfor uenig med Kommissionens erklæring i betragtning 102 om, at »når der er konstateret væsentlige fordrejninger, finder bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, som udgangspunkt anvendelse på alle eksporterende producenter i Kina, og vedrører alle de omkostninger, der er forbundet med deres produktionsfaktor«, og anmodede Kommissionen om at forbedre sin praksis i denne forbindelse.

(128) Med hensyn til CCCME's påstand vedrørende den ikkebindende karakter af de kinesiske planlægningsdokumenter mindede Kommissionen om, at det kinesiske planlægningssystem opstiller de prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. Der findes relevante planer på alle forvaltningsniveauer, som dækker stort set alle økonomiske sektorer, og myndighederne på hvert administrativt niveauer overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Som beskrevet i rapporten er de mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, faktisk af bindende karakter, og planlægningssystemet resulterer i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive tildelt i overensstemmelse med markedskræfterne ([53]).

(129) Med hensyn til CCCME's påstand vedrørende forenelighed af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med antidumpingaftalen og tvistbilæggelsesorganets konklusioner er disse allerede behandlet i betragtning 94 og 96, herunder den forklaring at DS473 ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Med hensyn til påstanden om, at begrebet »væsentlige fordrejninger« i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke fremgår af bestemmelserne i WTO's antidumpingaftale eller GATT 1994, mindede Kommissionen om, at grundforordningen, herunder artikel 2, stk. 6a, er en afledt EU-retsakt, jf. artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde . Der er EU-retligt ikke noget krav om, at dens kilder, herunder afledt ret som f.eks. forordninger, skal være baseret på international ret eller være knyttet til forpligtelser, der følger af international ret som f.eks. antidumpingaftalen eller Kinas tiltrædelsesprotokol til WTO.

(130) Med hensyn til påstanden vedrørende individuel bedømmelse af væsentlige fordrejninger for hver eksportør tog CCCME afstand fra Kommissionens holdning, men frembragte ikke nye argumenter. Kommissionen bekræftede derfor sin holdning i betragtning 99 og 102 ovenfor.

([53]) Rapporten — kapitel 4, s. 41-42, 83.

(131) Chengxi Shipyard gentog sine påstande vedrørende uforeneligheden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO's lovgivning, der er beskrevet i betragtning 104 ovenfor, og påpegede, at Kommissionens svar i betragtning 94 og 96 er af meget generel karakter og ikke udtrykkeligt forklarer retsgrundlaget i WTO's aftaler til støtte for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, der afviger fra generelle disciplin, der fremgår klart af WTO's aftale og tvistbilæggelsesorganets afgørelse i sag DS473. Chengxi Shipyard udledte således af Kommissionens erklæring, at den giver grundlag for foreneligheden af artikel 2, stk. 6a, med WTO's aftaler på baggrund af den resterende del af afsnit 15 i Kinas protokol om tiltrædelse af WTO, hvori det påpeges, at manglende klar begrundelse for, hvorfor Kommissionen er af denne opfattelse, og at Kommissionens fremlæggelse ikke opfylder retsstandarderne for en fyldestgørende begrundelse for dens beslutning om at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(132) Chengxi Shipyard hævdede endvidere, at det ikke var bevist, at virksomheden er genstand for væsentlige fordrejninger, hovedsagelig af tre årsager: i) virksomhedens forretningsmæssige beslutninger er ikke direkte påvirket af CCP, en konklusion, som holder til trods for at bestyrelsesformanden og den administrerende direktør for Chengxi Shipyard er CCP-medlemmer og varetager funktionerne som sekretær og stedfortrædende sekretær for partikomiteen på virksomhedsniveau, ii) statens aktiepost, eller statslige repræsentanter i bestyrelsen, viser ikke, at virksomhedens forretningsmæssige afgørelser ikke tager hensyn udbud og efterspørgsel på markedet, eller dens aktiviteter er ikke markedsorienterede, iii) forekomsten af statslig indgriben er ikke et udtryk for væsentlige fordrejninger, og Kommissionen har ikke påvist, at GOC's påståede tværgående indgriben fører til væsentlige fordrejninger i produktionsfaktorerne og dermed påvirker omkostningerne ved og prisen på Chengxi Shipyards aktiviteter.

(133) Med hensyn til Chengxi Shipyards påstande om forenelighed mellem WTO's regler og grundforordningens artikel 2, stk. 6a, gentager Kommissionen sit synspunkt, nemlig at bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Begrundelserne for Kommissionens holdning er klart angivet i betragtning 94 ovenfor. Kommissionen anførte ligeledes i betragtning 106, at i antidumping-procedurer vedrørende varer fra Kina finder de dele af afsnit 15 i Kinas tiltrædelsesprotokol til WTO, der ikke er udløbet, fortsat anvendelse ved fastsættelsen af den normale værdi, både for så vidt angår den markedsøkonomiske standard, og for så vidt angår anvendelsen af en metode, der ikke er baseret på en streng sammenligning med kinesiske priser eller omkostninger. Chengxi Shipyard synes at sammenblande forpligtelsen til at angive begrundelse for den materielle anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med en påstået forpligtelse til at forklare WTO's retsgrundlag til støtte for anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som både er irrelevant og ukorrekt (se også betragtning 129 ovenfor). Chengxi Shipyards påstand om, at Kommissionens fremlæggelse ikke opfylder retsstandarderne for en fyldestførende begrundelse for dens beslutning, blev derfor afvist.

(134) Chengxi Shipyards påstand om mangel på dokumentation for, at virksomheden er genstand for væsentlige fordrejninger, er allerede blevet behandlet i betragtning 108 ovenfor. Kommissionen mindede endvidere om, at forekomsten af væsentlige fordrejninger, der giver anledning til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er knyttet til eksistensen af et specifikt faktisk sektorelement eller oplysninger vedrørende et specifikt marked, der dækker den pågældende vare. I den forbindelse har Kommissionen, som det fremgår af betragtning 52-79, i denne undersøgelse fastslået, at der foreligger væsentlige fordrejninger i industrien for vindmølletårne og de dermed forbundne inputsektorer. Anvendelsen af omkostninger på hjemmemarkedet ved beregningen af den normale værdi er kun tilladt i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), hvis det fastslås, at disse omkostninger ikke fordrejes i løbet af undersøgelsen. I den forbindelse fremlagde Chengxi Shipyard ingen positive beviser for, at dens produktionsfaktorer ikke fordrejes. Chengxi Shipyards påstand blev derfor afvist.

(135) I betragtning af ovenstående viste de tilgængelige oplysninger, at priserne eller omkostningerne, for så vidt angår den pågældende vare, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), hvilket fremgår af den faktiske eller mulige påvirkning fra et eller flere af de relevante forhold heri. På dette grundlag og i mangel af samarbejdsvilje fra GOC konkluderede Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende hjemmemarkedspriser og -omkostninger til at fastsætte den normale værdi i dette tilfælde. Kommissionen beregnede derfor den normale værdi udelukkende på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der var et resultat af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, dvs. som i dette tilfælde var baseret på de tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som omhandlet i det følgende afsnit.

3.2.2. *Repræsentativt land*

3.2.2.1. Generelle bemærkninger

(136) Valget af det repræsentative land var baseret på følgende kriterier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a:

— Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Til dette formål anvendte Kommissionen lande med en bruttonationalindkomst pr. indbygger (»BNI pr. indbygger«) svarende til Kinas på grundlag af landeklassificeringen i Verdensbankens database ([54])

— Produktion af den pågældende vare i nævnte land

— Tilgængeligheden af relevante offentlige data i det repræsentative land.

— Hvis der er mere end et muligt repræsentativt land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social og miljømæssig beskyttelse.

(137) Som forklaret i betragtning 50 og 51 har Kommissionen udstedt to notater til sagen om kilderne til fastsættelse af den normale værdi. I notaterne beskrives de kendsgerninger og beviser, der ligger til grund for de relevante kriterier, og gennemgås de bemærkninger, som parterne havde indsendt om disse elementer og om de relevante kilder. I andet notat underrettede Kommissionen de interesserede parter om, at den havde til hensigt at betragte Mexico som et egnet repræsentativt land i denne sag, hvis forekomsten af væsentlige fordrejninger blev bekræftet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

3.2.2.2. Et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas

(138) I det første notat identificerede Kommissionen Brasilien, Malaysia, Mexico, Tyrkiet og Sydafrika som lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, og i hvilke det var kendt, at produktionen af den pågældende vare fandt sted. Alle disse lande var klassificeret af Verdensbanken som »højere mellemindkomstlande« på grundlag af bruttonationalindkomsten (»BNI«) svarende til Kinas.

(139) I sine bemærkninger til det første notat hævdede Chengxi Shipyard, at BNI pr. indbygger ikke var en passende indikator til at vurdere et lands økonomiske udviklingsniveau. Kommissionen burde i stedet have baseret sine konklusioner på bruttonationalproduktet pr. indbygger i købekraftsparitet (»BNP pr. indbygger i købekraftsparitet«). I denne forbindelse fremførte virksomheden, at Indien er et mere passende repræsentativt land, da Indien med hensyn til BNP pr. indbygger i købekraftsparitet i 2019 var tættere på Kina end Tyrkiet, som er det land, der foreslås i klagen. Derudover var Indien mere lig Kina med hensyn til BNP pr. indbygger i købekraftsparitet pr. beskæftiget person ved hensyntagen til produktiviteten i de tre lande. Vestas hævdede også, at Indien var et passende repræsentativt land på samme udviklingsniveau som Kina.

(140) I det andet notat bemærkede Kommissionen i denne forbindelse, at det fremgår af grundforordningen, at det repræsentative land bør have et udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Den indeholder imidlertid ingen yderligere krav til valget af et passende repræsentativt land. Kommissionen besluttede, at den relevante kilde til disse oplysninger var Verdensbankens database. Denne database gjorde det muligt for Kommissionen at råde over et tilstrækkeligt antal potentielt passende repræsentative lande med et lignende udviklingsniveau med henblik på at vælge den mest hensigtsmæssige kilde til ikkefordrejede omkostninger og priser. Dette er desuden en rangliste baseret på et objektivt kriterium og anvendes konsekvent i alle antidumpingsager, hvor fastsættelsen af den normale værdi er baseret på bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, hvilket sikrer ensartethed og ligebehandling i forskellige procedurer.

(141) BNI anvendes desuden af Verdensbanken i dens klassifikation af økonomier i indkomstgrupper, da den følger metoden i Verdensbankens operationelle udlånspolitik. Da den anerkender alle indtægter, der indgår i en national økonomi, uanset oprindelsen, afspejler den på passende vis et lands samlede økonomiske aktivitet. Under alle omstændigheder uddybede Chengxi Shipyard ikke nærmere, hvordan og hvorfor det vil være mere passende at anvende BNP pr. indbygger i købekraftsparitet end BNI pr. indbygger til at afspejle et lignende udviklingsniveau end den kilde, som Kommissionen har anvendt, og underbyggede heller ikke eller fremlagde dokumentation for sin påstand på anden vis.

([54]) World Bank Open Data — Upper Middle Income, available at https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (senest tilgået den 12. april 2021).

(142) Da Indien ikke var omfattet af samme kategori i Verdensbankens klassifikation i undersøgelsesperioden, kunne landet ikke anses for at opfylde kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(143) I sine bemærkninger til det andet notat gentog Chengxi Shipyard sit synspunkt, om at BNI pr. indbygger ikke var en passende indikator for økonomisk udvikling. Først hævdede virksomheden, at BNI omfattede indtægter fra aktiviteter i udlandet, som var irrelevante for vurderingen af det økonomiske udviklingsniveau. Dernæst hævdede virksomheden, at en indikator, uanset om det er BNI eller BNP, udtrykt i USD med henblik på en sammenligning af de forskellige lande var upassende for vurderingen af det økonomiske udviklingsniveau. En sådan vurdering ville blive fordrejet af prisniveauerne i lande med i øvrigt tilsvarende produktionsmængde samt af udsvingene i valutakurserne. Virksomheden anerkendte også, at virkningerne af ændringer i prisniveauer (inflation) og valutakursudsving delvist blev modvirket af Atlas-metoden, som Verdensbanken anvender, når den foretager sin klassificering af lande og lånegrupper. Endelig hævdede virksomheden, at Indien under hensyntagen til ovennævnte bemærkninger var mere lig Kina end Tyrkiet, når det drejer sig om økonomisk udviklingsniveau.

(144) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Chengxi Shipyard sit synspunkt om, at BNP pr. indbygger i købekraftparitet ville være en passende indikator til vurdering af tilsvarende økonomisk niveau mellem landene med hensyn til økonomisk udviklingsniveau, og at Indien dermed kunne være et passende repræsentativt land.

(145) Kommissionen forklarede, at det repræsentative land bør have et udviklingsniveau, der svarer til eksportlandets, men at der ikke er nogen forpligtelse til at vælge det repræsentative land, der er tættest på eksportlandet med hensyn til økonomisk udvikling, hvad enten der måles i BNI pr. indbygger eller BNP pr. indbygger i købekraftsparitet. Kommissionen bemærkede endvidere, at både BNI pr. indbygger i købekraftsparitet og BNP samt adskillige andre er anerkendte indikatorer til måling af landenes økonomiske udviklingsniveau. I denne forbindelse understregede Kommissionen, at Verdensbankens landeklassificering gav en gruppe af mulige repræsentative land, som jævnligt opdateres, og som er sammensat på baggrund af objektive kriterier og en konsekvent metode. Endelig gentog Kommissionen, at Verdensbankens landeklassificering var en hensigtsmæssig informationskilde til sikring af ensartethed og ligebehandling i forskellige procedurer. Da Indien ikke var klassificeret som et højere middelindkomstland i undersøgelsesperioden, og i henhold til ovenstående overvejelser, afviste Kommissionen Chengxi Shipyards påstand.

(146) I bemærkningerne til det andet notat hævdede CCCME og Suzhou Titan, at Indien bør anses som et muligt repræsentativt land, selv om Verdensbanken ikke har klassificeret det som et højere middelindkomstland. I denne forbindelse henviste parterne til den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltninger over for importen af sulfanilsyre med oprindelse i Kina, hvor Kommissionen anvendte Indien som repræsentativt land. CCCME gentog disse påstande i sine bemærkninger og i høringen efter den foreløbige fase.

(147) Kommissionen bemærkede, at undersøgelsen i den nævnte udløbsundersøgelse viste, at sulfanilsyre kun produceres i fire økonomier i verden (Indien, Kina, Den Europæiske Union og USA). Da der ikke var produktion af sulfanilsyre i nogen højere middelindkomstlande, besluttede Kommissionen at anvende Indien som kilde til at indhente tilsvarende ikkefordrejede priser eller referenceværdier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Situationen var anderledes i den foreliggende sag. Kommissionen kunne identificere et tilstrækkeligt antal producenter i lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Det var derfor ikke nødvendigt at søge uden for gruppen af højere middelindkomstlande for at indhente ikkefordrejede priser eller referenceværdier. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.2.2.3. Produktion af den undersøgte vare

(148) I klagen identificerede klageren produktionen af den undersøgte vare i Tyrkiet.

(149) Kommissionen analyserede andre lande på samme udviklingsniveau som Kina og identificerede, at der var SVT-producenter i yderligere fire lande, nemlig i Brasilien, Malaysia, Mexico og Sydafrika.

(150) I det første notat informerede Kommissionen de interesserede parter om disse konklusioner.

(151) I sine bemærkninger til det første notat identificerede Chengxi Shipyard fem SVT-producenter i Indien. Som forklaret i betragtning 140-142 og 145 blev Indien ikke anset for at være på samme udviklingsniveau som Kina og var derfor ikke egnet som repræsentativt land. Kommissionen analyserede derfor hverken de påståede SVT-producenters aktiviteter i Indien eller tilgængeligheden og kvaliteten af deres finansielle oplysninger.

3.2.2.4. Tilgængeligheden af relevante offentlige data i det repræsentative land

(152) Kommissionen undersøgte tilgængeligheden og kvaliteten af de relevante offentlige data i fem mulige repræsentative lande, hvor der var produktion af den undersøgte vare. Denne analyse fokuserede på tilgængeligheden og kvaliteten af finansielle oplysninger og på tilgængeligheden og kvaliteten af oplysninger om produktionsfaktorerne.

(153) Med hensyn til de finansielle oplysninger, der blev anvendt til at fastsætte SA&G-omkostningerne og fortjenesten til beregningen af den normale værdi, foretog Kommissionen en analyse af de tilgængelige oplysninger. Navnlig undersøgte den, om de finansielle oplysninger var af en nyere periode, om de finansielle oplysninger var revideret eller ej, om de var tilgængelige i individuel eller konsolideret form, og om virksomhederne var rentable.

(154) Med hensyn til oplysningerne om produktionsfaktorerne undersøgte Kommissionen tilgængeligheden af importoplysningerne, mængden af import med oprindelse i Kina og i lande, der ikke er medlemmer af WTO, og forekomsten af fordrejninger, der kunne have påvirket prisen på produktionsfaktorerne. Analysen fokuserede på de vigtigste produktionsfaktorer.

a) Finansielle oplysninger

(155) I det første notat fandt Kommissionen, at de potentielt egnede finansielle oplysninger om SVT-producenterne kun var offentligt tilgængelige i Mexico, Sydafrika og Tyrkiet. Kommissionen fandt endvidere, at de finansielle oplysninger om alle identificerede SVT-producenter i Brasilien og Malaysia samt nogle af SVT-producenterne i Tyrkiet enten ikke var tilgængelige for undersøgelsesperioden, dvs. var forældede, eller at virksomhederne var tabsgivende. I denne forbindelse analyserede Kommissionen desuden tilgængeligheden og kvaliteten af de finansielle oplysninger om SVT-producenterne i Mexico, Sydafrika og Tyrkiet under hensyntagen til de bemærkninger i det første notat, som de interesserede parter har fremsat i betragtning 50.

(156) I deres bemærkninger til det første notat hævdede CCCME og Suzhou Titan, at Kommissionen ikke bør udelukke oplysninger om en tabsgivende virksomhed, hvis situationen er rimelig og ikkefordrejet. Alternativt bør Kommissionen i et repræsentativt land, hvor årsregnskaber for forskellige virksomheder er tilgængelige, tage hensyn til både rentable og tabsgivende virksomheder i fastsættelsen af de gennemsnitlige SA&G og fortjenesten i det repræsentative land.

(157) Kommissionen bemærkede, at de finansielle oplysninger om alle de tabsgivende producenter, der er identificeret i de mulige repræsentative lande i det første notat, også var forældede. Kommissionen fandt derfor, at påstanden var irrelevant. Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at de tabsgivende virksomheder ikke viste et »rimeligt« fortjenstniveau, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), sidste afsnit. Denne påstand blev derfor også afvist på materielt grundlag.

(158) I sine bemærkninger til det første notat fandt Chengxi Shipyard de finansielle oplysninger om den mexicanske producent Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. og den sydafrikanske producent GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd uegnede til fastsættelse af SA&G og fortjenesten, da disse oplysninger kun var tilgængelige i konsoliderede regnskaber. Ifølge Chengxi Shipyard var dette ikke tilfældet for producenterne i Tyrkiet og Indien.

(159) Kommissionen bemærkede først, at Indien ikke blev anset for at være et egnet muligt repræsentativt land. Desuden var det forhold, at de finansielle oplysninger om visse producenter var tilgængelige i en konsolideret form, i sig selv ikke til hinder for, at disse oplysninger kunne anvendes som kilde til ikkefordrejet SA&G og fortjeneste. De tilgængelige regnskaber skal tværtimod analyseres fra sag til sag.

(160) I denne forbindelse forklarede Kommissionen i det andet notat, at den havde identificeret to producenter af vindmølletårne i Mexico. De individuelle finansielle oplysninger om Speco Wind Power, S.A. de C.V. (»Speco«) blev indhentet fra Dun&Bradstreet's database Global Financials (»D&B«) ([55]) og fremlagt for de interesserede parter i bilag III til det første notat. Virksomheden producerede udelukkende vindmølletårne og var rentabel i 2019. De lokale finansielle oplysninger gjorde det muligt at identificere ikke kun SA&G men også finansielle udgifter og andre udgifter og indtægter. De konsoliderede regnskaber for Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. (»Arcosa«) blev fundet online ([56]). Den konsoliderede gruppe var aktiv på tre forretningsområder: bygge- og anlægsvirksomhed, energiudstyr og transport. Den konsoliderede gruppe producerede og solgte under Energy Equipment Group (»EEG«) vindmølletårne, forsyningskonstruktioner og opbevarings- og distributionstanke ([57]). EEG beskæftigede 55 % af gruppens medarbejdere ([58]) og genererede 48 % af gruppens ikkekonsoliderede indtægter og omkostninger ([59]). Indtægterne fra salg af vindmølletårne og forsyningskonstruktioner udgør 75 % af EEG's indtægter ([60]). SA&G-omkostninger (herunder afskrivning og amortisering), der er afholdt af EEG og på konsolideret niveau i 2019 udgjorde ca. 13 % (udtrykt som en procentdel af salgsomkostningerne) ([61]). Både EEG og den konsoliderede gruppe opnåede et overskud på ca. 10 % ([62]). Ovennævnte analyse viste, at det segment, der overvejende dækker produktionen og salget af SVT, bidrog betydeligt til virksomhedens overordnede aktiviteter og opnåede et resultat, der svarede til hele virksomhedens resultat. Disse tal ansås således for at være rimelige, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), sidste afsnit.

(161) I det andet notat bemærkede Kommissionen endvidere, at den i Sydafrika identificerede en producent af vindmølletårne, virksomheden GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd. Denne virksomheds regnskaber var tilgængelige i en konsolideret og integreret form hos dens aktionær Hulisani ([63]). Den integrerede årsrapport gav dog ikke tilstrækkelige detaljer om producenter af vindmølletårn i gruppen. I rapporten slås det blot fast, at SVT-producenten var rentabel i regnskabsåret marts 2019 — februar 2020 ([64]). Kommissionen kunne derfor ikke vurdere producentens resultater og bidrag til de konsoliderede finansielle resultater. Kommissionen fandt derfor, at Hulisanis konsoliderede regnskaber ikke var egnede til fastsættelse SA&G og fortjenesten i den nuværende undersøgelse.

(162) Endelig analyserede Kommissionen i det andet notat de seks SVT-producenter, som var identificeret i Tyrkiet. Hos kun to producenter var de finansielle oplysninger tilgængelige. De individuelle lokale regnskaber for ATES Çelik Insaat Taahhut Proje Muhendislik Sanayi ve Ticaret A.Ş. var tilgængelige i Dun&Bradstreet's database Global Financials og blev fremlagt for de interesserede parter i bilag III i det første notat. Virksomheden var rentabel i 2019. De lokale regnskaber gjorde det muligt at identificere ikke kun SA&G men også finansielle indtægter og udgifter. De individuelle lokale regnskaber for Çimtaş Çelik İmalat Montaj ve Tesisat A.Ş. (»Çimtaş Çelik«) tilgængelige i Dun&Bradstreet's database Global Financials var forældede. De konsoliderede regnskaber for aktionæren ENKA var dog tilgængelige ([65]) i revideret og/eller ikkerevideret form for alle kvartaler i undersøgelsesperioden. Det blev dog bemærket, at de konsoliderede regnskaber ikke gav tilstrækkelige detaljer om SVT-producentens resultater eller bidrag til den konsoliderede gruppes resultater. Çimtaş Çelik tilhørte bygge- og anlægssegmentet ([66]). Selv om byggesegmentet bidrog til den samlede konsoliderede omsætning med næsten 60 % ([67]), var det uklart, hvordan dette segments resultater afspejlede SVT-producentens resultater. Regnskaberne

([55]) Findes her https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html (senest tilgået den 16. april 2021).
([56]) Årsrapport 2019 tilgængelig på https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf (senest tilgået den 16. april 2021).
([57]) Idem, s. 15.
([58]) Idem, s. 19.
([59]) Idem, s. 43 og 44.
([60]) Idem, s. 47.
([61]) Idem, s. 47 og 60.
([62]) Idem, s. 47 og 60.
([63]) Findes her https://hulisani.co.za/wp-content/uploads/2020/06/Hulisani-Integrated-Report-2020.pdf (sidst tilgået den 6. marts 2021).
([64]) Idem, s. 70.
([65]) Findes her https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/ (sidst tilgået den 6. marts 2021).
([66]) Konsoliderede regnskaber for det år, der sluttede den 31. december 2019 (s. 21), findes her https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/ (sidst tilgået den 6. marts 2021).
([67]) Idem, s. 45.

gav ikke oplysninger om sammensætningen af segmentet. Segmentet kan have omfattet flere typer af aktiviteter. SVT-producenten var faktisk kun én ud af 39 virksomheder i den konsoliderede gruppe ([68]), der var klassificeret under byggesegmentet. Kommissionen fandt derfor, at ENKA's konsoliderede regnskaber ikke var egnede til fastsættelse af SA&G og fortjeneste i den nuværende undersøgelse.

(163) I sine bemærkninger til det andet notat hævdede Chengxi Shipyard, at de finansielle oplysninger om de to SVT-producenter i Mexico indeholdt alvorlige mangler. Virksomheden hævdede, at selv om Arcosas EEG-segment genererede 48 % af de konsoliderede indtægter, stammede langt under halvdelen fra salget af SVT, da EEG også omfattede produktion og salg af forsyningskonstruktioner. Virksomheden påpegede desuden, at Arcosa ikke kun producerede SVT i Mexico men også i USA, og at det ikke var muligt at fastsætte den del af indtægterne og SA&G, som var opnået på baggrund af salg på hjemmemarkedet i Mexico. Med hensyn til Speco anførte virksomheden, at det ikke var muligt at fastsætte den del af indtægterne og SA&G, som var opnået på baggrund af salg på hjemmemarkedet i Mexico.

(164) Kommissionen bemærkede, at virksomheden ikke fremlagde dokumentation til støtte for sin påstand vedrørende bidrag fra salget af SVT til de indtægter, der er opnået i EEG-segmentet. Kommissionen anerkendte, at Arcosa producerede SVT i både Mexico og USA. Da produktionskapaciteten i Mexico (målt pr. område) var betragtelig (40 % ([69])), fandt Kommissionen imidlertid, at det forhold, at en del af SVT-produktionen fandt sted i USA, ikke gør de finansielle oplysninger uegnede. Kommissionen fandt, at det var hensigtsmæssigt at anvende oplysningerne om de samlede SA&G og indtægterne fra begge mexicanske SVT-producenter, da de offentligt tilgængelige finansielle oplysninger kun sjældent, hvis overhovedet, ville give en yderligere specifikation af indtægter og SA&G pr. marked (hjemmemarked og eksportmarked), navnlig under indberetning af driftssegmenterne. Under alle omstændigheder foreslog virksomheden ikke andre egnede SVT-producenter i Mexico til fastsættelsen af SA&G og fortjenesten. Kommissionen afviste derfor Chengxi Shipyards påstand og bekræftede anvendelsen af de finansielle oplysninger for de to mexicanske SVT-producenter til fastsættelsen af SA&G og fortjenesten.

(165) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Chengxi Shipyard, at Arcosas finansielle oplysninger ikke var en hensigtsmæssig kilde til ikkefordrejet SA&G og fortjeneste. Virksomheden hævdede, at navnlig Arcosas placering af SVT-produktion i Mexico og USA, og det faktum, at EEG-segmentet også omfattede produktionen af forsyningskonstruktioner og distributionstanke, gjorde oplysningerne uegnede. Virksomheden bemærkede desuden, at stigningen i Arcosas indtægter i 2019 ikke kun var drevet af den øgede SVT-produktion, men også af andre faktorer. Endelig påpegede virksomheden, at Arcosas finansielle oplysninger for 2020 allerede var tilgængelige på tidspunktet for den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(166) Som anført i betragtning 160 og 164 konkluderede Kommissionen, at selv om en del af SVT-produktionen foregik i et andet land end det repræsentative land, var det stadig hensigtsmæssigt at anvende landets oplysninger. Da der ikke er fremlagt nye argumenter, bekræftede Kommissionen sin afvisning af denne påstand. Kommissionen bekræftede også, at gruppens finansielle resultater på grund af den store andel af undersegmentet for SVT og forsyningskonstruktioner i EEG-gruppens indtægter var repræsentative for SVT-produktionen, da stigningen i indtægterne til dels var drevet af de større produktionsmængder af SVT. Endelig fandt Kommissionen, at det i lyset af de statslige foranstaltninger, der har ført til en opbremsning af installationer af ny vindenergikapacitet i Mexico, som omhandlet i betragtning 196-199, var mere forsigtigt at basere de ikkefordrejede SA&G og fortjenesten udelukkende på regnskaber for 2019.

(167) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Suzhou Titan, at de finansielle oplysninger om Arcosa ikke var en passende kilde til ikkefordrejede SA&G og fortjeneste på grund af Arcosas SVT-produktion uden for Mexico. Derudover anførte virksomheden, at indtægterne fra det mexicanske dattervirksomhed i høj grad stammede fra transaktioner inden for gruppen, og at dattervirksomhedens rentabilitet kun var på 2,4 %.

([68]) Idem, s. 20-21.

([69]) Årsrapport 2019 (s. 14) tilgængelig på https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf (senest tilgået den 6. marts 2021).

(168) I tillæg til sin konklusion om Arcosas SVT-produktion uden for Mexico, jf. betragtning 166, fandt Kommissionen, at da den mexicanske dattervirksomheds samlede indtægters udgjorde en høj andel af de gruppeinterne indtægter, var det mere hensigtsmæssigt at anvende Arcosas konsoliderede og kombinerede regnskaber, hvor gruppeinterne transaktioner blev fjernet ([70]). I denne forbindelse skal det også bemærkes, at rentabiliteten, som Suzhou Titan har udregnet, er irrelevant. Virksomheden angav driftsoverskuddet som en procentdel af indtægterne, hvor det ved beregningen af den normale værdi skal angives som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer, hvor værdien ikke kunne fastsættes på baggrund af Arcosas finansielle oplysninger med hensyn til virksomhedens aktiviteter i Mexico.

(169) På baggrund af de grunde, der er anført i betragtning 166 og 168, afviste Kommissionen Chengxi Shipyards og Suzhou Titans klager i betragtning 165 og 167.

b) Fordrejning af produktionsfaktorer

(170) I det første notat konkluderede Kommissionen, at eksport af stålskrot (HS-kode 7204 41 og 7204 49) i henhold til OECD's fortegnelse over eksportrestriktioner over for industrielle råmaterialer ([71]) var omfattet af et licenskrav i Sydafrika og af et licenskrav og en eksportafgift i Malaysia indtil 2017 (senest tilgængelige oplysninger).

(171) I denne forbindelse udelukkede Kommissionen i det andet notat Sydafrika, da de finansielle oplysninger fra SVT-producenten i Sydafrika ikke var egnede til fastsættelse af SA&G og fortjeneste som forklaret i betragtning 161. Kommissionen fandt desuden, at de offentligt tilgængelige oplysninger om SVT-producenterne i Malaysia var forældede. Da Kommissionen ikke fik yderligere oplysninger om produktionen i Malaysia, blev landet også udelukket fra yderligere overvejelser. Man fandt derfor, at de eksportrestriktioner, der blev identificeret i det første notat, er irrelevante i denne sag.

(172) De interesserede parter hævdede i deres bemærkninger til det første notat, at hverken Mexico, Sydafrika eller Tyrkiet var egnede repræsentative lande, da der var forskellige foranstaltninger i disse lande, der angiveligt fordrejede markedet for produktionsfaktorer og/eller markedet for vedvarende energi. Disse påstande er nøje forklaret i betragtning 173, 179, 181, 184 og 189.

(173) I deres bemærkninger til første notat hævdede CCME, Chengxi Shipyard, og Suzhou Titan, at Sydafrika ikke var et egnet repræsentativt land på grund af de beskyttelsesforanstaltninger over for stål, som er indført i landet, og som kan have fordrejet importpriserne på stålprodukter anvendt i SVT-produktionen. Chengxi Shipyard fremførte desuden, at der også var sådanne beskyttelsesforanstaltninger i Mexico og Tyrkiet, med hensyn til Tyrkiet henviste parten dog kun til suspensionen af indrømmelser over for Unionen som reaktion på de stålbeskyttelsesforanstaltninger, som Unionen har indført.

(174) I det andet notat bemærkede Kommissionen, at Sydafrika allerede var fundet ikkeegnet på baggrund af manglende offentligt tilgængelige finansielle oplysninger om SVT-producenterne. Kommissionen fandt derfor, at påstanden om Sydafrika er irrelevant.

(175) Kommissionen bemærkede med hensyn til Tyrkiet, at parten ikke forelagde beviser til støtte for dens påstand om forekomsten af beskyttelsesforanstaltninger mod stål. Kommissionen fandt faktisk, at Tyrkiet indledte en undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger mod stål i april 2018 ([72]), men i maj 2019 afsluttede undersøgelsen uden at indføre foranstaltninger ([73]). Med hensyn til suspensionen af indrømmelserne fremlagde parten ingen dokumentation for, hvorfor og i hvilket omfang den yderligere told på import af visse stålprodukter med oprindelse i Unionen ville fordreje det tyrkiske stålmarked og gøre importstatistikkerne til en uhensigtsmæssig kilde til ikkefordrejede referenceværdier.

([70]) Se bemærkninger til konsoliderede og kombinerede regnskaber (notat 1, s. 65) i årsregnskab 2019, findes på https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf (sidst tilgået den 4. oktober 2021).

([71]) Findes på https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (senest tilgået den 30. november 2020).

([72]) Findes på https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/FE_Search/FE_S_S009-DP.aspx?language=E&CatalogueIdList=247074,246544,245272,244985,243640,241597,240044,239544,238039,237441&CurrentCatalogueIdIndex=3&FullTextHash=&HasEnglishRecord=True&HasFrenchRecord=True&HasSpanishRecord=True (senest tilgået den 16. marts 2021).

([73]) Tilgængelig i Tyrkiets officielle tidende af 7. maj 2019 (s. 17) at https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/ 2019/05/20190507.pdf (senest tilgået den 16. marts 2021).

(176) Med hensyn til Mexico bemærkede Kommissionen i det andet notat, at Chengxi Shipyard baserede sin udtalelse på en artikel, der er offentliggjort af Metal Bulletin, hvori det fastslås, at Mexico i henhold til dekret af 25. marts 2019 »genindførte en beskyttelsestold på 15 % på import af visse stålprodukter fra lande, med hvilke det ikke har frihandelsaftaler«. Kommissionen fandt, at Mexico den 25. marts 2019 offentliggjorde et dekret om ændring af de importafgifter, der er fastsat i den generelle lovgivning om import- og eksportafgifter ([74]). Mexico forhøjede ved dette dekret den anvendte mestbegunstigelsessats på visse stålprodukter, herunder stålplader (HS-kode 7208 51 og 7208 52) fra 0 % til 15 % for en begrænset periode på 180 dage. Forhøjelsen af den anvendte mestbegunstigelsessats var, i henhold til dekretet, baseret på artikel II i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (»GATT«).

(177) Derudover blev tolden ikke indført efter en beskyttelsesundersøgelse og oversteg ikke de bundne toldsatser på 35 %, som Mexico er forpligtet til i henhold til WTO-reglerne ([75]). Kommissionen fandt derfor, at forekomsten af disse foranstaltninger ikke berettigede til at udelukke Mexico fra analysen af potentielle repræsentative lande.

(178) Påstandene vedrørende forekomsten af stålbeskyttelsesforanstaltninger i Mexico og Tyrkiet blev derfor afvist.

(179) CCME og Suzhou Titan fandt i deres bemærkninger til det første notat, at Mexico ikke var et egnet repræsentativt land, da det indførte antidumpingforanstaltninger over for importen af SVT med oprindelse i Kina.

(180) Kommissionen bemærkede i det andet notat, at parterne ikke fremlagde specifik dokumentation for, hvordan og i hvilket omfang Mexicos indførelse af antidumpingforanstaltninger over for den undersøgte vare ville påvirke landets repræsentativitet, og hvorfor landet ikke længere kan anses for hensigtsmæssigt på grund af denne omstændighed. Kommissionen fandt derfor disse påstande ubegrundede og afviste dem.

(181) Chengxi Shipyard hævdede i sine bemærkninger til det første notat, at elmarkederne i Mexico og Sydafrika var fordrejede, da de var domineret af statsejede virksomheder. Til gengæld hævdede den interesserede part, at elmarkederne i Tyrkiet og Indien ikke led under sådanne fordrejninger. Parten fremlagde dokumentation, der viste, at 95 % af elektriciteten i Sydafrika blev leveret af den statsejede virksomhed ESKOM.

(182) Kommissionen undersøgte i det andet notat påstanden og fandt, at elproducenten Comisión Federal de Electricidad (»CFE«), der er ejet af den mexicanske stat, havde en andel af den samlede elproduktion i Mexico på mindre end 80 % ([76]). Ifølge oplysninger fra Chengxi Shipyard var andelen af statsejede virksomheders andel af elproduktionen i Indien på lidt mere end 80 %, dvs. situationen er næsten som i Mexico. Ifølge den interesserede part var elmarkedet i Indien tilstrækkeligt liberaliseret. Kommissionen fandt desuden, at den statsejede elproducent EÜAŞ ejede lidt mere end 20 % af produktionskapaciteten i Tyrkiet ([77]). Kommissionen fandt, at det forhold, at markedet er domineret af statsejede virksomheder uden anden yderligere indikation af og dokumentation for, at den faktiske prisfastsættelse af underliggende input ikke fulgte markedskræfterne, ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at udelukke dette land som ikkerepræsentativt. I disse tilfælde skal der foreligge dokumentation for, at den faktiske prisfastsættelse for dette input potentielt var påvirket af andre overvejelser såsom præferencepolitikker for visse industrier eller anden væsentlig statslig indgriben, således at det ikke udspringer af frie markedskræfter. Under alle omstændigheder vurderede Kommissionen det forhold, at elektricitet kun udgjorde en lille del (ca. 1 %) af de samlede omkostninger ved SVT-produktionen. Selv hvis der var dokumentation for, at prisfastsættelsen for dette input var fordrejet, ville dette i sig selv derfor ikke være grund nok til fuldstændigt at afvise Mexico (eller andre lande) som potentielt repræsentativt land i den foreliggende sag. De potentielle fordrejninger i elsektoren i Mexico ville være et spørgsmål, der skal undersøges i forbindelse med anvendelsen af en anden referenceværdi for en sådan faktor.

([74]) Tilgængelig i den mexicanske føderations tidende på http://dof.gob.mx /nota_detalle.php?codigo=5555007&fecha=25/03/2019 (senest tilgået den 16. marts 2021).

([75]) Oplysningerne om bundne toldsatser kan hentes via WTO Tariff Download Facility på http://tariffdata.wto.org/ReportersAndProducts.aspx (senest tilgået den 16. marts 2021).

([76]) Årsrapport 2019 (s. 82) tilgængelig på https://www.cfe.mx/finanzas/reportes-financieros/ Reportes%20Anuales%20Documentos/Informe%20Anual%202019.pdf?csf=1&e=t8GHzG (senest tilgået den 16. marts 2021).

([77]) Årsrapport 2019 (s. 18) tilgængelig på https://www.euas.gov.tr/tr-TR/yillik-raporlar (senest tilgået den 16. marts 2021).

(183) Kommissionen afviste derfor påstandene vedrørende Mexico og Tyrkiet og fandt samtidig Sydafrika uegnet på grund af manglende tilgængelige finansielle oplysninger.

(184) I sine bemærkninger til det første notat hævdede Vestas, at Tyrkiet indførte et krav om lokalt indhold for projekter om vedvarende energi og/eller garanterede højere faste afregningspriser, der er omfattet af det påkrævede lokale indhold.

(185) I det andet notat undersøgte Kommissionen påstandene vedrørende kravet om lokalt indhold i Tyrkiet på baggrund af dets relevans som en restriktion for den vigtigste produktionsfaktor, dvs. stålpladerne, samt for de andre produktionsfaktorer og i sidste ende også for de tyrkiske SVT-producenters rentabilitet.

(186) Kommissionen fandt, at kravet om lokalt indhold blev omsat til vilkårene på det tyrkiske vindenergimarked på to måder:

a) Vindenergiproducenterne var garanteret faste afregningspriser. De investorer, der opfyldte kravet om lokalt indhold, var berettiget til højere faste afregningspriser ([78]). Den gældende pris i undersøgelsesperioden var på 7,00 USD cents/kWh. Prisen kunne forhøjes med 0,60 USD cent/kWh, hvis vindmølletårnet af stål blev fremstillet lokalt. Samlet set kunne den faste afregningspris forhøjes til 11,00 USD cent/kWh, hvis ikke kun SVT men også vinger og generator samt elektronisk og mekanisk udstyr blev fremstillet lokalt.

b) Mellem 2017 og slutningen af undersøgelsesperioden iværksatte den tyrkiske regering tre udbud for vindmølleparker under en ny investeringsmodel for vedvarende energi, de såkaldte udpegede områder for vedvarende energi (Renewable Energy Designated Areas (»YEKA«)) ([79]). De tilbudsgivere, som fik tildelt en kontrakt under YEKA-udbuddene, skulle opfylde kravet om lokalt indhold vedrørende oprindelsen af inputs anvendt i fremstillingen af turbiner, SVT og vinger, samt med hensyn til medarbejdernes nationalitet.

(187) I det andet notat vurderede Kommissionen, at kravet om lokalt indhold, som gælder for SVT, kun kunne opfyldes ved at indkøbe stålplader, som er det vigtigste råmateriale, på hjemmemarkedet. Det er derfor muligt, at importpriserne på stålplader ikke har afspejlet priserne på de typer af stålplader, som faktisk blev anvendt i produktionen af SVT. Endvidere reducerede forpligtelsen til at købe på hjemmemarkedet konkurrencen på markedet for input til SVT-produktionen, hvilket kan have ført til fordrejninger af priserne på disse input på hjemmemarkedet. Herefter var priserne på input højst sandsynligt højere på grund af en situation med reduceret konkurrence og kunne fordreje produktionsomkostningerne og derfor også SA&G og rentabiliteten for SVT-producenterne i Tyrkiet.

(188) Kommissionen fandt derfor, at vindenergimarkedet, herunder produktionen af vindmølletårne, kan være blevet fordrejet af anvendelsen af kravet om lokalt indhold i Tyrkiet og derfor ikke var egnet til fastsættelsen af ikkefordrejede priser og omkostninger, navnlig for det vigtigste input.

(189) I sine bemærkninger til det første notat hævdede Vestas også, at Tyrkiet ikke var et egnet repræsentativt land på grund af en begrænset tilgængelighed af visse råmaterialer (tykke plader), der kan have ført til højere priser på disse materialer, og på grund af manglende kapacitet til produktion af store SVT.

(190) Da parten ikke fremlagde dokumentation til støtte for disse påstande, og da Kommissionen allerede havde konkluderet, at det tyrkiske marked kan være blevet fordrejet på grund af kravet om lokalt indhold, drog Kommissionen ikke konklusioner om disse påstande.

(191) I sine bemærkninger til det andet notat hævdede CCCME og Suzhou Titan, at Tyrkiet bør forblive et potentielt repræsentativt land. De hævdede navnlig, at kun en lille del af de stålplader, der blev importeret under en særlig varekode, var bestemt til SVT-produktion og derfor potentielt kunne være fordrejet. Parterne fremførte, at Kommissionen for at fastslå, hvorvidt kravet om lokalt indhold påvirkede importprisen, bør sammenligne importprisen på stålplader i Tyrkiet med importprisen på stålplader i andre lande. CCCME gentog i sine bemærkninger og ved høringen efter den foreløbige fase, at Tyrkiet fortsat bør betragtes som et potentielt repræsentativt land.

([78]) Findes på https://tyrkiet.um.dk/~/media/tyrkiet/pdf%20files/wind%20energy%20in%20turkey %202020.pdf?la=en (senest tilgået den 16. marts 2021).

([79]) Se s. 18-20, tilgængelig på https://www.shura.org.tr/wp-content/uploads/2019/01/ SHURA_Opportunities-to-strengthen-the-YEKA-auction-model-for-enhancing-the-regulatory-framework-of-Turkeys-power-system.pdf (senest tilgået den 16. marts 2021).

(192) Kommissionen bemærkede, at importpriserne på stålplader i andre lande ikke var repræsentative for prisen i Tyrkiet på markedsvilkår uden kravet om lokalt indhold. Endvidere påvirkede kravet om lokalt indhold ikke kun prisen på stålplader til SVT-produktionen. Kravet om lokalt indhold forhindrede også konkurrencen fra importerede stålplader til SVT-produktionen. Denne markedssituation kan have påvirket stålpladeproducenternes produktionsbeslutninger og således også have påvirket prisen på stålplader til andre anvendelser. Derudover kan de tyrkiske SVT-producenters SA&G og rentabilitet også potentielt være blevet fordrejet, da kravet om lokalt indhold ikke kun vedrører input men også arbejdskraften. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(193) Ud over de interesserede parters ovennævnte bemærkninger til handelsrestriktioner undersøgte Kommissionen i det andet notat også forekomsten af handelsrestriktioner i Mexico vedrørende input anvendt i SVT-produktionen. Med henblik herpå konsulterede Kommissionen OECD's fortegnelse over eksportrestriktioner over for industrielle råmaterialer ([80]) og databasen registret Market Access Map ([81]). Det kunne ikke konstateres, at Mexico havde indført handelsrestriktioner over for de væsentligste input.

(194) I deres bemærkninger til det andet notat hævdede CCCME og Suzhou Titan, at importprisen på stålplader i Mexico var væsentligt fordrejet på grund af indførelsen af en importtold på 15 % i marts 2019. CCCME gentog denne påstand i sin høring og sine bemærkninger efter den foreløbige fase.

(195) Kommissionen undersøgte påstanden. Som forklaret i betragtning 176 og 177 vurderede Kommissionen stigningen i importtolden på stålplader i det andet notat og fandt, at Mexico forhøjede den gældende MFN-toldsats fra 0 % til et niveau (15 %), som ikke oversteg den bundne MFN-toldsats, som Mexico forpligtede sig til i WTO. Anvendelsen af en importtold kunne derfor ikke betragtes som en fordrejning eller en tilsidesættelse af Mexicos forpligtelse i den foreliggende sag. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(196) I bemærkningerne til det andet notat hævdede Chengxi Shipyard, at Mexico ikke var et egnet repræsentativt land, da landets marked for vedvarende energi var væsentligt fordrejet. I den forbindelse henviste parten til følgende foranstaltninger, der er vedtaget af den mexicanske regering:

— Den fjerde auktion for vedvarende energi blev først udskudt (december 2018) og senere aflyst (februar 2019).

— I oktober 2019 blev ren energi-certifikaterne udvidet til producenter af vedvarende energi, der startede deres virksomhed før august 2014, hvilket var i strid med målet om at tilskynde til nye investeringer i vedvarende energi.

— CFE, en statsejet elproducent og ejer af transmissionsnettet, forhøjede i juni 2020 brugsafgifterne for benyttelse af nettet for producenterne af vedvarende energi.

— Centro Nacional de Control de Energía, et offentligt organ med ansvar for den operationelle kontrol af transmissionsnettet og engrosmarkedet for elektricitet, satte i april 2020 test og tilslutning til nettet af nye vind- og solenergiprojekter i bero.

— Energiministeriet i Mexico offentliggjorde en beslutning, som gav regeringen mere kontrol over, hvem der kunne producere strøm, hvor disse faciliteter kunne placeres og hvor meget elektricitet, de kunne producere.

(197) Kommissionen undersøgte påstanden. For det første skal det bemærkes, at reguleringen af en bestemt økonomisk sektor gennem love og bestemmelser ikke nødvendigvis udgør en fordrejning af markedet. I den foreliggende sag fremlagde den interesserede part ikke dokumentation for, hvorfor, hvordan og i hvilket omfang statslig politik, jf. betragtning 196, påvirkede (import-)priserne på de produktionsfaktorer, der anvendes i SVT-produktionen, og SA&G og fortjenesten for SVT-producenterne i Mexico i undersøgelsesperioden. Det er sandsynligt, at nogle af foranstaltningerne kan have forsinket (højere transmissionstariffer, suspension af test og tilslutning til nettet af nye vedvarende energiprojekter) eller endda forhindret (aflysning af den fjerde vedvarende energiauktion) fremtidige investeringer og derfor indirekte har påvirket de mexicanske producenters rentabilitet i en periode efter undersøgelsesperioden. Ikke desto mindre fandt Kommissionen, at restriktionerne, om nogensinde, kun fandt fuld anvendelse

([80]) Findes på https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (senest tilgået den 16. marts 2021).
([81]) Findes på https://www.macmap.org/en/query/regulatory-requirement (senest tilgået den 16. marts 2021).

efter undersøgelsesperioden. I denne forbindelse nåede Mexicos nye vindmølleparker et rekordhøjt niveau med en ekstra kapacitet på 1,6 GW i 2019 ([82]). Selv om aflysningen af den fjerde auktion stoppede fremtidige investeringer i vindenergisektoren, fandt Kommissionen, at de mexicanske SVT-producenters resultater blev fremmet ved opførelsen af vindmølleparker, der blev igangsat under den tredje vedvarende energiauktion, som forventede, at de nye projekter ville komme i drift mellem januar 2020 og januar 2022 ([83]). I 2020 installerede Mexico desuden en ny vindmøllekapacitet på ca. 0,6 GW ([84]). Det var en ydelse, der svarede til ydelsen i 2018 (0,7 GW i ekstra vindkraftkapacitet ([85])), et år, som ikke var påvirket af usikkerhed på baggrund af ændringen i statslige politikker. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(198) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Chengxi Shipyard sin bemærkning til det andet notat, i hvilken virksomheden skitserede en række statslige foranstaltninger, som er truffet i Mexico, og som angiveligt har fordrejet markedet for vedvarende energi. Virksomheden pegede endvidere på oplysninger om ny vindkraftkapacitet installeret i Mexico i 2018 — 2020 og prognoser for 2021 — 2022 offentliggjort af Det Internationale Energiagentur ([86]), som viser et fald i nye installationer efter 2019. Endelig hævdede virksomheden, at Kommissionen ikke anerkendte den afdæmpende virkning af disse statslige foranstaltninger.

(199) Kommissionen gentog sine resultater i betragtning 197. Kommissionen var ikke i tvivl om, at visse af foranstaltningerne kan have forsinket eller forhindret nye investeringer i vedvarende energi, herunder vindmølletårne, efter undersøgelsesperioden. Ikke desto mindre anvendte Kommissionen finansielle oplysninger for 2019 fra to SVT-producenter i Mexico til fastsættelsen af ikkefordrejede SA&G og referenceværdier for ikkefordrejet fortjeneste. Kommissionen fandt, at disse oplysninger endnu ikke var påvirket af de statslige foranstaltninger, da de fleste foranstaltninger blev gennemført i 2020. Desuden fremlagde virksomheden ikke dokumentation for, hvordan og i hvilket omfang de pågældende statslige foranstaltninger påvirkede de ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier for produktionsfaktorerne. Endelig var enhver udvikling i Mexico efter undersøgelsesperioden irrelevant for valget af det repræsentative land. Derfor bekræftede Kommissionen afvisningen af denne påstand.

3.2.2.5. Niveau af social og miljømæssig beskyttelse

(200) Da det blev fastslået, at Mexico var det eneste passende repræsentative land på grundlag af alle ovenstående elementer, var der ikke behov for at foretage en vurdering af niveauet af social og miljømæssig beskyttelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, sidste punktum.

3.2.2.6. Konklusion

(201) På baggrund af ovenstående analyse opfyldte Mexico alle de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, for at kunne betragtes som et egnet repræsentativt land.

(202) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Chengxi Shipyard fortsat i overensstemmelse med deres bemærkninger i betragtning 144 og 198, at Indien var det eneste egnede repræsentative land.

(203) Ud over at Indien ikke var klassificeret som et højere middelindkomstland af Verdensbanken, fandt Kommissionen, at virksomheden havde forsømt at analysere tilgængeligheden og kvaliteten af offentlige data i Indien. Kommissionen fandt f.eks., at ingen af de SVT-producenter i Indien, som var opført af Chengxi Shipyard i dens bemærkninger til det første notat (se betragtning 151), havde offentligt tilgængelige regnskaber. Desuden indførte Indien lige som Tyrkiet krav om lokalt indhold for vindenergiprojekter i 2019 ([87]), hvilket resulterede i mulige fordrejninger i SVT-produktionen.

([82]) Findes på https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind (senest tilgået den 1. juni 2021).
([83]) Se s. 10, findes på http://aures2project.eu/wp-content/uploads/2019/12/AURES_II_case_study_ Mexico.pdf (senest tilgået den 1. juni 2021).
([84]) Findes på https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind (senest tilgået den 1. juni 2021). Sammenlign med https://gwec.net/north-and-latin-america-increased-wind-power-installations-by-62-in-2020/ (senest tilgået den 1. juni 2021).
([85]) Findes på https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind (senest tilgået den 1. juni 2021).
([86]) Findes på https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind (senest tilgået den 6. oktober 2021).
([87]) Findes på https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2211467X2030122X (senest tilgået den 4. oktober 2021).

3.2.2.7. Kilder anvendt til fastsættelse af ikkefordrejede omkostninger

(204) I det første notat anførte Kommissionen de produktionsfaktorer såsom materialer, energi og arbejdskraft, der blev anvendt i forbindelse med de eksporterende producenters produktion af den pågældende vare, og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger og foreslå offentligt tilgængelige oplysninger om ikkefordrejede værdier for hver af de produktionsfaktorer, der er nævnt i notatet.

(205) I deres bemærkninger til det første notat anførte CCCME og Suzhou Titan, at Kommissionen bør være åben for at anvende andre offentligt tilgængelige datakilder, såsom salgsprisen på hjemmemarkedet i et tredjeland eller andre internationale priser. I denne forbindelse hævdede Chengxi Shipyard, at Kommissionen bør anvende importstatistikker, da tredjelandsleverandørers priser var mindre tilbøjelige til at blive fordrejet af GOC's politikker. I modsat fald bør der anvendes importstatistikker fra det repræsentative lands nationale toldmyndigheder, da de, ifølge parten, var mere pålidelige end oplysninger fra en tredjepart.

(206) I det andet notat bemærkede Kommissionen, at man er åben over for at anvende andre kilder til ikkefordrejede priser, hvis importstatistikkerne ikke kan anvendes som en pålidelig kilde til referenceværdier. Da parterne ikke fremlagde årsager til, hvorfor Kommissionen bør afvige fra sin praksis om at anvende importstatistikker fra Global Trade Atlas (»GTA«), blev påstanden afvist.

(207) Med hensyn til påstanden om, at Kommissionen bør anvende importpriserne til Kina, fandt Kommissionen i det andet notat, at hvis de væsentlige fordrejninger på hjemmemarkedet i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), blev bekræftet, var statistikkerne vedrørende importpriser til Kina ikke et bedre sammenligningsgrundlag end importpriserne til potentielle repræsentative lande. Det er meget sandsynligt, at importen til Kina — hvis den overhovedet er tilgængelig i passende mængder — også ville være blevet påvirket af de væsentlige fordrejninger, da den ville være foregået på samme betingelser som på det fordrejede marked i Kina.

(208) Chengxi Shipyard fremlagde ikke dokumentation for, at GTA var mindre pålidelig end et potentielt repræsentativt lands officielle toldstatistikker. Importstatistikkerne fra GTA var baseret på de officielle nationale toldstatistikker fra de forskellige pågældende lande, som fremlagde deres officielle oplysninger til GTA på baggrund af deres bilaterale aftaler. En række offentlige myndigheder har i lang tid anvendt GTA til at få adgang til toldstatistikker, og denne database anvendes også i vid udstrækning af private operatører til en række forskellige formål og i forskellige sammenhænge. Kommissionen fandt derfor statistikkerne i GTA pålidelige og afviste påstandene.

(209) I deres bemærkninger til det første notat bemærkede CCCME, Chengxi Shipyard og Suzhou Titan, at Kommissionen i det første notat angav varekoderne for produktionsfaktorerne på 6-cifret niveau. I denne forbindelse fremførte Chengxi Shipyard, at importstatistikkerne, som var baseret på en 6-cifret kode, omfattede andre materialer end de specifikke produktionsfaktorer. Med henblik på at forbedre nøjagtigheden af oplysningerne foreslog parterne derfor at anvende importstatistikkerne med flere detaljer om de relevante koder. CCCME og Suzhou Titan hævdede endvidere, at Kommissionen kun bør anvende de statistikker, der repræsenterer importen af netop de typer af flanger, der anvendes i fremstillingen af den undersøgte vare. CCCME gentog sine bemærkninger til anvendelsen af importstatistikker på et niveau med 6-cifrede koder i sin høring og i bemærkningerne efter den foreløbige fase.

(210) I det andet notat bemærkede Kommissionen, at den i de tidlige faser af undersøgelsen anvendte det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturkodesystem på 6-cifret niveau. Senere i undersøgelsen, og hvor det er muligt, anvendte Kommissionen mere specifikke koder i det repræsentative land, som muligvis svarer til eksportørernes specifikke input som vist i tabel 1 nedenfor.

(211) I deres bemærkninger til det første notat anførte CCCME og Suzhou Titan, at importpriserne ikke afspejlede hjemmemarkedspriserne, da de kunne være påvirket af den leverede mængde og afstanden til oprindelseslandet. Denne påstand blev også gentaget i parternes bemærkninger til det andet notat og i høringen og i CCCME's bemærkninger efter den foreløbige fase. CCCME, Chengxi Shipyard og Suzhou Titan hævdede endvidere, at Kommissionen bør udelukke import af små mængder til meget høje priser fra beregningen. Derudover hævdede Chengxi Shipyard, at Kommissionen ikke bør udelukke importen fra Kina (til det repræsentative land) fra beregningen, hvis importmængderne ikke var betydelige og fandt sted til priser, der svarer til importpriserne fra andre oprindelseslande, og der således ikke forelå fordrejninger.

(212) I det andet notat fandt Kommissionen, at hjemmemarkedspriserne i et repræsentativt land på samme måde var påvirket af den leverede mængde og afstanden mellem leverandøren og brugeren. Desuden blev den leverede mængde afspejlet i beregningen af den ikkefordrejede pris, da Kommissionen beregnede et vægtet gennemsnit. Dette betød også, at små mængder importeret til høj pris ikke skulle udelukkes, da de ikke påvirkede den endelige gennemsnitlige ikkefordrejede pris. Der blev også taget højde for afstanden, da Kommissionen anvendte importprisen ved grænsen i det repræsentative land (cif-importværdi) som udgangspunkt. Cif-priserne blev yderligere justeret for importafgifter og transportomkostninger på hjemmemarkedet for at fastsætte en ikkefordrejet pris på en produktionsfaktor ved fabrik. Endelig bemærkede Kommissionen, at konklusionerne om de væsentlige fordrejninger i Kina ikke var baseret på niveauet for importpriserne på materialer med oprindelse i Kina, men på forekomsten af markedsfordrejende statslige politikker. Alle parternes ovennævnte påstande om beregningen af ikkefordrejede priser blev derfor afvist.

(213) I deres bemærkninger til det første notat hævdede CCCME og Suzhou Titan endvidere, at når importstatistikkerne omfatter søtransport og forsikring, bør disse omkostninger trækkes fra, da de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven købte deres input på hjemmemarkedet og derfor ikke havde sådanne omkostninger. CCCME gentog denne påstand i sin høring og sine bemærkninger efter den foreløbige fase.

(214) I denne forbindelse præciserede Kommissionen i det andet notat, at den i henhold til metoden baseret på grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ville erstatte de priser på inputmaterialer, som de eksporterende producenter har betalt, med offentligt tilgængelige repræsentative priser i det valgte repræsentative land. Ved produktionsfaktorer, for hvilke importpriserne er anvendt som reference, skal der tages højde for alle omkostningerne i forbindelse med at bringe materialet fra oprindelseslandet til en fabrik i det repræsentative land for at være på samme konkurrenceniveau som andre indenlandske producenter. Derfor var inddragelsen af søtransport og forsikring, og importafgifter for den sags skyld, afgørende for fastsættelsen af en ikkefordrejet pris i det repræsentative land. Påstanden blev derfor afvist.

(215) I det andet notat anførte Kommissionen endvidere, at den med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), ville anvende GTA ([88]) til at fastsætte ikkefordrejede omkostninger for de fleste produktionsfaktorer, herunder især råmaterialer og biprodukter. Kommissionen anførte endvidere, at den ville anvende de oplysninger, der er offentliggjort af Den Internationale Arbejdsorganisation statistiske afdeling (»ILOSTAT«) og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (»OECD«) til de ikkefordrejede arbejdskraftomkostninger ([89]), af CFE eller oplysninger fra markedsanalyser til de ikkefordrejede elomkostninger ([90]) og af Comisión Reguladora de Energía (»CRE«) til de ikkefordrejede naturgasomkostninger ([91]).

(216) I det andet notat meddelte Kommissionen desuden de interesserede parter, at den, da vand, damp og trykluft udgjorde en ubetydelig andel af de samlede produktionsomkostninger ([92]), ikke ville forsøge at fastsætte de ikkefordrejede priser på disse energikilder Kommissionen havde til hensigt at opføre disse ubetydelige poster under »hjælpematerialer«.

(217) I bemærkningerne til det andet notat fremførte CCCME og Suzhou Titan, at importoplysningerne om Mexico var meget mangelfulde, da de blev indberettet i GTA til fob-værdi (free on board). Kommissionen måtte derfor beregne cif-værdien ved at anvende den cif- til fob-koefficient, der er tilgængelig i OECD's database International Transport and Insurance Costs of Merchandise Trade ([93]) (»ITIC«). I denne forbindelse kritiserede CCCME, Chengxi Shipyard og Suzhou Titan, at Kommissionen anvendte én gennemsnitlig cif- til fob-koefficient for alle produktionsfaktorer og alle relevante oprindelseslande. CCCME gentog denne påstand i sin høring og sine bemærkninger efter den foreløbige fase.

([88]) Findes på http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm (senest tilgået den 28. maj 2021).
([89]) Findes på https://ilostat.ilo.org/data/ and at https://www.oecd-ilibrary.org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/3c92e215-en (senest tilgået den 27. maj 2021).
([90]) Findes på https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx and at https://www.globalpetrolprices.com/Mexico/electricity_prices/ (senest tilgået den 27. maj 2021).
([91]) Findes på https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html (senest tilgået den 27. maj 2021).
([92]) Selv om det ikke var alle de eksporterende producenter, der anvendte alle tre input, vurderede Kommissionen på baggrund af oplysninger fra de eksporterende producenter, at disse input samlet set ville udgøre mindre end 1 % af produktionsomkostningerne.
([93]) Findes på https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (senest tilgået den 31. maj 2021).

(218) Kommissionen bemærkede først, at det forhold, at Mexico registrerede og indberettede sine importstatistikker i fob-værdi ikke gjorde oplysningerne mindre pålidelige. Kommissionen anvendte desuden en uafhængig informationskilde til omregningen af fob-importværdier til cif-importværdier. I denne forbindelse undersøgte Kommissionen de tre interesserede parters påstand vedrørende anvendelsen af én cif- til fob-koefficient og konkluderede, at det rent faktisk var mere hensigtsmæssigt at differentiere koefficienten efter produktionsfaktorer og oprindelsesland. For visse oprindelseslande var der ingen tilgængelige oplysninger, og Kommissionen anvendte i stedet en gennemsnitlig koefficient indberettet i OECD's ITIC-database for den pågældende produktionsfaktorer.

(219) I deres bemærkninger til det andet notat fremførte CCCME, Chengxi Shipyard og Suzhou Titan, at Kommissionen ukorrekt anvendte en importafgift på 25 % til import af stålplader med oprindelse i USA, da denne gengældelsesafgift var ophævet før begyndelsen af undersøgelsesperioden. CCCME gentog denne påstand i sin høring og sine bemærkninger efter den foreløbige fase.

(220) Kommissionen undersøgte påstanden. Den fandt, at Mexico i juni 2018 indførte en told på 25 % på importen af visse stålprodukter, herunder stålpladerne, som svar på de amerikanske Section 232-toldsatser over for stål og aluminium ([94]). I maj 2019 ophævede Mexico gengældelsesforanstaltningerne ([95]) efter en aftale ([96]) indgået med USA vedrørende de amerikanske Section 232-toldsatser over for stål og aluminium. Kommissionen accepterede efterfølgende denne påstand og justerede den importafgift, der blev anvendt til beregningen af ikkefordrejede omkostninger for stålplader.

(221) I fremlæggelsen vedrørende det andet notat fremsatte Suzhou Titan og Chengxi Shipyard bemærkninger om den varekode, som Kommissionen havde til hensigt at anvende til at fastsætte de ikkefordrejede omkostninger for visse produktionsfaktorer, navnlig stålplader, maling, svejsetråd og bolte. Chengxi Shipyard hævdede, at Kommissionen kun bør anvende varekode 8311 30 01 til at fastsætte de ikkefordrejede omkostninger til svejsetråd til flammesvejsning, da kun denne varekode dækkede svejsetråd af jern og stål. Virksomheden fremførte endvidere, at Kommissionen bør udelukke varekoder for bolte anvendt i fly og motorkøretøjer og bolte af rustfrit stål i fastsættelsen af deres ikkefordrejede omkostninger. Suzhou Titan anmodede om, at Kommissionen anvender varekoderne vedrørende stålplader med en tykkelse over 10 mm (HS 7208 51) individuelt på grundlag af stålkvaliteten på de plader, som virksomheden faktisk anvender. Endvidere anmodede virksomheden om, at Kommissionen anvender de to varekoder vedrørende zinkholdig epoxymaling (HS 3208 90 og 3209 90) individuelt på grundlag af den faktiske type af maling, som virksomheden anvender.

(222) Kommissionen fandt, at det var mere hensigtsmæssigt at udelukke svejsetråd af andre metaller end jern eller stål fra de varekoder, der anvendes til fastsættelse af de ikkefordrejede omkostninger. Kommissionen anvendte ikke kun dette princip på svejsetråd til flammesvejsning (HS 8311 30), men også på svejsetråd til elektrisk lysbuesvejsning (HS 8311 20). Kommissionen udelukkede ligeledes bolte anvendt i fly og motorkøretøjer samt bolte af rustfrit stål fra de varekoder, der blev anvendt til at fastsætte de ikkefordrejede omkostninger til bolte.

(223) Med hensyn til de varekoder, der er taget højde for i beregningen af de ikkefordrejede omkostninger til stålplader med en tykkelse over 10 mm, bemærkede Kommissionen, at de to varekoder opdeler disse plader yderligere efter den anvendte stålkvalitet. Den stålkvalitet, der henvises til i varekoderne, fulgte dog standarder, som ikke anvendes i Unionen. Virksomheden indberettede ikke desto mindre stålkvaliteten på stålplader i overensstemmelse med de anvendte standarder i Unionen. Virksomheden fremlagde ikke dokumentation for, hvilke af de stålkvaliteter, der er angivet i varekoderne, der svarede til de stålkvaliteter, som virksomheden anvender.

(224) Med hensyn til zinkholdig epoxymaling fandt Kommissionen, at virksomheden havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation til støtte for dens anmodning om kun at anvende én af varekoderne for den slags maling i beregningen af virksomhedens normale værdi.

([94]) Dekret af 5. juni 2018 findes på http://dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5525036&fecha=05/06/2018 (senest tilgået den 31. maj 2021).

([95]) Dekret af 20. maj 2019 findes på https://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5560685&fecha=20/05/2019 (senest tilgået den 31. maj 2021).

([96]) Fælles erklæring fra USA og Mexico om paragraf 232-toldsatser over for stål og aluminium findes på https://ustr.gov/sites/default/files/Joint_Statement_by_the_United_States_and_Mexico.pdf (senest tilgået den 31. maj 2021).

(225) Kommissionen accepterede derfor påstanden vedrørende varekoderne for svejsetråd, bolte og zinkholdig epoxymaling, men afviste påstanden vedrørende varekoder for stålplader med en tykkelse på over 10 mm. Hvor det er relevant, begrænsede Kommissionen de varekoder, der anvendes til beregningen af ikkefordrejede omkostninger til visse produktionsfaktorer til dem, som parterne har identificeret.

(226) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte Chengxi Shipyard, at Kommissionen anvendte ukorrekte varekoder med hensyn til to produktionsfaktorer. Virksomheden hævdede, at Kommissionen ændrede den HS-kode, der blev anvendt til fastsættelsen af de ikkefordrejede omkostninger til de to produktionsfaktorer, uden at informere virksomheden: Kommissionen anvendte HS-kode 7308 90 ([97]) i stedet for HS-kode 7326 90 ([98]), som virksomheden har oplyst.

(227) Under krydstjekket uden kontrolbesøg havde Kommissionen og virksomheden drøftelser om den HS-kode, som virksomheden havde foreslået som en produktionsfaktor, der lignede de to pågældende produktionsfaktorer. Virksomheden var enig i, at det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende HS-kode 7308 90, da den produktionsfaktor vedrørte stålkonstruktioner ([99]). På baggrund af disse drøftelser med virksomheden og detaljerne i materialebeskrivelsen, som virksomheden fremlagde i forbindelse med krydstjekket uden kontrolbesøg, fandt Kommissionen det mere hensigtsmæssigt at anvende en varekode, der dækker stålkonstruktioner og dele af stålkonstruktioner, til at fastsætte de ikkefordrejede omkostninger for de to pågældende produktionsfaktorer end at anvende den HS-kode, som virksomheden har angivet. Virksomheden blev underrettet om denne beslutning i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Endvidere fremlagde virksomheden ikke nogen begrundelse for, hvorfor den angivne HS-kode ville være mere nøjagtig end den ændrede HS-kode. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(228) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger mindede Suzhou Titan om, at Kommissionen afviste de indberettede omkostninger til en række produktionsfaktorer i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger, som virksomheden hævdede ikke var genstand for væsentlige fordrejninger, da de var importeret. Der var to årsager til Kommissionens afvisning: 1) virksomheden fremlagde kun dokumentation for et begrænset antal af de respektive importtransaktioner og 2) de importerede råmaterialer blev ikke anvendt i de projekter, der blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden. Virksomheden fremførte, at Kommissionen ikke anmodede om dokumentation for alle importtransaktioner. Den gentog endvidere den metode, som den anvendte til fordeling af produktionsomkostningerne pr. varetype, som Kommissionen accepterede i forbindelse med krydstjekket uden kontrolbesøg, samt det forhold, at Kommissionen var i stand til at forene produktionsomkostningerne med virksomhedens regnskaber (råbalancen). Derfor skulle Kommissionen ifølge virksomheden have accepteret tildelingen af de faktiske omkostninger til importerede produktionsfaktorer til projekter leveret til Unionen.

(229) Kommissionen anmodede ikke om supplerende dokumentation for yderligere importtransaktioner, da det klart fremgik af de oplysninger om indkøbet af råmaterialer, som virksomheden havde fremlagt ([100]), at de importerede materialer ikke blev anvendt i de projekter, der blev leveret til Unionen i undersøgelsesperioden. Dette var særligt relevant for den nuværende undersøgelse, hvor de eksporterende producenter købte de forskellige input til hvert projekt separat i overensstemmelse med de tegninger og tekniske specifikationer, som kunden har fremlagt. Kommissionen accepterede virksomhedens tildelingsmetode, da den gav et tilstrækkeligt nøjagtigt billede af de typer af råmaterialer og deres kvaliteter, som blev anvendt pr. varetype. Den kunne dog ikke se bort fra, at de påståede ikkefordrejede materialer ikke blev anvendt i de varetyper, der blev eksporteret til Unionen. Det forhold, at Kommissionen forenede de samlede produktionsomkostninger med virksomhedens finansielle regnskaber er, i dette tilfælde, irrelevant, da de finansielle regnskaber, navnlig råbalancen, ikke gav oplysninger om produktionsomkostningerne pr. varetype. Kommissionen afviste efterfølgende påstanden.

([97]) Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål, plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner, Andre varer.

([98]) Andre varer af jern og stål: Andre varer.

([99]) Sensitive version (følsom udgave) af rapporten fra krydstjekket (s. 19), som virksomheden havde fået tilsendt, referencenr. t21.005413.

([100]) Tabel F.3 — Indkøb af materialer fra spørgeskemaet til eksporterende producenter.

3.2.3. *Ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier*

3.2.3.1. Produktionsfaktorer

(230) I lyset af alle de oplysninger, der er indgivet af de interesserede parter og indsamlet under krydstjek uden kontrolbesøg, er der identificeret følgende produktionsfaktorer og deres kilder med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a):

Tabel 1

Produktionsfaktorer ved vindmølletårne af stål

Produktionsfaktor	Varekode i Mexico	Ikkefordrejet værdi (CNY)	Måleenhed
Råmaterialer			
Stålplader af tykkelse over 10 mm Fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål af bredde 600 mm og derover, varmvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i andre tilfælde, ikke oprullet, kun varmvalsede, af tykkelse over 10 mm: — af tykkelse over 10 mm, undtagen varer henhørende under underpos. 7208 51 02 og 7208 51 03. — Stålplader af tykkelse over 10 mm, kvalitet SHT-80, SHT-110, AR-400, SMM-400 eller A-516	7208 51 01 7208 51 02	6,54	kg
Stålplader af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm Fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål af bredde 600 mm og derover, varmvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i andre tilfælde, ikke oprullet, kun varmvalsede, af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm	7208 52 01	6,44	kg
Stålplader af tykkelse under 3 mm Fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål af bredde 600 mm og derover, varmvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, I andre tilfælde, i oprullet stand, kun varmvalsede, dekaperet: Af tykkelse under 3 mm	7208 27 01	6,36	kg
Flanger Varer af jern og stål Rørfittings af jern og stål (f.eks. samleled, rørknæ, muffer) Andet Flanger	7307 91 01	52,93	kg
Zinkholdig epoxymaling, dispergeret eller opløst i et ikkevandigt medium	3208 90 99	50,49	kg
Zinkholdig epoxymaling, dispergeret eller opløst i et ikkevandigt medium	3209 90 99	22,53	kg
Polyurethanmaling Maling og lakker, klare eller pigmenterede, på basis af syntetiske polymerer eller kemisk modificerede naturlige polymerer, dispergerede eller opløst i et ikkevandigt medium På basis af acryl- eller vinylpolymerer	3208 20 01	71,77	kg
Polyurethanmaling Maling og lakker, klare eller pigmenterede, på basis af syntetiske polymerer eller kemisk modificerede naturlige polymerer, dispergerede eller opløst i et ikkevandigt medium På basis af polyestere	3208 10 01	39,70	kg

Fortyndingsmidler Sammensatte organiske opløsnings- og fortyndingsmidler, ikke andetsteds tariferet, præparater til fjernelse af maling og lak	3814 00 01	17,55	kg
Svejsetråd til flammesvejsning Tråd, stænger, rør, plader, elektroder og lignende varer, af uædle metaller eller metalkarbid, overtrukket eller fyldt med flusmidler, af den art der anvendes ved lodning eller svejsning af metaller eller metalkarbid; tråd og stænger af agglomereret pulver, af uædle metaller, til brug ved metallisering ved sprøjtning: overtrukne stænger og fyldt tråd til lodning og flammesvejsning, af uædle metaller, af andet jern end støbejern eller stål	8311 30 01	131,54	kg
Svejsetråd til elektrisk lysbuesvejsning Tråd, stænger, rør, plader, elektroder og lignende varer, af uædle metaller eller metalkarbid, overtrukket eller fyldt med flusmidler, af den art der anvendes ved lodning eller svejsning af metaller eller metalkarbid; tråd og stænger af agglomereret pulver, af uædle metaller, til brug ved metallisering ved sprøjtning: Fyldt tråd til lysbuesvejsning, af uædle metaller Af stål	8311 20 04	25,45	kg
Svejse-/loddeflus Flusmidler og andre hjælpemidler til lodning eller svejsning, ikke andetsted tariferet, præparater til fyldning eller belægning af svejseelektroder eller svejsetråd — Svejseflus, anvendt i den nedsænkede produktionsproces, i form af granulat eller pellets, baseret på silicat og metaloxider — Andre	3810 90 01 3810 90 99	25,45	kg
Aluminiumsstiger Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, rækværker, søjler og piller), af aluminium, plader, stænger, profiler, rør og lign., af aluminium, forarbejdet til brug i konstruktioner Andet	7610 90 99	81,50	kg
Dørkarme Døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, af jern og stål — Døre, vinduer og rammer dertil — Andet	7308 30 01 7308 30 99	30,09	kg

Stålrist Trådnet og trådgitter, sammensvejset i berøringspunkterne, af galvaniseret stål	7314 31 01	19,42	kg
Sikringsbeslag Beslag, tilbehør og lignende varer og dele heraf, af uædle metaller Andet	8302 49 99	82,56	kg
Forskellige dele af stål Konstruktioner, (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under position 9406), og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål, plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner, Andre varer I andre tilfælde	7308 90 99	22,19	kg
Elektriske kabler til spænding over 1 000 volt Isolerede (herunder lakerede eller anodiserede) elektriske ledninger, kabler (herunder koaksialkabler) og andre isolerede elektriske ledere, også forsynet med forbindelsesdele; optiske fiberkabler, fremstillet af individuelt overtrukne fibre, også samlet med elektriske ledere eller forsynet med forbindelsesdele Andre elektriske ledere, til spænding over 1 000 volt — Af kobber, aluminium eller deres legeringer — Andet	8544 60 01 8544 60 99	57,80	kg
Elektriske kabler til spænding 1 000 volt og derunder Isolerede (herunder lakerede eller anodiserede) elektriske ledninger, kabler (herunder koaksialkabler) og andre isolerede elektriske ledere, også forsynet med forbindelsesdele; optiske fiberkabler, fremstillet af individuelt overtrukne fibre, også samlet med elektriske ledere eller forsynet med forbindelsesdele Andre elektriske ledere, til spænding på 1 000 volt og derunder: Andre	8544 49 01 8544 49 02 8544 49 03 8544 49 04 8544 49 05 8544 49 06 8544 49 99	47,29	kg
Skruer og bolte Skruer, bolte, møtrikker, svelleskruer, skruekroge, øjeskruer, nitter, splitter, kiler samt underlagsskiver (herunder fjedrende) og lignende varer, af jern og stål: Andre skruer og bolte, med eller uden tilhørende møtrikker eller underlagsskiver (men ikke skruer og bolte, der anvendes i fly og motorkøretøjer, og ikke skruer og bolte af rustfrit stål)	7318 15 02 7318 15 04 7318 15 05 7318 15 06 7318 15 07 7318 15 08 7318 15 09	28,84	kg
Forskellige stålkonstruktioner Konstruktioner, (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under position 9406), og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål, plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner, Andet	7308 90 01 7308 90 02 7308 90 99	20,91	kg

— Rækværk, balkoner, trapper — Ikke samlede eller adskilte konstruktioner bestående af rammer, søjler og deres underlagsplader, beslag, forbindelsesplader, afstivningsstænger og stivere til samling, også med møtrikker, og andre dele — Andet			

Biprodukt

Stålskrot i form af dreje- og fræseaffald og spåner Affald og skrot af jern, ingots af omsmeltet jern- og stålaffald Andet affald og skrot Dreje- og fræseaffald, spåner, slibe-, save-, høvle-, stansnings- og klipningsaffald, også i pakker	7204 41 01	2,02	kg

Energi

Elektricitet	ikke relevant	0,98	kWh
Naturgas	ikke relevant	0,71	M3
Kuldioxid	2811 21 01 2811 21 02	1,35	kg
Ilt	2804 40 01	1,29 1,70	kg M3

Arbejdskraft

Arbejdskraft	ikke relevant	16,25	Timer

(231) Desuden inkluderede Kommissionen i fastsættelsen af den normale værdi et beløb for indirekte produktionsomkostninger til dækning af omkostninger, der ikke er omfattet af ovennævnte produktionsfaktorer. Metoden er behørigt forklaret i afsnit 3.2.3.2.

Råmaterialer, biprodukter og visse energityper

(232) Med henblik på at fastsætte ikkefordrejede priser på råmaterialer, biprodukter og visse energityper (kuldioxid og ilt) leveret til en producents fabrik i det repræsentative land anvendte Kommissionen som grundlag importpriserne til det repræsentative land som angivet i GTA, hvortil der blev lagt importafgifter. For at finde en værdi som leveret til en producent i det repræsentative land blev det vægtede gennemsnit af importværdien efter told for hver produktionsfaktor forhøjet med de indenlandske transportomkostninger. Som nævnt i betragtning 217 og 218 angiver Mexico sine importstatistikker til fob-værdi. I den foreliggende sag blev søtransport og forsikring derfor lagt til den pris, som GTA har fastsat, før importafgifterne kunne afspejles i referenceværdierne.

(233) En importpris i det repræsentative land blev fastsat som et vægtet gennemsnit af enhedspriserne ved import fra alle tredjelande, undtagen Kina, og lande, som ikke er medlemmer af WTO, jf. bilag 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ([101]). Kommissionen besluttede at udelukke importen fra Kina til det repræsentative land, eftersom den i betragtning 135 konkluderede, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina på grund af væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Da der ikke foreligger beviser for, at de samme fordrejninger ikke ligeledes påvirker varer bestemt til eksport, antog

([101]) Grundforordningens artikel 2, stk. 7, fastsætter, at hjemmemarkedspriserne i disse lande ikke kan anvendes til at fastsætte den normale værdi.

Kommissionen, at de samme fordrejninger påvirkede eksportpriserne. Med undtagelse af de input, der er nævnt i betragtning 234, havde udelukkelsen af import fra Kina og visse ikke-WTO-medlemmer ikke en betydelig indvirkning, da den resterende import stadig udgjorde 60 — 100 % af de samlede importmængder til det repræsentative land.

(234) I undersøgelsesperioden importerede Mexico store mængder af visse råmaterialer (aluminiumsstiger, flanger, svejsetråd og bolte) fra Kina og/eller lande, der ikke er medlemmer af WTO. Denne import udgjorde 45 til 90 % af den samlede import af de fire produktionsfaktorer. Da der ikke fandtes nogen begrundelse for, at importpriserne fra andre lande end Kina ikke udgjorde en passende referenceværdi, og da der ikke var indkommet bemærkninger fra de interesserede parter i denne forbindelse, konkluderede Kommissionen, at de kunne anvendes som referenceværdi for ikkefordrejede omkostninger til disse råmaterialer.

(235) For en række produktionsfaktorer udgjorde de samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske omkostninger en ubetydelig andel af de samlede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden. Da den værdi, der blev anvendt for disse råmaterialer, ikke havde nogen mærkbar indvirkning på beregningerne af dumpingmargenen, uanset den anvendte kilde, besluttede Kommissionen at medtage dem i omkostningerne til hjælpematerialer, jf. betragtning 239.

(236) Med hensyn til søfragt og forsikring anvendte Kommissionen OECD's ITIC-database til at fastsætte deres værdi. Kommissionen anvendte den cif- til-fob-koefficient, der gælder for hver enkelt kombination af produktionsfaktorer som defineret ved deres HS-kode på 4-cifret niveau, den højest tilgængelige detaljeringsgrad og et oprindelsesland. Der blev taget højde for de værdier, der er indberettet i databasen for 2016, som er det senest tilgængelige år. Hvis et oprindelsesland ikke havde en tilgængelig koefficient, anvendte Kommissionen en gennemsnitskoefficient, der er fastsat for den enkelte produktionsfaktor.

(237) Kommissionen bemærkede med hensyn til importafgifterne, at Mexico importerede relevante råmaterialer fra mere end 50 lande med en varierende grad af importafgiftssatser. Til cif-værdien lagde Kommissionen importtolden for importen af alle de råmaterialer, der behandles som individuelle produktionsfaktorer, under hensyntagen til deres oprindelsesland.

(238) Kommissionen angav de samarbejdsvillige eksporterende producenters transportomkostninger til levering af råmaterialer som en procentdel af de faktiske omkostninger til sådanne råmaterialer og anvendte derefter den samme procentsats på de ikkefordrejede omkostninger til de samme råmaterialer for at beregne de ikkefordrejede transportomkostninger. Kommissionen konstaterede i forbindelse med denne undersøgelse, at forholdet mellem den eksporterende producents råmaterialer og de indberettede indenlandske transportomkostninger med rimelighed kan anvendes som indikator med henblik på at anslå de ikkefordrejede omkostninger til råmaterialer, når de leveres til fabrikken i det repræsentative land.

Hjælpematerialer

(239) De samarbejdsvillige stikprøveudtagne eksporterende producenter indberettede anvendelsen af ca. 120 forskellige råmaterialer og energityper i produktionen af den undersøgte vare. Undersøgelsen viste, at størstedelen af disse produktionsfaktorer udgjorde en ubetydelig andel af de samlede produktionsomkostninger samt pr. varetype. Kommissionen opførte disse produktionsfaktorer under hjælpemidler. De samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske omkostninger blev udtrykt som en procentdel af de faktiske omkostninger til direkte materialer, og den procentdel blev anvendt på de ikkefordrejede omkostninger til direkte materialer.

Arbejdskraft

(240) ILOSTAT ([102]) offentliggør oplysninger om månedslønninger og den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid i økonomiske sektorer i bl.a. Mexico. Kommissionen anvendte oplysningerne for 2019 til at fastsætte den gennemsnitlige timeløn i fremstillingssektoren. Kommissionen baserede beregningen af de samlede arbejdskraftomkostninger på de oplysninger, der er offentliggjort af OECD i Taxing Wages 2020 ([103]), som dækkede 2019. Til den gennemsnitlige timeløn i fremstillingssektoren lagde Kommissionen arbejdsgiverens bidrag til sygeforsikring og barselsforsikring, sociale ydelser, skadeforsikring, pensionsforsikring, udskrivnings- og pensionsforsikring samt boligstøtte.

([102]) Findes på https://ilostat.ilo.org/data/ (senest tilgået den 27. maj 2021).
([103]) Findes på https://www.oecd-ilibrary.org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/ 3c92e215-en (senest tilgået den 27. maj 2021).

Elektricitet

(241) Kommissionen fandt som forklaret i betragtning 182, at der ikke var dokumentation for, at elpriserne i Mexico var fordrejede på grund af statslig indgriben. De ikkefordrejede elomkostninger blev derfor baseret på oplysningerne fra Mexico.

(242) I det andet notat meddelte Kommissionen parterne, at den havde til hensigt at anvende de eltakster, der gælder for industrielle brugere som offentliggjort af CFE ([104]). CFE offentliggjorde de eltariffer, der gælder for flere typer af virksomheder og industrielle brugere, efter måned og efter kommune. Set i lyset af de mange oplysninger, som ville skulle behandles, samt elektricitetens ubetydelige andel af produktionsomkostningerne (ca. 1 %), besluttede Kommissionen at støtte sig på den gennemsnitlige elpris i Mexico, der er fastsat i Verdensbankens Doing Business-undersøgelse for 2019 og 2020 ([105]).

(243) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Chengxi Shipyard og Suzhou Titan, at Doing Business-undersøgelsen ikke var en hensigtsmæssig kilde til de ikkefordrejede elomkostninger, og at Kommissionen i stedet burde have anvendt de tariffer, som CFE opkræver for »CFE for Industrial Demand in Transmission and Industrial Demand in Sub-transmission«. Virksomhederne påpegede navnlig, at metoden i Doing Business ikke afspejlede de betingelser, på hvilke SVT-producenterne bruger elektricitet. Den tarif, som Doing Business har beregnet, var gældende for et lager i landets største erhvervsby, som blev tilsluttet nettet for første gang, og som er i drift otte timer om dagen på et overfladeareal på ca. 2 200 m^2 (bygninger og jord) med et månedligt forbrug, der er meget mindre end de kinesiske SVT-producenters forbrug. Ifølge Chengxi Shipyard var SVT-producenterne ofte placeret i industriområder i forstæderne, havde store produktionsanlæg og var i drift døgnet rundt. Derudover fremlagde Suzhou Titan en beregning af de ikkefordrejede elomkostninger på baggrund af to tariffer (»Industrial Demand in Transmission and Industrial Demand in Sub-transmission«), der opkræves af CFE i de kommuner, hvor de mexicanske SVT-producenter var placeret.

(244) Kommissionen bemærkede, at CFE anvendte 13 forskellige tariffer til sine industrikunder. Selv der nemt kunne ses bort fra nogen af disse tariffer, f.eks. tariffer for virksomheder, der er aktive inden for landbrug eller akvakultur, var der stadig mange tariffer at tage i betragtning. Kommissionen fandt, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke fremlagde dokumentation, der ville gøre det muligt at fastslå, hvilken tarif der burde være anvendt. Den referenceværdi, som Doing Business har offentliggjort, var gældende for en typisk industriel kunde. Kommissionen fandt derfor denne referenceværdi rimelig, selv om den typiske virksomhed, som Doing Business anvendte, ikke drev virksomhed på nøjagtig de samme betingelser som de kinesiske SVT-producenter. Kommissionen afviste derfor påstanden.

Naturgas

(245) Prisen på naturgas i Mexico i undersøgelsesperioden var tilgængelig i den statistiske onlinedatabase, der forvaltes af energitilsynsmyndigheden CRE ([106]). Kommissionen anvendte de priser, der er indberettet for alle månederne i undersøgelsesperioden. Priserne blev indberettet pr. gigajoule. Det var derfor nødvendigt at foretage en omregning til kubikmeter. For at fastsætte omregningssatsen anvendte Kommissionen de oplysninger, der er offentliggjort online af den canadiske naturgasdistributør Forbis BC ([107]).

3.2.3.2. Indirekte produktionsomkostninger, SA&G samt fortjeneste

(246) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal »den beregnede normale værdi indbefatte et ikkefordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.« Desuden skal der fastsættes en værdi for de indirekte produktionsomkostninger i forbindelse med dækning af de omkostninger, som ikke indgår i de ovenfor nævnte produktionsfaktorer.

(247) De indirekte produktionsomkostninger blev fastsat individuelt for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter. De indirekte produktionsomkostninger, som blev indberettet af virksomhederne, blev udtrykt som en andel af de eksporterende producenters faktiske produktionsomkostninger. Denne procentsats blev anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger.

([104]) Findes på https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx (senest tilgået den 28. marts 2021).
([105]) Findes på https://www.doingbusiness.org/en/doingbusiness (senest tilgået den 27. maj 2021).
([106]) Findes på https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html (senest tilgået den 27. maj 2021).
([107]) Findes på https://www.fortisbc.com/about-us/corporate-information/facilities-operations-and-energy-information/how-gas-is-measured (senest tilgået den 27. maj 2021).

(248) For at fastsætte et ikkefordrejet og rimeligt beløb for SA&G og fortjenesten baserede Kommissionen sig på finansielle oplysninger fra to SVT-producenter i Mexico. Med hensyn til Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. anvendte Kommissionen årsregnskaberne i den konsoliderede årsrapport 2019, navnlig oplysninger om EEG-segmentet ([108]). Med hensyn til Speco Wind Power, S.A. de C.V. anvendte Kommissionen de individuelle finansielle oplysninger for 2019, som var tilgængelige i Dun&Bradstreet's database Global Financials ([109]).

(249) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Chengxi Shipyard, at Kommissionen ikke burde have set bort fra dens SA&G-omkostninger, da det ikke var bevist, at de var fordrejede. Virksomheden hævdede endvidere, at hvis Arcosas regnskaber stadig skulle anvendes, burde værdierne af de respektive omkostningsposter og af fortjenesten reduceres til 75 %, da dette var den andel SVT og undersegmentet for forsyningsstrukturer udgjorde af EEG-gruppens indtægter.

(250) I betragtning 88 drog Kommissionen konklusioner om forekomsten af væsentlige fordrejninger, der gjorde anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, hensigtsmæssig. Der blev ikke kun draget konklusioner med hensyn til de råmaterialer, der anvendes i SVT-produktionen, men også med hensyn til den undersøgte vare og spørgsmål af tværgående karakter, der er fælles for alle sektorer i den kinesiske økonomi. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at erstatte SA&G-omkostningerne og de stikprøveudtagne eksporterende producenters fortjeneste med ikkefordrejede referenceværdier. Kommissionen bemærkede desuden, at det var umuligt at udføre den justering af Arcosas finansielle oplysninger til det niveau, der er genereret af det undersegment, der var tættest på den undersøgte vare, da Arcosas finansielle oplysninger kun gav oplysninger om andelen af SVT og undersegmentet for forsyningsstrukturer af EEG-gruppens indtægter, men ikke i omkostninger ved solgte varer og andre indirekte omkostninger, der indgik i SA&G-omkostninger. Chengxi Shipyards påstande blev derfor afvist.

(251) Chengxi Shipyard fremførte endvidere, at den i sin regnskabspraksis i de indirekte produktionsomkostninger medtog visse omkostninger, som egentlig bør høre under SA&G-omkostningerne. Virksomheden fremlagde en liste over disse omkostninger og anmodede Kommissionen om at udelukke dem fra de indberettede indirekte produktionsomkostninger for at undgå dobbelttælling af disse omkostninger, da de angiveligt var medtaget i SA&G-referenceværdien.

(252) Kommissionen bemærkede, at virksomheden selv indberettede de pågældende omkostninger under de indirekte produktionsomkostninger gennem hele undersøgelsen (i virksomhedens første spørgeskemabesvarelse, i svaret på mangelskrivelsen og i en revideret udgave af oplysninger, der er fremlagt under krydstjekket uden kontrolbesøg). Den anmodede først om, at visse omkostninger skulle udelukkes fra de indirekte produktionsomkostninger og flyttes til SA&G-omkostningerne i dens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. I de fremlagte oplysninger om overskud og tab ([110]), som var en del af spørgeskemabesvarelsen, indberettede virksomheden desuden SA&G-omkostninger bestående af andre omkostninger end dem, der er medtaget i dens indirekte produktionsomkostninger. Endnu vigtigere er det, at opdelingen af omkostningerne mellem de indirekte produktionsomkostninger og SA&G-omkostninger, som virksomheden har indberettet i løbet af undersøgelsen, var i overensstemmelse med dens finansielle regnskaber, hvor de pågældende omkostninger blev bogført i regnskaberne for de indirekte produktionsomkostninger. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(253) Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger hævdede Suzhou Titan, at Kommissionen misfortolkede, hvorvidt de enkelte SA&G-poster i Speco's finansielle oplysninger vedrørte indtægter eller udgifter, hvilket resulterede i kunstigt høje SG&A. Ifølge virksomheden burde SA&G-omkostningerne have beløbet sig til ca. 15 mio. MXN i stedet for de 42 mio. MXN, som Kommissionen har beregnet.

(254) Kommissionen undersøgte påstanden og bekræftede, at værdien af SA&G-omkostningerne var beregnet korrekt. Værdien af SA&G-omkostningerne kan nemt krydstjekkes ved at sammenligne bruttofortjenesten (ca. 105 mio. MXN) og fortjenesten før skat (ca. 63 mio. MXN). Differencen mellem dem (42 mio. MXN, ikke 15 mio. MXN) udgjorde værdien af SA&G-omkostningerne. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.2.4. *Beregning*

(255) På grundlag af ovenstående beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype ab fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

([108]) Årsrapport 2019 (s. 47) findes på https://s2.q4cdn.com/158938184/files/ doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf (senest tilgået den 27. maj 2021).

([109]) Findes her https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html (senest tilgået den 27. maj 2021).

([110]) Tabel G i spørgeskemaet til eksporterende producenter.

(256) Først fastsatte Kommissionen de ikkefordrejede produktionsomkostninger. Kommissionen anvendte de ikkefordrejede enhedsomkostninger på den stikprøveudtagne eksporterende producents faktiske forbrug af de enkelte produktionsfaktorer. Kommissionen multiplicerede enhedsforbrugsmængderne med de ikkefordrejede omkostninger pr. enhed, der blev observeret i det repræsentative land, jf. afsnit 3.2.3 ovenfor.

(257) Efter at have fastsat de ikkefordrejede produktionsomkostninger anvendte Kommissionen de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostningerne og fortjenesten som angivet i betragtning 246-248.

(258) Kommissionen tilføjede, som forklaret i betragtning 247, de indirekte produktionsomkostninger for hver stikprøveudtagen eksporterende producent på mellem 3 og 10 % af produktionsomkostningerne til de ikkefordrejede produktionsomkostninger for at beregne de ikkefordrejede produktionsomkostninger.

(259) På de produktionsomkostninger, som er beskrevet i forrige betragtning, anvendte Kommissionen de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der er fastsat på baggrund af de finansielle oplysninger fra de to SVT-producenter i Mexico. De vægtede gennemsnitlige SA&G-omkostninger, der er udtrykt som en procentdel af omkostninger ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger, beløb sig til 13,6 %. Den vægtede gennemsnitlige fortjeneste, der er udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikkefordrejede produktionsomkostninger, beløb sig til 10,8 %.

(260) Endelig fratrak Kommissionen, hvor det var relevant, den ikkefordrejede værdi for biprodukter. Kommissionen multiplicerede mængderne af biprodukter genereret pr. enhed af den undersøgte vare med den ikkefordrejede enhedspris på biproduktet, der er fastslået i det repræsentative land, som beskrevet i afsnit 3.2.3 ovenfor.

(261) På dette grundlag beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype ab fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

(262) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Chengxi Shipyard og Suzhou Titan, at Kommissionen skulle have trukket den ikkefordrejede værdi af det solgte biprodukt (stålskrot) fra produktionsomkostningerne og ikke fra den normale værdi. Chengxi Shipyard hævdede, at det var i overensstemmelse med dens regnskabspraksis at udligne indtægterne fra salget af skrot med produktionsomkostningerne. Suzhou Titan mindede om, at Kommissionen i tidligere undersøgelser ([111]) trak den ikkefordrejede værdi af biprodukter fra produktionsomkostningerne.

(263) Med hensyn til Chengxi Shipyards påstand bemærkede Kommissionen, at virksomheden fordelte indtægterne fra salget af stålskrot på hvert enkelt projekt. I virksomhedens regnskaber var indtægterne fra salget af stålskrot dog ikke bogført som den vigtigste driftsindtægt, og det reducerede bestemt ikke værdien af produktionsomkostningerne. Indtægterne blev derimod bogført under »Andre driftsindtægter«.

(264) Med hensyn til Suzhou Titans påstand bemærkede Kommissionen, at biproduktet i den nævnte tidligere undersøgelse blev genanvendt i producentens egen produktion, mens stålskrottet i denne sag blev solgt. I denne undersøgelse var referenceværdien for stålskrot derfor for den ikkefordrejede salgspris, som naturligt dækker ikke kun produktionsomkostningerne, men også de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger og fortjeneste.

(265) Kommissionen afviste derfor Chengxi Shipyards og Suzhou Titans påstande, jf. betragtning 262.

(266) I tillæg til sine bemærkninger om den metode, der er anvendt til at afspejle biproduktets effekt på den normale værdi, påpegede Chengxi Shipyard, at Kommissionen undlod at fratrække biproduktet i beregningen af virksomhedens normale værdi.

(267) Kommissionen undersøgte påstanden. og bekræftede, at den ikkefordrejede værdi af biproduktet på grund af en regnefejl ikke var blevet trukket fra den normale værdi. Kommissionen rettede fejlen og afspejlede ændringerne også i beregningen af dumpingmargenen for andre samarbejdsvillige virksomheder og restdumpingmargenen. Kommissionen sendte virksomheden en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger og gav den mulighed for at fremsætte bemærkninger. Virksomheden havde ikke yderligere bemærkninger i denne henseende.

([111]) Betragtning 188-190 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1428 af 12. oktober 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 336 af 13.10.2020, s. 8).

(268) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Chengxi Shipyard, at Kommissionen ikke burde have overført omkostningerne ved hjælpemidler og de indirekte produktionsomkostninger til den beregnede normale værdi som en procentdel af produktionsomkostningerne. Ifølge virksomheden var disse to omkostningskategorier ikke forbundet med værdien af andre inputmaterialer. Kommissionen burde i stedet have fastsat en passende referenceværdi i det repræsentative land.

(269) Kommissionen præciserede, at den beskrevne metode blev anvendt, fordi de tilgængelige finansielle oplysninger i det repræsentative land ikke indeholdt oplysninger om indirekte produktionsomkostninger. De interesserede parter blev underrettet herom i to notater om kilderne til fastsættelsen af den normale værdi. Virksomheden havde således rig mulighed for at foreslå en passende referenceværdi til erstatning for de ikkefordrejede indirekte produktionsomkostninger.

(270) Med hensyn til hjælpematerialer bemærkede Kommissionen, at omkostningerne til hjælpematerialer faktisk var udtrykt som en procentdel af omkostningerne til direkte materialer, ikke som en procentdel af produktionsomkostningerne. Den besluttede i denne forbindelse at anvende denne metode i betragtning af hjælpematerialernes begrænsede virkning på produktionsomkostningerne i deres helhed og pr. varetype, og på grund af visse af de stikprøveudtagne eksporterende producenters manglende evne til at indberette forbruget af visse produktionsfaktorer i standardmåleenheder. Der blev i stedet indberettet enheder som f.eks. sæt eller flasker, som var uforenelige med de enheder, der blev anvendt i importstatistikkerne. Selv om disse virksomheder generelt gjorde en indsats og omregnede forbruget af vigtigere produktionsfaktorer til standardenheder (hovedsageligt til kg), kunne denne mangel ikke afhjælpes for alle berørte produktionsfaktorer. Dette afholdt Kommissionen fra at finde en passende referenceværdi i det repræsentative land og bidrog således til behovet for at afspejle omkostningerne til hjælpematerialer i den normale værdi som en procentdel af de ikkefordrejede omkostninger til direkte materialer.

(271) På baggrund af de årsager, der er anført i betragtning 269 og 270, afviste Kommissionen Chengxi Shipyards påstande i betragtning 268.

(272) Chengxi Shipyard hævdede endvidere, at den metode, som Kommissionen har anvendt for at tilføje transportomkostningerne på hjemmemarkedet til de ikkefordrejede omkostninger til produktionsfaktorer, ikke var korrekt. I stedet for at forhøje de ikkefordrejede omkostninger med en fælles procentdel, der er fastsat på baggrund af virksomhedens oplysninger, burde Kommissionen have beregnet de individuelle transportomkostninger for hver produktionsfaktor. Virksomheden hævdede navnlig, at enhedstransportomkostningerne i højere grad var forbundet med et materiales vægt end med et materiales værdi. Anvendelsen af en fælles procentdel opskruede således transportomkostningerne ved mere værdifulde produktionsfaktorer.

(273) Kommissionen mindede om, at de eksporterende producenter skulle indberette de aktuelle eller anslåede transportomkostninger for hver produktionsfaktor. Virksomheden fremlagde dog ikke de nødvendige oplysninger. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3. **Eksportpris**

(274) I sine bemærkninger hævdede CCCME, at kilderne til oplysninger om eksportprisen var tvivlsomme, da navnlig prisen på et SVT i tre sektioner, som er anvendt i klagen, var højere end prisen på et tårn i fire sektioner.

(275) Kommissionen bemærkede, at klageren i den foreliggende sag ikke kunne gøre brug af de officielle importstatistikker for at fastsætte de eksporterende producenters eksportpris i Kina For det første falder den undersøgte vare ind under de KN-koder, som omfatter et større antal varer. For det andet angives mængderne i kg i importstatistikkerne. Det var derfor ikke muligt at fastsætte importprisen på de forskellige typer af tårne (afhængigt af antallet af sektioner). Som forklaret i klagen ([112]) afgav klageren beedigede skriftlige erklæringer udstedt af EU-producenter som tilstrækkelig dokumentation for det vindende bud fra de kinesiske eksporterende producenter i udbud, som EU-producenterne også deltog i, men tabte. Under disse omstændigheder og under hensyntagen til den undersøgte vares særlige

([112]) Se bilag R4 til påstanden.

karakter anså Kommissionen de beedigede skriftlige erklæringer for at være en tilstrækkelig pålidelig kilde. Det forhold, at prisen på et SVT i tre sektioner var højere end prisen på et SVT i fire sektioner, kan skyldes den informationskilde, som klageren anvendte. Endvidere fremlagde CCCME ikke dokumentation for, at en sådan situation var ikke kan forekomme, navnlig da ikke kun antallet af sektioner men også deres dimensioner (diameter, længde og tykkelse) påvirkede produktionsomkostningerne og dermed også salgsprisen. Kommissionen afviste herefter påstanden.

(276) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede direkte til uafhængige kunder i Unionen.

(277) Eksportprisen var derfor den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.4. **Sammenligning**

(278) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter ab fabrik.

(279) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer af håndtering og lastning, transport i det pågældende land og kreditomkostninger og eksportpriserne blev evt. justeret for værdien af kundens leveringer i henhold til en forarbejdningsaftale i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k).

(280) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Chengxi Shipyard, at SA&G-oplysningerne fra de mexicanske SVT-producenter ikke var tilstrækkeligt detaljerede. Ifølge virksomheden ville de SA&G-omkostninger, der er anvendt i beregningen af den normale værdi, derfor sandsynligvis omfatte udgifter, som skulle trækkes fra eksportprisen, for at kunne foretage en sammenligning. Efterfølgende anmodede virksomheden om en justering af SA&G-referenceværdien for at afspejle de beløb, som blev fratrukket eksportprisen.

(281) Kommissionen fandt, at virksomheden ikke fremlagde dokumentation for, at de udgifter, som var fratrukket eksportprisen med henblik på sammenligningen, var omfattet af de to mexicanske SVT-producenters SA&G-omkostninger. Kommissionen afviste herefter påstanden.

(282) Chengxi Shipyard hævdede endvidere, at sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen burde være foretaget pr. styk, dvs. pr. SVT-sektion, snarere end pr. kg, som Kommissionen har gjort det. Virksomheden påpegede, at de fleste skadesindikatorer også var udtrykt i styk i stedet for i vægt. Den hævdede endvidere, at prisen på SVT pr. kg gav et fordrejet billede, da hver sektion kan indeholde forskellige interne dele, som påvirkede dens vægt, men som ikke var forbundet med prisfastsættelsen på SVT. Endelig bemærkede Chengxi Shipyard uoverensstemmelserne mellem vægten på de enkelte sektioner, der er angivet i dens EUSALUR-tabeller (EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder) og COM PCN (produktionsomkostninger pr. varetype). Virksomheden hævdede, at disse uoverensstemmelser stammede fra en korrektion, som Kommissionen havde anmodet om under krydstjekket uden kontrolbesøg.

(283) Kommissionen fandt, at skadesindikatorerne ikke havde forbindelse til beregningen af dumpingmargenen. Desuden fremlagde virksomheden ikke dokumentation for påstanden om, at medtagelsen af interne dele ikke påvirkede prisen på SVT. Med hensyn til uoverensstemmelserne i de enkelte varetypers vægt (sektioner) i tabellerne over salget og omkostningerne konstaterede Kommissionen i løbet af krydstjekket uden kontrolbesøg, at visse dele, som er angivet på salgsfakturaerne, ikke var angivet i værdien og mængden (vægt) af de respektive salgstransaktioner. Da virksomheden bekræftede, at disse dele blev leveret som tilbehør til den enkelte SVT-sektion og omfattede de angivne produktionsomkostninger, bad Kommissionen virksomheden om at medtage dem i mængden og værdien af de påvirkede salgstransaktioner, i hvilket virksomheden indvilligede. Virksomheden hævdede, at den i produktionsomkostningerne tilpassede vægten til den vægt, der oprindeligt blev angivet i salgstabellen. På dette tidspunkt i undersøgelsen var det ikke muligt at kontrollere, hvilken vægt pr. varetype (SVT-sektion) der var korrekt og derfor burde anvendes i beregningen. Kommissionen afviste derfor påstandene.

(284) Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger hævdede Suzhou Titan, at Kommissionen overså forskellene mellem onshore- og offshore-SVT. Selv om Kommissionen besluttede ikke at udvide antidumpingforanstaltningerne til medlemsstaternes kontinentalsokkel og eksklusive økonomiske zoner, hævdede virksomheden, at offshore-tårne også anvendes i vindmølleparker i et lands territoriale farvande. Virksomheden hævdede derfor, at hvis offshore-SVT er medtaget i beregningerne, bør forskellene i de fysiske egenskaber mellem onshore-SVT og offshore-SVT afspejles i sammenligningen.

(285) Kommissionen bemærkede med hensyn til Suzhou Titan, at virksomheden hverken importerede eller producerede offshore-SVT. Generelt set producerede og eksporterede kun én af de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter et begrænset antal sektioner til offshore-installationer i Unionen. Disse var medtaget i beregningerne af dumpingmargenen. Da definitionen af varetyperne var meget detaljeret, var der ingen overlapning med sektioner af onshore-SVT i sammenligningen mellem den normal værdi og eksportprisen pr. varetype. Kommissionen fandt således, at forskellene mellem onshore-tårne og offshore-tårne ikke var blevet overset i konstateringen af dumping og afviste derefter påstanden.

3.5. **Dumpingmargen**

(286) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(287) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Margenen blev derfor fastsat på grundlag af margenerne for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, idet der ses bort fra de margener, der er fastsat under de omstændigheder, der er omhandlet i grundforordningens artikel 18.

(288) På dette grundlag udgør den endelige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, 81,9 %.

(289) For alle andre eksporterende producenter i Kina beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters grad af samarbejdsvilje. Graden af samarbejdsvilje er de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede import fra Kina til Unionen i undersøgelsesperioden, som blev målt på antallet af tårne og beregnet på grundlag af EU-erhvervsgrenens skøn som forklaret i betragtning 308-313.

(290) I dette tilfælde er graden af samarbejdsvilje lav, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenters udgjorde ca. 30 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at beregne restdumpingmargenen på samme niveau som den vægtede gennemsnitlige dumpingmargen, der er beregnet for den varetype, som eksporteres mest af Chengxi Shipyard, der er den stikprøveudtagne eksporterende producent med den højeste individuelle dumpingmargen. Disse varetyper udgjorde mere end 50 % af denne virksomheds eksport af den undersøgte vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(291) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Chengxi Shipyard	126,8 %
Penglai Dajin	49,7 %
Suzhou Titan	60,7 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	81,9 %
Alle andre virksomheder	143,2 %

(292) Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at de dumpingmargener, som Kommissionen har beregnet, ikke var pålidelige. Navnlig påpegede brancheorganisationen, ud fra eksemplet med den dumpingmargen, der er beregnet for andre samarbejdsvillige virksomheder, at de kinesiske eksportørers normale værdi på grundlag af Kommissionens beregning burde være ca. 80 % højere end deres eksportpris i en situation, hvor de kinesiske eksportpriser var på nogenlunde samme niveau som EU-producenternes produktionsomkostninger. For at nå til denne konklusion trak CCCME målfortjenesten (9,1 %) fra skadesmargenen (11,2 %) og hævdede således, at de kinesiske eksportpriser kun var 2 % højere end EU-producenternes produktionsomkostninger.

(293) Kommissionen bemærkede, at forskellen mellem dumpingmargenerne og skadesmargenerne er irrelevant i vurderingen af pålideligheden af beregningen af dumpingmargenen. Dumpingmargenerne var baseret på oplysninger fra virksomhederne (forbrug af produktionsfaktorer, visse omkostninger, eksportpriser) og ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier, der er beregnet i det repræsentative land. De eksporterende producenter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende beregningen af deres individuelle dumpingmargen. Hvis der var faktuelle fejl, ville Kommissionen have rettet dem. Desuden blev alle parter underrettet om kilder og værdier for ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier i det repræsentative land og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende selve kilderne samt vedrørende mulige fejl i beregningen. På grundlag af de interesserede parters bemærkninger foretog Kommissionen ændringer eller rettelser, hvis det var relevant.

(294) CCCME sammenlignede endvidere kategorier, som i praksis ikke kan sammenlignes. CCCME så f.eks. bort fra, at de kinesiske hjemtagelseseksportpriser omfattede SA&G-omkostninger, fortjeneste, håndtering og lastning, søtransport og forsikring, importafgifter og omkostninger efter importen og derfor ikke kunne sammenlignes med Unionens produktionsomkostninger. Desuden tog CCCME ikke hensyn til det forhold, at de kinesiske eksportpriser sammenlignet med Unionens målpris med henblik på beregning af skadesmargenen var en hjemtagelsespris, mens den kinesiske eksportpris, som blev anvendt til beregningen af dumpingmargenen, var en pris ab fabrik.

(295) På baggrund af de årsager, der er fremlagt i betragtning 293 og 294, afviste Kommissionen CCCME's påstand.

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion**

(296) Den samme vare blev i undersøgelsesperioden fremstillet af 19 kendte producenter i Unionen ([113]). Disse producenter udgør EU-erhvervsgrenen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(297) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til 2 443 tårne.

(298) Som anført i betragtning 8 blev det skønnet, at de tre EU-producenter, der blev udtaget i prøven, tegnede sig for 38 % af den samlede EU-produktion af samme vare. De udgjorde 38 % af de EU-salgsmængder, som blev beregnet i den indledende fase.

4.2. **EU-forbrug**

(299) De tre KN-koder, under hvilke SVT eller sektioner heraf kan importers, omfatter også væsentlige mængder af andre varer. I mangel af mere nøjagtige oplysninger om importen af SVT i den betragtede periode beregnede Kommissionen derfor EU-forbruget på baggrund af EWTA-oplysninger ([114]).

(300) EWTA beregnede forbruget med udgangspunkt i vindkraftanlæg i MW som offentliggjort af WindEurope ([115]). EWTA beregnede antallet af tårne ved at dividere det årligt installerede antal MW med de(n) gennemsnitlige størrelse(r) på de installerede vindturbinegeneratorer i henhold til WindEurope's rapporter. EU-forbruget i 2017 er baseret på installationer i 2018 som indberettet af WindEurope, EU-forbruget i 2018 er baseret på installationer i 2019 som indberettet af WindEurope, og EU-forbruget i 2019 er baseret på installationer i 2020 som indberettet af WindEurope. EU-forbruget i undersøgelsesperioden er baseret på installationer i 2020 som indberettet af

([113]) Klagen identificerede 23 EU-producenter, men nogen af dem blev insolvente og/eller havde ingen produktion i undersøgelsesperioden.
([114]) t21.004376.
([115]) WindEurope er også registreret som en interesseret part i denne sag.

WindEurope (for første halvdel af undersøgelsesperioden) og ekstrapoleringer på baggrund af EWTA's markedsoplysninger (for anden halvdel af undersøgelsesperioden). Det er nødvendigt at foretage denne etårige justering på grund af forskydelsen mellem det tidspunkt, hvor producenterne sælger SVT til deres kunder, og det tidspunkt, hvor vindmøllerne installeres, som, ifølge de foreliggende oplysninger ([116]), i gennemsnit er 12 måneder, selv om det kan være længere tid ([117]).

(301) På det grundlag udviklede forbruget af SVT sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 2

Forbrug på EU-markedet (tårne)

	2017	2018	2019	UP
EU-forbrug	2 707	3 200	2 851	3 087
Indeks	100	*118*	*105*	*114*

Kilde: EWTA.

(302) Det samlede forbrug steg fra 2 707 tårne i 2017 til 3 087 i undersøgelsesperioden. Efterspørgslen var særligt stor i 2018, hvilket skyldes en stigning i installationer i 2019 i Spanien, Sverige og offshore ([118]).

(303) Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger hævdede GE, at det ikke gav megen mening at basere tallene for EU-forbruget på antallet af installationer i Unionen i løbet af det efterfølgende år, da det ville være umuligt præcist at genberegne en købsdato ud fra installationsåret. Til støtte for denne påstand henviste GE til det forhold, at forskydelsen kan være mere end et år, som Kommissionen fandt, men den fremsatte ikke bemærkninger om hensigtsmæssigheden af at anvende en gennemsnitlig forskydelse på 12 måneder, som EWTA har foreslået det, og som Kommissionen har fundet rimeligt på baggrund af de oplysninger, som de interesserede parter har fremlagt i denne undersøgelse.

(304) Kommissionen bemærkede først, at GE hverken foreslog en alternativ forskydelse til at fastsætte forbruget på baggrund af WindEurope's installationsoplysninger eller et andet grundlag for beregning af forbruget. Faktisk anerkendte GE selv, at forskydelsen mellem indkøb og installering af vindmølletårne af stål kan variere betydeligt alt efter typen af vindmølle, dens størrelse og placering, mens forskydelsen mellem toldklarering af vindmølletårne af stål (eller sådanne tårne, der leveres fra EU-producenternes fabrikker) og installeringen af dem også varierer. Med hensyn til rimeligheden i en gennemsnitlig forskydelse på et år mellem salg (forbrug) og installation blev EWTA's argumenter understøttet af erklæringer fra andre interesserede parter i løbet af undersøgelsen ([119]). Endelig står den forbrugstendens, der er fastsat ved anvendelse af den etårige justering, ikke i modsætning til andre foreliggende oplysninger. Påstanden blev derfor afvist.

(305) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede CCCME om en afstemning af de anvendte relevante data med offentligt tilgængelige kilder. Kommissionen afviste påstanden. Manglen på nøjagtige og offentligt tilgængelige statistiske data med hensyn til vindmølletårne af stål er den præcise begrundelse for anvendelsen af den metode, der er beskrevet i betragtning 300 ovenfor. Men hensyn til importen anvender Eurostat ikke samme måleenheder som WindEurope's datasæt. Desuden omfatter de KN-koder, under hvilke vindmølletårne af stål er klassificeret, også betydelige mængder af andre varer. De fremlagte ikkefortrolige versioner af EWTA's datasæt blev gjort tilgængelige for interesserede parter i t21.003247, registreret den 12. april 2021 (WindEurope's og Eurostats datasæt) og i t21.004376, dateret den 7. juni 2021 (WindEurope's datasæt).

([116]) Bl.a. side 7 i »indlæg om skade« og side 28 i selve spørgeskemabesvarelsen i t20.008818 (Vestas).

([117]) For detaljer om tidshorisonten se side 6, 8 og 9 i t20.007935 (WindEurope). Fristen for installation af onshoreprojekter kan være op til fire år og for offshore-projekter op til seks år.

([118]) »Wind energy in Europe in 2019 — Trends and statistics«, WindEurope, februar 2020, side 11. Denne rapport kan downloades via https://windeurope.org/intelligence-platform/product/wind-energy-in-europe-in-2019-trends-and-statistics/

([119]) På side 7 i »indlæg om skade«, tilgængelig i t20.008818, skrev Vestas: »Vindmøller sælges med en leveringsdato (ibrugtagningsdato) på typisk omkring 1 år, efter at der er indgået en fast ordre.«

(306) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger stillede CCCME også spørgsmål ved de betydelige forskelle i forbrugstallene, ([120]) som angivet i klagen ([121]), i EWTA's besvarelse af spørgeskemaet om makroøkonomiske data af 9. april 2021 ([122]) og EWTA's reviderede fremlæggelse af 7. juni 2021 ([123]). Kommissionen præciserede, at EWTA behørigt forklarede årsagerne til ændringerne i de sidste to af disse fremlæggelser og gentog, at de underliggende datasæt var blevet stillet til rådighed for interesserede parter. I nogen grad er forskellen mellem EWTA's første besvarelse af spørgeskemaet om makroøkonomiske data og dataene i klagen forklaret ved det forhold, at Det Forenede Kongerige, som er et vigtigt SVT-marked, ikke længere var med i besvarelsen af spørgeskemaet om makroøkonomiske data på grund af landets udtræden af Unionen pr. 1. januar 2021. I sit indlæg af 7. juni 2021 forklarede EWTA endvidere de ændrede tal med hensyn til visse af indikatorerne i forhold til fremlæggelsen af 9. april 2021 med ny viden, navnlig med hensyn til det samlede årlige forbrug (den etårige justering der er nævnt ovenfor) og andelen af eksport i EU-erhvervsgrenens salgsmængder.

(307) Kommissionen havde under krydstjekket uden kontrolbesøg kontrolleret besvarelsen af spørgeskemaet om makroøkonomiske data den 26. marts 2021. Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger foreslog CCCME, at Kommissionen burde have foretaget endnu et krydstjek uden kontrolbesøg, da EWTA's verificerede spørgeskemabesvarelse i mellemtiden var blevet overflødig på grund af den opdaterede besvarelse af 7. juni 2021. Kommissionen præciserede, at det datasæt, på hvilket indlægget af 7. juni 2021 var baseret, stort set var identisk med det datasæt, på hvilket indlægget af 9. april 2021 var baseret. Kun for den anden halvdel af undersøgelsesperioden havde EWTA beregnet nye overordnede forbrugstal i overensstemmelse med den reviderede tilgang for at tage højde for en forskydelse på ét år mellem forbruget og installationen. Forbrugstallene for første halvdel af 2020 måtte baseres på det installerede energioutput (MW) i første halvdel af 2021. Efter at have modtaget EWTA's opdaterede indlæg, kontrollerede Kommissionen behørigt, hvordan EWTA havde beregnet MW-tallet for første halvdel af 2021, og den konkluderede, at ekstrapoleringsmetoden for at nå frem til dette tal, som var grundlaget for SVT-forbrugstallet i anden halvdel af undersøgelsesperioden, var rimelig. Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke var nødvendigt at foretage endnu et krydstjek uden kontrolbesøg i forbindelse med EWTA's makroøkonomiske data. Kommissionen bemærkede også, at ingen parter forud for den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte bemærkninger til EWTA's opdaterede indlæg af 7. juni 2021, heller ikke efter at parterne den 18. juni 2021 var blevet underrettet om den manglende indførelse af midlertidige foranstaltninger og udtrykkeligt opfordret til at fremsætte bemærkninger til de andre interesserede parters indlæg ([124]). Hverken CCCME eller andre parter fremsatte bemærkninger til EWTA's indlæg af 7. juni 2021 inden for denne frist, og Kommissionen afviste derfor påstanden om, at dette nye indlæg kunne have påvirket CCCME's ret til forsvar.

4.3. **Import fra Kina**

4.3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra Kina*

(308) Den undersøgte vare udgør en begrænset del af importmængderne under den KN-kode, der er omfattet af undersøgelsen. I mangel af mere nøjagtige importdata for den betragtede periode eller andre relevante data afspejler tabel 3 EWTA's bedste skøn over import fra det pågældende land. EWTA's metode bestod i at trække EU-producenternes salg fra EU-forbruget for at fastslå importen i et år. EWTA gjorde derefter brug af Eurostat til at beregne de relevante importkilders gennemsnitlige repræsentativitet, herunder Kina, som følger:

Tabel 3

Eksportkildernes gennemsnitlige repræsentativitet

	2017	2018	2019	UP
Kina	81 %	77 %	85 %	79 %
Vietnam	4 %	8 %	5 %	7 %
Republikken Korea	10 %	5 %	4 %	3 %

([120]) CCCME stillede spørgsmål ved forskellen i tallene i de tre fremlæggelser, ikke kun med hensyn til forbruget, men også med hensyn til en række andre indikatorer. Kommissionens forklaring i denne betragtning dækker også forskellene mellem de tre fremlæggelser vedrørende andre indikatorer end forbruget.

([121]) t20.005691.

([122]) t21.003247.

([123]) t21.004376.

([124]) t21.004624.

	2017	2018	2019	UP
Tyrkiet	4 %	9 %	5 %	10 %
Andre, især Malaysia og Indonesien	1 %	1 %	1 %	1 %

Kilde: EWTA.

(309) EWTA beregnede ovenstående procenttal med udgangspunkt i Eurostats importværdier for Kina, Tyrkiet, Vietnam og Republikken Korea for KN-kode 7308 20 00 og 8502 31 00. EWTA beregnede det simple gennemsnit af hver kildes repræsentativitet under KN-kode 7308 20 00 og hver kildes repræsentativitet under KN- kode 8502 31 00 for at nå frem til den samlede gennemsnitlige repræsentativitet, der er vist i tabel 3.

(310) For hver af perioderne beregnes importen af SVT fra andre tredjelande end Kina, Tyrkiet, Vietnam og Republikken Korea til 1 % af den samlede import. Ifølge EWTA er »andre lande« især Malaysia og Indonesien.

(311) Eurostats data viste import under KN-kode 7308 20 00 og 8502 31 00 fra andre lande end de lande, der er nævnt i ovenstående tabel, mens EWTA så bort fra disse og baserede sig på deres markedsviden, ifølge hvilken der kun er SVT-produktion i et udvalgt antal lande. Af disse har kun de lande, der er angivet i tabellen ovenfor, eksporteret SVT til Unionen i den betragtede periode.

(312) Efter den endelig fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at ovennævnte metode var baseret på EWTA's subjektive vurdering og markedsviden, men underbyggede ikke denne påstand. Kommissionen fandt, at beregningen af importmængden som forklaret ovenfor er rimelig i betragtning af de tilgængelige data, da den kombinerer anvendelsen af en ubestridt pålidelig statistisk kilde (Eurostat) og EWTA's markedsviden om de eksporterende landes mængdeandel med den samlede importmængde, der er fastsat ved at anvende WindEurope's offentliggjorte data om installeret kapacitet og EU-salgsmængden som angivet af EU-producenterne af samme vare. De svar, som brugerne som helhed har givet i forbindelse med undersøgelsen, viste ikke andre importkilder end det udvalgte antal lande i tabel 3, men de bekræftede, at kinesiske producenter helt klart er deres vigtigste leverandører fra tredjelande. Kommissionen afviste derfor CCCME's påstand.

(313) På den baggrund udviklede importen fra Kina sig som følger:

Tabel 4

Importmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Importmængde fra Kina (tårne)	690	992	791	1 063
Indeks	*100*	*144*	*115*	*154*
Markedsandel	25 %	31 %	28 %	34 %
Indeks	*100*	*122*	*109*	*135*

Kilde: EWTA.

(314) Importen fra Kina svingede i den betragtede periode. Det bemærkes, at SVT typisk sælges som en del af store projekter ofte med en tidshorisont på mere end et år, så udviklingen i salget, herunder importen, afspejler ofte ændringer i en efterspørgsel, som fandt sted et år eller mere før salget fandt sted. Samlet set steg importen fra Kina med 54 %. Deres markedsandel steg fra 25 % i 2017 til 34 % i undersøgelsesperioden, hvilket er en stigning på 35 % i den betragtede periode.

(315) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GE, at Kommissionen ukorrekt beregnede EU-forbruget af vindmølletårne af stål og således ukorrekt fastsatte de kinesiske producenters markedsandel. Påstanden afvises under henvisning til betragtning 304.

4.3.2. *Priser på importen fra Kina og prisunderbud*

(316) Den undersøgte vare udgør en begrænset del af den import, der er indberettet under de KN-koder, der er omfattet af undersøgelsen. I mangel af pålidelige statistiske data for den betragtede periode eller andre relevante data fastsatte Kommissionen derfor de gennemsnitlige priser på den kinesiske import på baggrund af data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(317) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede CCCME og Suzhou Titan, at det var hensigtsmæssigt at fastsatte de gennemsnitlige kinesiske importpriser på baggrund af de stikprøveudtagne eksporterende producenters priser, som var blevet krydstjekket uden kontrolbesøg. Navnlig fandt CCCME, at disse priser ikke ville udgøre mere end 22 % af den kinesiske import, og at de derfor ikke kunne betragtes som repræsentative. Alternativt fandt den, at Kommissionen burde benytte data fra Eurostat, og den fremlagde en tabel, for de fire år i den betragtede periode, med en importmængde i ton og en enhedspris i EUR/ton på den import i overensstemmelse med »CCCME's egne beregninger på baggrund af Eurostats data«.

(318) CCCME fremlagde ikke den nøjagtige datakilde til tallene, og Kommissionen kunne derfor ikke vurdere, hvorvidt tallene var mere repræsentative. Kommissionen mindede dog om, at den undersøgte vare kun udgør en begrænset del af den importmængde, der er indberettet i Eurostat under de KN-koder, der er omfattet af undersøgelsen. Den konkluderede derfor, at en gennemsnitspris og en udvikling i gennemsnitsen på baggrund af en varesammensætning, der omfatter betydelige mængder af varer, som ikke var omfattet af undersøgelsen, klart er mindre repræsentativ end en gennemsnitspris og en udvikling i gennemsnitsprisen for kun den pågældende vare fra de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, som samtidig er de største eksporterende producenter, der har givet sig til kende i sagen. CCCME's og Titans påstande blev derfor afvist.

(319) Set i lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at gennemsnitsprisen på SVT-import fra Kina udviklede sig som følger:

Tabel 5

Importpriser (Kina)

	2017	2018	2019	UP
EUR/ton	1 131	1 271	1 130	1 151
Indeks	100	*112*	*100*	*102*

Kilde: De stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(320) Gennemsnitspriserne på importen fra Kina svingede i den betragtede periode. Samlet set steg de med 2 %, selv om de faldt markant mellem 2018 og 2019 og derefter steg igen.

(321) Priserne i tabel 5 og 9 i denne forordning er på full scope-niveau og viser betydelige prisforskelle mellem EU-erhvervsgrenens priser og dumpingimporten. Undersøgelsen har vist, at brugerne køber SVT enten inden for rammerne af forarbejdningsaftaler ([125]) eller under full scope-købsordrer. I modsætning til forarbejdningsaftalerne køber brugerne under full scope-købsordrer hele SVT'er fra SVT-producenterne, herunder alle råmaterialer, f.eks. stålplader og »interne dele« (dvs. en elevator). Inden for rammerne af forarbejdningsaftalerne leverer brugeren alle eller dele af inputmaterialerne til producenten. I så fald fakturerer producenten kun de arbejdskraftomkostninger, der er nødvendige for at omregne inputmaterialerne til et SVT plus andre materialer, som brugeren ikke tidligere har leveret.

(322) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved for full scope-købstransaktionerne at sammenligne:

a) de vejede gennemsnitspriser på importen pr. varetype, som de kinesiske stikprøveudtagne producenter forlangte af den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen og

([125]) Se f.eks. side 5 i t21.001734 (Vestas).

b) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau.

(323) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled med passende justeringer, hvor det var nødvendigt, og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters teoretiske omsætning i undersøgelsesperioden.

(324) På grundlag af ovenstående viste dumpingimporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter vejede gennemsnitlige underbudsmargener på mellem 2,7 % og 5,1 %. Den undersøgte vare er meget prisfølsom. Brugerne køber som regel SVT ved udbudsprocedurer og/eller anmodninger om pristilbud. Tilbuddene fra flere leverandører sammenlignes, og konkurrencen er i høj grad baseret på prisen. I den forbindelse anses underbudsmargenerne for at være betydelige.

(325) Som angivet ovenfor anvendte Kommissionen sin standardpraksis ved at sammenligne de eksporterende producenters cif-priser, Unionens grænse, med EU-producenternes priser ab fabrik, da den fandt, at en sammenligning af priserne på disse niveauer sikrede en objektiv vurdering ved beregningen af underbud.

(326) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Suzhou Titan med hensyn til beregningen af underbud (og målprisunderbud), at de omkostninger efter importen, der er lagt til cif-prisen på den kinesiske import, bør forhøjes med transport- og forsikringsomkostningerne til installationsstedet, mens EU-erhvervsgrenens pris bør anvendes på ab fabrik-niveau. Årsagen til sådanne justeringer af importprisen med henblik på beregningen af underbud og målprisunderbud var de høje transportomkostninger og at hver enkelt sektion af et vindmølletårn af stål, efter import til Unionen, har én enkelt destination. Flere parter fremførte, at det hensigtsmæssige sammenligningsgrundlag for beregningen af underbudsmargener (og målprisunderbudsmargener) bør angives i EU-hjemtagelsesprisen på installationsstedet, både for de kinesiske producenter og for EU-producenterne, da brugerens endelige salgspriser omfatter høje transportomkostninger, som er stærkt påvirket af vindmølleprojektets destination, og at konkurrencen mellem EU-producenterne og de eksporterende producenter finder sted på det niveau. EWTA fremførte, at EU-erhvervsgrenens beregning af priser med henblik på underbud (og målprisunderbud) bør forhøjes med transport- og forsikringsomkostningerne for at bringe dem på cif-niveau ved samme importhavn som de kinesiske importpriser.

(327) Kommissionen fandt alle de ovenstående påstande mangelfulde. EU-producenternes ab fabrik-priser konkurrerer med eksportpriser fra det pågældende land på cif-niveau EU-importhavn. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at tilføje transport- og forsikringsomkostninger til installationsstedet til enten EU-siden eller eksportsiden, men ikke begge, for at undersøge importens prismæssige virkning.

(328) Kommissionen afviste af ovenstående årsager EWTA's, GE's og Suzhou Titan's påstande.

(329) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Chengxi Shipyard en række påstande vedrørende beregningen af underbudsmargenen og målprisunderbudsmargenen.

(330) For det første hævdede den, at underbudsmargenerne bør beregnes pr. styk i stedet for kr. kg, og pegede på, at styk (tårne) var beregningsgrundlaget for (de fleste) skadesindikatorer. Denne påstand blev afvist, da Kommissionen er af den opfattelse, at beregningen af underbudsmargenerne (og målprisunderbudsmargenerne) ikke er forbundet med fastsættelsen af skadesindikatorerne (se også betragtning 282 og 283). Desuden er det irrelevant, om Kommissionen anvendte tårne eller kg, når bare Kommissionen anvendte samme værdier på begge sider af sammenligningen.

(331) For det andet hævdede Chengxi Shipyard, at den endelige fremlæggelse af oplysninger, uanset de yderligere oplysninger, som Kommissionen har fremlagt med en supplerende fremlæggelse af oplysninger om bl.a. målpriserne pr. hver af EU-erhvervsgrenens varetyper, fortsat er utilstrækkelig. Uden at fremlægge EU-erhvervsgrenens salgsmængder, salgsværdier og nøjagtige målpriser havde Kommissionen ikke gjort det muligt for virksomheden at kontrollere nøjagtigheden af skadesberegningerne. Virksomheden fandt, at der bør fremlægges specifikke data for EU-erhvervsgrenen, da de er resultatet af konsolideringen af data for tre stikprøveudtagne EU-producenter.

(332) Kommissionen var ikke enig i virksomhedens påstand, da målprisen i intervalform indeholdt alle nødvendige oplysninger for at kunne beregne minimums- og maksimumsunderbudsmargenen pr. varetype og derfor gav de eksporterende producenter mulighed for at påpege mulige regnefejl. Med hensyn til anmodningen om at videregive mængder, værdier og de nøjagtige målpriser mindede Kommissionen om, at bestemmelserne i grundforordningens artikel 19, stk. 4, forpligter Kommissionen til at tage hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke videregives. I denne sag er EU-erhvervsgrenens salgspris eller målpris ikke altid

resultatet af de konsoliderede data fra de tre stikprøve producenter, dvs. i flere tilfælde havde én ud af tre stikprøveudtagne EU-producenter ikke solgt den varetype, der blev anvendt til sammenligningen, og derfor er prisen for hver EU-erhvervsgrenens varetyper ikke længere et gennemsnit af de tre stikprøveudtagne virksomheders priser. Påstanden blev derfor afvist.

(333) For det tredje hævdede Chengxi Shipyard, at SVT ikke var i direkte konkurrence med EU-erhvervsgrenens varer og ikke kunne have forårsaget skade, for det første fordi halvdelens af dens salg ikke blev anvendt i dens beregning af skadesmargenen, og for det andet fordi nogen af dem havde en negativ margen.

(334) Det forhold, at der ikke er taget højde for mere end 45 % af importen fra Chengxi Shipyard, skyldes metoden til prissammenligning af importen og de stikprøveudtagne EU-producenters salg af samme vare. Kommissionen mindede om, at alle importerede varetyper konkurrerer med alle de varetyper, der produceres af EU-producenterne. Det forhold, at, f.eks., en varetype, der importeres fra Kina, leveres uden interne dele (dvs. en elevator eller klatreudstyr eller temperaturkontrolsystem) eller med en anden længde pr. sektion, og at der derfor ikke er matchning med henblik på beregning af underbud eller målprisunderbud, betyder ikke, at disse varer ikke konkurrerer med samme vare, der er fremstillet af EU-erhvervsgrenen, men bekræfter blot, at hvert salg er skræddersyet i overensstemmelse med kundernes tekniske specifikationer og krav. Påstanden blev derfor afvist.

(335) For det fjerde hævdede Chengxi Shipyard, at analysen af underbudsmargenerne (og målprisunderbudsmargenerne) var ufuldstændig og asymmetrisk med hensyn til beregningen af dumping, da Chengxi Shipyard's samlede eksportsalg blev anvendt i beregningen af dumpingmargenen, men ikke i beregningen af underbud (og målprisunderbud). Kommissionen mindede om, at der i grundforordningen ikke er krav om at anvende samme eksportsalg i dumping- og skadesberegningerne. Baggrunden for de to beregninger er forskellig, og det tilgrundliggende datasæt kan også variere, med tanke på at sammenligningen i skadesberegningerne foretages mellem eksportørernes prisoplysninger på den ene side og EU-producenterne på den anden side. Påstanden blev derfor afvist.

(336) Endelig hævdede Chengxi Shipyard, at Kommissionen burde have beregnet omkostningerne efter importen som et særligt beløb pr. mængde (pr. ton eller pr. styk af SVT) i stedet for som en procentdel af cif-værdien for at være i overensstemmelse med den omkostningsjustering, der er foretaget i beregningen af eksportprisen, og fordi kvantiteten er mere relevant for kvantificeringen af omkostningerne efter importen. For det første mindede Kommissionen om, at virksomheden ikke har underbygget eller fremlagt dokumentation for sin påstand om, at et vist beløb af omkostningerne efter importen pr. mængde er mere hensigtsmæssigt. For det andet fik Kommissionen oplysningerne direkte fra importørernes/brugernes spørgeskemabesvarelser og bemærkede, at de fleste af de klareringsomkostninger, der er angivet i støttedokumentet, er baseret på faste beløb, der ikke har forbindelse til de importerede varers mængde eller vægt. Endelig mangler der i de kontrollerede støttedokumenter en henvisning til den importerede enheds vægt eller antal. Påstanden blev derfor afvist.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(337) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(338) Som nævnt i betragtning 9 blev der anvendt stikprøveudtagning med henblik på at fastlægge, hvilken skade EU-erhvervsgrenen eventuelt var blevet forvoldt.

(339) Med henblik på konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen vurderede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af data fra EWTA's spørgeskemabesvarelse vedrørende alle EU-producenter, om nødvendigt krydstjekket med spørgeskemabesvarelserne fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Kommissionen vurderede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra dataene i spørgeskemabesvarelserne fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev krydstjekket uden kontrolbesøg og blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(340) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.

(341) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(342) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2017	2018	2019	UP
Produktionsmængde (tårne)	2 704	2 516	2 647	2 443
Indeks	*100*	*93*	*98*	*90*
Produktionskapacitet (tårne)	4 859	4 664	4 936	4 952
Indeks	*100*	*96*	*102*	*102*
Kapacitetsudnyttelse	56 %	54 %	54 %	49 %
Indeks	*100*	*97*	*96*	*89*

Kilde: EWTA og de stikprøveudtagne EU-producenter.

(343) I den betragtede periode faldt produktionen med 10 %. Produktionskapaciteten var stort set stabil i den betragtede periode, da den steg med blot 2 %. Kapacitetsudnyttelsen faldt fra 56 % i 2017 til 49 % i undersøgelsesperioden.

(344) Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH & Co KG (»SGRE«), en bruger af SVT, der fremsatte bemærkninger, fandt, at antallet af producerede SVT ikke er repræsentativt, da tårnenes størrelse er øget gradvist. Parten gentog denne bemærkning efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og fremførte, at Kommissionen som måleenheder bør anvende megawatt (»MW«) og gigawatt (»GW«), dvs. parametre, som anvendes i branchen som en angivelse af den installerede kapacitet, og som også danner grundlag for målingen af resultatkravene for målene for vedvarende energi i den grønne pagt. Kommissionen afviste påstanden, da markedet for vindmøller af stål ikke anvender MW eller GW som måleenhed.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(345) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
EU-erhvervsgrenens EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (tårne)	1 859	1 895	1 924	1 737
Indeks	*100*	*102*	*104*	*93*
Markedsandel	69 %	59 %	68 %	56 %
Indeks	*100*	*86*	*98*	*82*

Kilde: EWTA og de stikprøveudtagne EU-producenter.

(346) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 7 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 69 % i 2017 til 56 % i undersøgelsesperioden, hvilket er et samlet fald på 18 %.

(347) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GE, at Kommissionen ukorrekt beregnede EU-forbruget af vindmølletårne af stål og således ukorrekt fastsatte EU-producenternes markedsandel. Påstanden blev afvist under henvisning til betragtning 304.

4.4.2.3. Vækst

(348) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel i Unionen faldt i den betragtede periode med hhv. 7 % og 18 %. EU-erhvervsgrenen kunne således ikke drage fordel af stigningen i EU-forbruget (+14 % i den betragtede periode som vist i tabel 2).

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(349) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Beskæftigelse og produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal ansatte	3 803	3 817	3 936	3 614
Indeks	*100*	*100*	*103*	*95*
Produktivitet (tårne pr. ansat)	0,71	0,66	0,67	0,68
Indeks	*100*	*93*	*95*	*95*

Kilde: EWTA og de stikprøveudtagne EU-producenter.

(350) EU-erhvervsgrenens beskæftigelsesniveau i forbindelse med produktionen af SVT faldt med 5 % i den betragtede periode.

(351) Produktiviteten faldt fra 0,71 tårne i 2017 til 0,68 tårne pr. ansat i undersøgelsesperioden. Det bemærkes, at varesammensætningen påvirker antallet af tårne pr. ansat. I gennemsnit øges størrelsen af SVT desuden år efter år. Faldet i produktiviteten på 5 % udlignes derfor sandsynligvis fuldt ud af det forhold, at tårnene blev større i den betragtede periode.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(352) Virkningerne af de faktiske dumpingmargeners størrelse for EU-erhvervsgrenen var betydelige i betragtning af importmængden og priserne på importen fra det pågældende land.

(353) Dette er den første antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af mulig tidligere dumping.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(354) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Salgspriser og produktionsomkostninger i Unionen

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR/ton — kun full scope-salg)	1 265	1 377	1 459	1 419
Indeks	*100*	*109*	*115*	*112*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton — kun full scope-salg)	1 191	1 385	1 538	1 439
Indeks	*100*	*116*	*129*	*121*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(355) I den betragtede periode steg den gennemsnitlige enhedssalgspris på full scope-ordrer på SVT med oprindelse i Unionen med 12 %, mens enhedsproduktionsomkostningerne steg i højere grad, nemlig med 21 %.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(356) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2017	2018	2019	UP
(EUR)	45 411	45 427	48 121	48 593
Indeks	*100*	*100*	*106*	*107*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(357) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 7 % som følge af den generelle udvikling i inflationen og arbejdskraftomkostningerne. De årlige vækstrater for arbejdskraftomkostningerne for hele EU's økonomi var på op til 3 % og højere i 2018 og 2019 og på op til mere end 4 % i 2020 ([126]).

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(358) Lagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Lagerbeholdninger

	2017	2018	2019	UP
Slutlagre (sektioner)	0	[30-40]	[30-40]	0
Indeks	*0*	*100*	*100*	*0*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

([126]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/11563131/3-16062021-AP-EN.pdf/72b7ff6f-1830-8182-a6ae-0d8bb61aaf24?t=1623831696586#:~:text=In%20the%20fourth%20quarter%20of,salaries%20and%20non%2Dwage%20costs.

(359) Kommissionen fandt, at lagerbeholdninger ikke var en relevant skadesfaktor med hensyn til produktionen af SVT. Producenterne producerer SVT på baggrund af ordrer og har som regel ingen fysiske lagerbeholdninger. De meget små slutlagermængder i tabel 11 vedrører SVT, som er produceret men endnu ikke solgt ([127]).

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(360) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2017	2018	2019	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	3,6 %	1,1 %	- 4,5 %	- 1,4 %
Indeks	*100*	*31*	*- 126*	*- 40*
Likviditet (EUR)	12 444 710	- 377 687	- 17 013 650	- 5 531 711
Indeks	*100*	*- 3*	*- 137*	*- 44*
Investeringer (EUR)	36 715 248	15 482 383	5 275 427	3 488 463
Indeks	*100*	*42*	*14*	*10*
Investeringsafkast	16,5 %	- 4,5 %	- 18,9 %	- 4,6 %
Indeks	*100*	*- 27*	*- 115*	*- 28*

Kilde: de stikprøveudtagne EU-producenter.

(361) EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt fra +3,6 % i 2017 til -1,4 % i undersøgelsesperioden. Nettolikviditeten blev påvirket negativt af det faldende overskud og var negativ mellem 2018 og undersøgelsesperioden. Evnen til at rejse kapital blev svækket af faldet i fortjenesten. Niveauet for de årlige investeringer fulgte en stabil nedadgående tendens og faldt med 90 % i den betragtede periode.

(362) Med hensyn til likviditeten bemærkede SGRE, at GRI i sin spørgeskemabesvarelse havde angivet, at dens evne til at rejse kapital ikke var påvirket af skadevoldende dumping, og at investeringerne blev selvfinansieret eller finansieret gennem bankkreditter. På samme måde hævdede den, at Windar havde angivet, at dens evne til at rejse kapital ikke var påvirket, da der ikke blev fordelt nogen dividende, og fortjenesten blev anvendt til at styrke balancestrukturen, mens investeringerne blev finansieret enten af egen likviditet eller langfristede bankkreditter. Undersøgelsen viste imidlertid, at de stikprøveudtagne EU-producenters fortjeneste, som vist i tabellen ovenfor, faldt og potentielt hindrede deres investeringer. Det forhold, at Windar ikke kunne udbetale dividende til sine aktionærer, på grund af faldende fortjeneste, og at Windar måtte ty til bankkreditter for at foretage investeringer, som nævnt ovenfor, viste, at de allerede var i en skrøbelig finansiel situation. Bankkreditterne var naturligt forbundet med yderligere omkostninger i form af rentebetaling, som også var højere end i en situation, hvor Windar var mere økonomisk robust.

(363) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte SGRE, at det forhold, at en virksomhed tyr til bankkreditter for at kunne foretage investeringer, ikke betyder, at den er i en skrøbelig situation. Kommissionen var enig i, at den omstændighed alene, at Windar var afhængig af bankkreditter for at kunne foretage investeringer, ikke kan betragtes som bevis for skade. Kommissionen fandt dog, at dette forhold skal ses i kombination med andre faktorer som i betragtning 362. SGRE's udtalelser ændrede ikke på konklusionen.

([127]) Side 5 af t21.000376 (EWTA).

(364) SGRE henviste til US ITC-undersøgelsen af spanske vindmølletårne af stål. Den fremførte, at hvis spanske producenter som f.eks. Windar ville sælge deres SVT-eksport til USA til priser under deres hjemmemarkedspriser, ville den anse producentens produktionsomkostninger og rentabilitet på hjemmemarkedet for tilstrækkelige. Af flere årsager kunne Kommissionen dog ikke se logikken bag denne påstand, som ydermere er baseret på påstande i en klage (»andragende«), som er genstand for et tredjelands myndigheders undersøgelse. Denne påstand er endvidere mangelfuld, da prisdiskrimination (hvis den findes og påvises) kan have mange årsager, så selv hvis Windars priser på hjemmemarkedet (EU-markedet) var højere end dens eksportpriser til USA, betyder det ikke nødvendigvis, at hjemmemarkedspriserne var (tilstrækkeligt) rentable. Kommissionen understregede desuden, at den fastsatte data for mikroindikatorerne på baggrund af en stikprøve bestående af tre EU-producenter. Bemærkningen blev derfor afvist.

4.5. **Konklusion vedrørende skade**

(365) Ovennævnte vurdering af makro- og mikroøkonomiske indikatorer viser, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, da den mistede vigtige markedsandele, og stigningen i salgspriserne ikke var tilstrækkelig til at videregive den store stigning i dens produktionsomkostninger, hvilket førte til et kollaps i rentabiliteten, og hvilket påvirkede investeringerne, investeringsafkastet og likviditeten negativt.

(366) Det forhold, at få indikatorer (produktionskapacitet, lagre) ikke forværredes, rejser ikke tvivl om konstateringen af skade.

(367) Nogle af parterne (CCCME, SGRE, GE) anførte, at visse af indikatorerne forbedredes i den sidste del af den referenceperiode, der anvendes i klagen. Undersøgelsen viste, at dette i undersøgelsesperioden kun er tilfældet for de finansielle indikatorer, da det markante fald i produktionsomkostningerne mellem 2019 og undersøgelsesperioden havde en positiv på EU-erhvervsgrenens finansielle situation. EU-erhvervsgrenen havde stadig betydelige tab i undersøgelsesperioden. Selv om denne indikator forbedredes mellem 2019 og undersøgelsesperioden, rejser det ikke tvivl om konstateringen af skade i denne henseende.

(368) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(369) I den betragtede periode mistede EU-erhvervsgrenen salg til den kinesiske import. Importmængderne fra Kina steg markant (med 54 %), og deres markedsandel steg med ni procentpoint fra 25 % i 2017 til 34 % i undersøgelsesperioden. I samme periode, og trods en stigning i forbruget på 14 %, faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde med 7 %, og dens markedsandel faldt fra 69 % i 2017 til 56 % i undersøgelsesperioden.

(370) Hvad angår priserne, lå de kinesiske importpriser væsentligt under EU-erhvervsgrenens salgspriser og ligeledes under EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger i den betragtede periode, hvilket medførte pristryk. Pristrykket fra de store og stigende importmængder fra Kina til disse priser i den betragtede periode er en klar forklaring på EU-erhvervsgrenens manglende evne til at afspejle omkostningsstigningerne i sine salgspriser og de deraf følgende tab.

(371) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at importen fra Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Denne skade havde både mængde- og prismæssige virkninger.

(372) Både SGRE og GE anførte, at der ikke var nogen sammenhæng mellem klagernes faldende fortjeneste og den påståede dumpingimport, da fortjenesten faldt markant fra 2018 og de kinesiske importpriser steg. CCCME anførte, at den kinesiske import ikke kunne have forvoldt EU-producenterne skade, da de kinesiske importmængder faldt, mens deres priser steg.

(373) Kommissionen var uenig. Samlet set steg de kinesiske importpriser med 2 % i den betragtede periode (jf. tabel 5). De var dog fortsat lavere end EU-erhvervsgrenens priser og produktionsomkostninger i den betragtede periode. Desuden faldt de kinesiske importpriser mellem 2018 og 2019. Undersøgelsen viste, at importmængden fra Kina steg med 54 % mellem 2017 og undersøgelsesperioden og med 7 % siden 2018.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(374) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

Import fra tredjelande

Land		2017	2018	2019	UP
Tyrkiet	Mængde (tårne)	34	121	48	134
	Indeks	*100*	*356*	*141*	*393*
	Markedsandel	1,3 %	3,8 %	1,7 %	4,3 %
	Indeks	*100*	*301*	*134*	*344*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 844	1 830	1 646	1 691
	Indeks	*100*	*99*	*89*	*92*
Vietnam	Mængde (tårne)	31	109	44	98
	Indeks	*100*	*351*	*142*	*315*
	Markedsandel	1,2 %	3,4 %	1,5 %	3,2 %
	Indeks	*100*	*297*	*135*	*277*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 712	1 681	1 592	1 475
	Indeks	*100*	*98*	*93*	*86*
Republikken Korea	Mængde (tårne)	85	69	34	41
	Indeks	*100*	*81*	*40*	*49*
	Markedsandel	3,1 %	2,1 %	1,2 %	1,3 %
	Indeks	*100*	*68*	*38*	*43*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 111	1 997	2 140	2 381
	Indeks	*100*	*95*	*101*	*113*

Andre (Indonesien, Malaysia)	Mængde (tårne)	8	13	9	14
	Indeks	*100*	*163*	*113*	*175*
	Markedsandel	0,3 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
	Indeks	*100*	*137*	*107*	*153*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 712	4 184	2 238	2 896
	Indeks	*100*	*244*	*131*	*169*
Alle ovennævnte tredjelande	Mængde (tårne)	158	312	136	287
	Indeks	*100*	*197*	*86*	*181*
	Markedsandel	5,9 %	9,8 %	4,8 %	9,3 %
	Indeks	*100*	*167*	*82*	*159*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 931	1 876	1 776	1 783
	Indeks	*100*	*97*	*92*	*92*

Kilde: EWTA (tårne, markedsandele) og Eurostat (gennemsnitspris).

(375) I den betragtede periode var importen fra andre tredjelande end Kina begrænset. Deres kombinerede markedsandel steg fra 5,9 % i 2017 til 9,3 % i undersøgelsesperioden. Kommissionen bemærkede, at gennemsnitsprisen på import fra andre tredjelande end Kina blev vurderet på grundlag af data fra Eurostat for KN-kode 7308 20 00 og 7308 90 98. Disse KN-koder dækker import af en lang række andre varer end kun SVT, men de udgør de bedste tilgængelige oplysninger i denne undersøgelse. Da disse priser var konstante og væsentligt højere end importpriserne fra Kina, kan det med rimelighed kan konkluderes, at den underliggende import af SVT ikke underbød EU-erhvervsgrenens priser.

(376) Mængderne i ovennævnte tabel er EWTA's bedste skøn. EWTA's metode er beskrevet i afsnit 4.3.1.

(377) Nogle brugere fremlagde efter anmodning oplysninger om deres importmængder og -priser fra andre tredjelande end Kina for Kommissionen. Set i lyset af det begrænsede antal brugere, deres begrænsede importressourcer og deres forskellige metoder til indberetning samt de sparsomme oplysninger blev det dog konstateret, at disse oplysninger ikke var pålidelige, og at de ikke med rimelighed kunne videregives.

(378) Tabel 13 viser gennemsnitspriserne ifølge Eurostat's oplysninger for kode 7308 20 00 og 7308 90 98 i den kombinerede nomenklatur tilsammen. WindEurope anmodede Kommissionen om at vurdere skaden udelukkende på grundlag af den første kode, i overensstemmelse med US ITC ([128]). Kommissionen fandt, at påstanden var ubegrundet, da undersøgelsen afslørede import under kode 7308 90 98 i undersøgelsesperioden. Ingen samarbejdsvillige parter indberettede import under kode 8502 31 00. Kommissionen bemærkede endvidere det samme som i betragtning 375 med hensyn til de underliggende oplysningers nøjagtighed.

(379) Ingen parter antydede, at importen fra andre tredjelande end Kina kan have forvoldt EU-producenterne skade. Kommissionen bemærkede ligeledes, at denne import udgjorde mindre end en tredjedel af importen fra Kina i den betragtede periode.

([128]) Side 14 i t20.007935.

(380) Set i lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at importen fra andre tredjelande end Kina ikke har forvoldt EU-producenterne skade i den betragtede periode.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(381) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportpriser til ikke forretningsmæssigt forbundne parter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Eksportsalg

	2017	2018	2019	UP
Eksportmængde (tårne)	743	421	357	371
Indeks	*100*	*57*	*48*	*50*
Gennemsnitspris (EUR/tårne — kun full scope-ordrer)	311 479	ikke relevant *	559 982	643 024
Indeks	*100*	-	*180*	*206*

Kilde: EWTA (mængder) og de stikprøveudtagne EU-producenter (gennemsnitlige priser).

* Ingen full scope-eksportsalg i stikprøven.

(382) I den betragtede periode halveredes EU-erhvervsgrenens eksportmængde. De stikprøveudtagne producenter kunne ikke give en pris i EUR/ton for disse salg, og de ovenfor angivne priser er derfor pr. SVT, og de afspejler således også forøgelsen i gennemsnitsstørrelsen i den betragtede periode. Gennemsnitspriserne ovenfor er endvidere betydeligt påvirket af forskelle i varesammensætningen. Det var derfor ikke muligt at drage relevante konklusioner om virkningen af eksporten til tredjelande. Da eksporten, da den var på sit højeste i 2017, udgjorde 28 % af EU-salget i 2017, kan faldet i eksportsalget højst have forvoldt skade i en vis grad, men under alle omstændigheder svækkede den ikke årsagssammenhængen med dumpingimporten.

5.2.3. *Efterspørgsel efter offshore*

(383) Vestas henviste til volatiliteten af efterspørgslen efter offshoreenergi som en skadeskilde og gav lige som GE underudnyttelsen af offshore-produktionsfaciliteter i Unionen skylden for skaden. GE bemærkede, at EU-producenterne før 2017 foretog mange investeringer i udviklingen af dyre produktionsfaciliteter med henblik på at imødekomme efterspørgslen efter den offshoreenergi, der i sidste ende måtte anvendes i produktionen af onshore-SVT eller forblev uudnyttede. For SGRE og GE opstod faldet i rentabiliteten for EU's SVT-industri som følge af en nedgang i efterspørgslen efter offshore-SVT.

(384) Ovennævnte påstande strider imod WindEurope's publikation »Offshore wind in Europe — Key trends and statistics 2020«, som blev udgivet i februar 2021. Figur 1 deri viser, at den kumulerede installerede offshore-vindkapacitet i Unionen mellem 2017 og 2018 steg hurtigt med ca. 16 % og fortsatte med at stige endnu hurtigere med 20 % pr. år i 2019 og 2020. Den installerede offshore-vindkapacitet var på 8,8 GW i 2017, mens den installerede offshore-vindkapacitet i EU27 i 2020 var på ca. 14,6 GW ([129]). Ifølge WindEurope var der positive udsigter for offshore-installationer ([130]). Kommissionen bemærkede også, at undersøgelsen ikke viste, at EU-producenterne systematisk anvendte faciliteter til offshore-SVT i produktionen af onshore-SVT. GE anerkendte selv, at visse EU-producenters faciliteter til offshore-SVT var fuldt bogført ([131]).

([129]) Efter et dobbelttjek er nogle af tallene i dette punktum og det foregående punktum blevet ændret en smule mellem den endelige fremlæggelse af oplysninger og offentliggørelsen af denne forordning, men disse ændringer ændrer ikke analysen og konklusionerne væsentligt.

([130]) »Wind energy in Europe — 2020 statistics and the outlook for 2021-2025«, WindEurope, Februar 2021, side 9 og 31-32.

([131]) Side 3 i t21.000509.

(385) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fortolkede GE WindEurope's offentliggjorte tal anderledes. Den konkluderede på grundlag af den nævnte oversigt, at efterspørgslen efter offshore-vindkraftinstallationer faldt mellem 2017 og 2018, steg en smule mellem 2018 og 2019 og faldt igen fra 2019 til 2020. På den baggrund konkluderede den, at Unionens offshoremarked skrumpede i den betragtede periode Kommissionen havde justeret tallene til kun at omfatte EU-medlemsstaterne, dvs. den havde udelukket de angivne mængder vedrørende Det Forenede Kongerige, mens det viste sig, at GE ikke havde foretaget justeringer og således baserede sin konklusioner på et forkert datasæt. Hvis Det Forenede Kongerige udelukkes fra den nævnte oversigt, er der ikke sket et fald i efterspørgslen efter offshore-vindkraftanlæg mellem 2019 og 2020, men en ret markant stigning på ca. 20 %. Som nævnt steg den samlede kumulative installerede offshore-vindkapacitet i Unionen markant fra 8,8 GW til 14,6 GW i den betragtede periode, dvs. med 66 %.

(386) Med hensyn til GE's bemærkninger om underudnyttelsen af offshore-produktionsfaciliteter modsiges de af partens bemærkninger, der præciserer, at de faciliteter med fulde ordrebøger, der er nævnt i betragtning 384, kun var én EU-producents faciliteter. Kommissionen er overbevist om, at undersøgelsen ikke viste, at EU-producenterne i produktionen af onshore-SVT systematisk anvendte faciliteter til offshore-SVT.

(387) Af alle de ovennævnte årsager afviste Kommissionen den gentagne påstand om, at et fald i efterspørgslen efter offshoreenergi ville have påvirket EU-erhvervsgrenens rentabilitet negativt og have bidraget til skaden.

5.2.4. *Råmaterialepriser*

(388) Stålplader udgør en stor andel (ca. 40 % ([132])) af produktionsomkostningerne til SVT. Ifølge CCCME, SGRE og GE var det snarere indførelsen af en række handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for importen af stål, herunder de gældende beskyttelsesforanstaltninger, til Unionen, der forringede EU-erhvervsgrenens rentabilitet end importen fra Kina. CCCME gentog denne bemærkning efter den endelig fremlæggelse af oplysninger og tilføjede, at stigningen i produktionsomkostningerne, set i lyset af de andre eksisterende handelsbeskyttelsesforanstaltninger, var så væsentlig, at den ikke kan udlignes af stigende priser. Mere generelt, som følge af den endelige fremlæggelse af oplysninger, anførte SGRE, at Kommissionens analyse burde have indeholdt en nærmere vurdering af, hvorvidt stigningen på 21 % i produktionsomkostningerne ikke svækkede årsagssammenhængen mellem den påståede dumpingimport og den skade, som angiveligt forvoldtes Unionens SVT-industri.

(389) Kommissionen fandt påstandene ubegrundede. Ingen af parterne begrundede virkningen af særlige handelsbeskyttelsesforanstaltninger på SVT-producenternes samlede produktionsomkostninger ved at tage hensyn til EU-erhvervsgrenens tidligere og efterfølgende indkøb af stålprodukter, der er genstand for eventuelle handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Derudover har Kommissionen i det endelige fremlæggelsesdokument samt i afsnit 4.4.3.1 peget på udviklingen i råmaterialeomkostningerne i den betragtede periode, også i sammenligning med udviklingen i salgspriserne. Kommissionen understregede, at EU-producenterne i en situation med lige konkurrencevilkår er i stand til at afspejle stigningen i (råmateriale)omkostningerne i deres salgspriser. EU-producenterne af SVT var dog ikke i stand til at forhøje deres priser (ikke engang for at dække deres omkostninger) på grund af pristrykket fra den kinesiske import. Stigningen i de samlede produktionsomkostninger, uanset om den er forårsaget af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, kunne derfor ikke svække årsagssammenhængen mellem dumpingimport fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

5.2.5. *Spørgsmål om produktionsfaciliteter*

(390) SGRE anførte, at åbningen af nye og mere moderne SVT-produktionsfaciliteter i Unionen havde forvoldt EU-producenterne skade, da det medførte lukning af andre (ældre) SVT-produktionsfaciliteter i Unionen. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte parten, at Kommissionen ikke har behandlet den interne konkurrence som følge af åbningen GRI Sevilla i Spanien i 2017, af Haizea Bilbao i Spanien i 2018 og af Windar France i 2020. Ifølge SGRE gjorde åbningen af Windar France (gunstigt beliggende ved kysten) Windars anlæg i Olazagutía, Spanien (ugunstigt beliggende 100 km inde i landet) overflødigt og resulterede i dets lukning i 2019. Der blev ikke fremlagt yderligere oplysninger som begrundelse for denne påstand. Da der ikke var andre indlæg i denne sammenhæng, kunne det i undersøgelsen ikke fastslås, at åbningen af nye produktionsanlæg i Unionen i sig selv havde en meget skadelig virkning på eksisterende anlæg.

([132]) Side 6 i t21.000376 (EWTA) og side 17 i t21.008141 (GE), bl.a.

(391) Vestas og SGRE mente, at den forvoldte skade skyldtes EU-producenternes dårligt placerede produktionsfaciliteter, men underbyggede ikke disse påstande nærmere. Undersøgelsen viste, at EU-markedet for SVT, med et årligt forbrug på ca. 3 000 enheder i undersøgelsesperioden, ikke er et marked med stor volumen, og producenterne kan derfor ikke begrænse deres salg til nærliggende områder. Hver af de stikprøveudtagne EU-producenter solgte dog også SVT til destinationer i deres egen medlemsstat eller i nærheden i undersøgelsesperioden. Påstandene afvises.

5.2.6. *Vindkraft i konkurrence med andre energikilder*

(392) Det forhold, at nye vindkraftprojekter konkurrerer direkte med producenter af andre energikilder, navnlig solpaneler (overvejende produceret uden for Unionen), øgede iflg. visse parter presset for at producere vindmølletårne af stål til stadigt lavere priser. Det samme gælder den øgede afhængighed af auktionering af ny vedvarende kapacitet siden 2017, der fremgår af de relevante retningslinjer for perioden 2014-2020 ([133]). Kommissionen fandt, at den påståede konkurrence med andre energikilder ikke forekommer i mange projekter (se også betragtning 447). Med hensyn til auktionering faldt priserne på tårne mere mellem 2009 og 2016 end efter 2016, i henhold til de tilgængelige statistiske data. Påstanden blev derfor afvist.

(393) Vestas, WindEurope og SGRE anførte, at producerede priser eller reduceret rentabilitet for SVT var en logisk følge af omfattende konkurrence og af pristrykket i hele vindenergisektoren. I denne forbindelse henviste Vestas, SGRE, WindEurope og CCCME til en udvikling i Unionens vindenergisektor (nemlig et stadigt stigende pres for at reducere forekomsten af forskelsbehandling i forbindelse med elomkostninger, manglende sammenhæng i nationale politikker, manglende gennemsigtighed i forsendelsesmængder og lavere rentabilitet af vindmølleparkprojekter på grund af ændringer i formen og niveauet af subsidieringen af vedvarende energikilder i Unionen (med et skift fra faste afregningstariffer til feed-in-præmier)), som efter deres opfattelse betød tab for en række europæiske brugere i 2018 og 2019. Kommissionen anerkendte disse spørgsmål, men fandt påstanden ubegrundet. Øget konkurrence på slutbrugerniveau medfører normalt ikke skade på for deres leverandører. Årsagen til, at EU-erhvervsgrenens priser på SVT blev trukket ned, var den brede og stigende tilgængelighed af lavprisimport fra Kina. Hvis konkurrencen var foregået på lige vilkår, ville SVT-producenternes priser og rentabilitet ikke være blevet presset i samme omfang. Det stigende pristryk for brugerindustrien kunne derfor ikke svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som SVT-producenter i Unionen blev forvoldt.

5.2.7. *Tårne, som ikke er af stål*

(394) SGRE anførte, at den interne konkurrence fra tårne, som ikke er af stål, udgør en mulig væsentlig årsag til skade for EU-erhvervsgrenen. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger insisterede parten på, at Wood Mackenzies publikation »Global wind turbine technology trends 2019« viste en stigning på 10 % i hybridtårne og et fald på 16 % i ståltårne i perioden 2017-2024, mens WindEurope forventede et fald i SVT-markedsværdien i de kommende år. Kommissionen anerkendte sagen. Antallet af tårne, der ikke er af stål, i Unionen i den betragtede periode anses dog for at være lav ([134]), og disse tårne er ikke egnet til mange projekter. Tårne, der ikke er af stål, kunne således ikke svække årsagssammenhængen mellem dumpingimport fra Kina og den væsentlige skade, som SVT-producenterne i Unionen blev forvoldt.

5.2.8. *Andre faktorer*

(395) CCCME anførte, at betydelige investeringer hos EU-producenterne af SVT, navnlig i 2017, lagde pres på disse producenters rentabilitet i de efterfølgende år, da efterspørgslen faldt. For det første faldt efterspørgslen ikke efter 2017. For det andet genererede EU-producenterne af SVT i 2017 en likviditet, der udgjorde mere end en tredjedel af de investeringer, det blev foretaget det år. Sammen med det akkumulerede overskud og den akkumulerede likviditet, der blev genereret i årene forud for 2017, hvor der ikke forekom dumpingimport, havde EU-producenterne tilstrækkelige midler til at finansiere disse investeringer. Undersøgelsen viste dog, at investeringer foretaget af de stikprøveudtagne EU-producenterne af SVT var begrundede udskiftninger, påkrævede ændringer på baggrund af markedsefterspørgslen og nødvendig opgradering af udstyr for at imødekomme brugerne.

([133]) Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1).

([134]) EWTA skønnede, at cement- og hybridtårne tegner sig for ca. 6 % af det samlede antal tårne, der anvendes i de vindmøller, der er forbrugt i EU-27 i referenceperioden, uden nogen væsentlig stigning i årenes løb. Den bemærkede også, at alle cement- og hybridtårne har en ståltårnsektion på toppen, hvortil nacellen fastgøres (t21.004376).

(396) SGRE pegede på GRI's øgede afskrivning som en skadesårsag. Undersøgelsen viste, at GRI's afskrivning var i overensstemmelse med de gældende nationale og internationale regnskabsstandarder. Derudover kunne det i undersøgelsen ikke fastslås, at ændringerne i GRI's afskrivning påvirkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(397) Ifølge Vestas skyldtes skaden svækkelsen af den kinesiske valuta, som forbedrede konkurrenceevnen for kinesisk SVT. Kommissionen fandt dog denne påstand mangelfuld. Det blev konstateret, at de kinesiske SVT-producenter fakturerede eksport til Unionen enten i USD eller i EUR. USD var faktisk relativt stærk i undersøgelsesperioden og lå mellem 1,07 og 1,14 pr. EUR/USD. Derimod lå EUR/USD på over 1,18 i august 2020 og over 1,22 i januar 2021. Valutakursudsving kunne derfor ikke forårsage den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(398) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at faldet i forbruget i 2019, som omfatter halvdelen af undersøgelsesperioden, var en medvirkende årsag til skaden. Den pegede i denne forbindelse også på det relativt lave niveau for installeret kapacitet i Tyskland i 2019 og navnlig i 2020. Kommissionen afviste påstanden, da EU-forbruget i 2019 stadig var 5 % højere i forhold til 2017, og faldet i forbruget i 2019 var midlertidigt og blev efterfulgt af en markant stigning på 8 % i undersøgelsesperioden.

(399) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME også, at Kommissionen burde have taget højde for virkningen af covid-19-pandemien på skaden, da den har forårsaget en betydelig økonomisk afmatning og stærkt påvirkede de globale forsyningskæder. Kommissionen bemærkede, at undersøgelsesperioden sluttede midt i 2020, og at der ikke var tegn på, at efterspørgslen efter SVT faldt, eller at der opstod problemer med at skaffe råmaterialer i de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden, hvor pandemien ramte Unionen. CCCME's påstand blev derfor afvist.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(400) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at dumpingimporten fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade.

6. **FORANSTALTNINGERNES OMFANG**

(401) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

6.1. **Skadesmargen**

(402) Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne opnå en målfortjeneste ved at sælge til en målpris, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2c, og 2d.

(403) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: Rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det pågældende land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne fortjenstmargen bør ikke være lavere end 6 %.

(404) Klagerne anførte, at 10 % var en rimelig målfortjeneste, da dette angiveligt blev opnået af visse klagere i den periode, som klagen vedrørte ([135]). Flere brugere hævdede imidlertid, at det fortjenstniveau, som klagerne fremførte, var urimeligt højt.

([135]) t21.000144 (EWTA).

(405) Ifølge grundforordningens artikel 7, stk. 2c, fastsættes minimumsmålfortjenesten til 6 %. Undersøgelsen viste, at importen fra Kina i hele den betragtede periode havde en stor markedsandel i Unionen, og at EU-erhvervsgrenens rentabilitet var på under 6 %. Kommissionen vurderede derfor EU-erhvervsgrenens rentabilitet i de seks år forud for den betragtede periode og konstaterede, at rentabiliteten i 2015 og 2016, dvs. to år forud for referenceperioden, var på henholdsvis 8,4 % og 9,8 % ([136]). Kommissionen har ingen oplysninger om importniveauet og -priserne før den betragtede periode. De fortjenstniveauer, der blev opnået i disse to år, antyder dog, at erhvervsgrenens salgspriser ikke var trykket af importen fra Kina, selv hvis denne import havde været til stede på EU-markedet i betydelige mængder i 2015 og 2016. Kommissionen fandt derfor, at en målfortjeneste på 9,1 %, der er den gennemsnitlige fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen har opnået i disse to år, er rimelig, da EU-erhvervsgrenens rentabilitet i den betragtede periode allerede var påvirket af den omfattende import fra Kina. Denne målfortjeneste blev lagt til EU-erhvervsgrenens faktiske produktionsomkostninger med henblik på at fastsætte den ikkeskadevoldende pris.

(406) Efter den endelige fremlæggelse fandt Suzhou Titan, at Kommissionens justering på 0,5 % af cif-værdien til at dække omkostningerne efter importen var for lav set i lyset af de transportomkostninger, som afholdes af brugerne, og de (højere) justeringer, som Kommissionen foretog i andre undersøgelser. Kommissionen afviste påstanden. Den foretagne justering er baseret på data fra de samarbejdsvillige brugere og Kommissionens krydstjek uden kontrolbesøg og er således sagsspecifik.

(407) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte CCCME, at målfortjenesten burde være på 6 %, eftersom EU-erhvervsgrenens rentabilitet i de seneste par år var på under 6 %, og at det ikke ville være repræsentativt for de nuværende markedsforhold at basere sig på data fra 2015 og 2016. Kommissionen afviste påstanden. Af de ovennævnte årsager kan rentabiliteten i den betragtede periode ikke anvendes som referenceværdi, hvorimod det er i overensstemmelse med kravene i artikel 7, stk. 2c, at anvende rentabiliteten i de to år forud for den betragtede periode.

(408) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse angav GE, at de fandt den ovenfor beskrevne metode mangelfuld. GE anførte, at EU-erhvervsgrenens priser ikke var trykkede i den betragtede periode og anså det for unødvendigt for Kommissionen at henvise til årene forud for den betragtede periode, fordi stigningen i importen af SVT fra Kina ifølge GE først fandt sted i 2019. Kommissionen fandt påstanden ubegrundet set i lyset af tabel 4 i denne forordning, der tydeligt viser en stigning på 44 % i importen fra Kina mellem 2017 og 2018 og en markedsandel af import fra Kina på ikke under 25 % i 2017, hvilket stadig er den laveste andel i den betragtede periode. På baggrund af data i klagen anførte GE også, at niveauet for importen fra Kina var sammenligneligt i 2016, 2017 og 2018. Resultaterne af denne undersøgelse (se tabel 4), som blev fremlagt for de interesserede parter, viser imidlertid importtal i den betragtede periode, der er meget forskellige fra tallene i klagen, hvorimod Kommissionen ikke er i besiddelse af importtal, der kun vedrører SVT forud for den periode. Som nævnt er niveauet for importen fra Kina i 2015 og 2016 derfor ikke kendt, men EU-erhvervsgrenens rentabilitet i disse år tyder på, at dens salgspriser ikke blev trykket af importen fra Kina, som forklaret i betragtning 405. GE anmodede om en målfortjeneste på 6 %, »da dette næsten ville fordoble EU-erhvervsgrenens fortjenstniveau i begyndelsen af den betragtede periode og ville udgøre en stigning på 7,4 % i forhold til niveauet i undersøgelsesperioden« ([137]). Denne begrundelse tager slet ikke hensyn til de relevante bestemmelser i grundforordningen. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(409) Ingen af de stikprøveudtagne producenter fremsatte påstande i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2c, om mistede investeringer eller FoU- og innovationsomkostninger. Der blev heller ikke fremsat krav i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2d, dvs. vedrørende de fremtidige omkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt af ILO-konventioner opført i bilag Ia til grundforordningen, og som EU-erhvervsgrenen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen anvendes, i henhold til artikel 11, stk. 2.

(410) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning pr. varetype mellem den vejede gennemsnitlige importpris for hver stikprøveudtagne eksporterende producent i det pågældende land, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris på samme vare, som de EU-producenter, der indgik i stikprøven, solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

([136]) Dette er de stikprøveudtagne EU-producenters vægtede gennemsnitlige fortjeneste.
([137]) t21.006703, s. 7.

(411) Suzhou Titan, GE og EWTA fremsatte de samme bemærkninger med hensyn til det prissammenligningsniveau, der skulle anvendes til beregning af målprisunderbud, som dem, der blev fremsat vedrørende beregningen af underbud (omhandlet i betragtning 326-328). Påstandene afvises af samme årsag som anført i disse betragtninger, der finder tilsvarende anvendelse.

(412) GE og Vestas hævdede, at underbudsmargenen bør anses som skadesmargenen. Kommissionen afviste påstanden da en sådan tilgang ville resultere i et toldniveau, der ikke ville fjerne den skade, som dumpingimporten har forvoldt EU-erhvervsgrenen, i strid med de gældende regler.

(413) Efter den endelige fremlæggelse såede Suzhou Titan tvivl om troværdigheden af de margener, der blev fastsat på den i betragtning 410 beskrevne måde, i betragtning af graden af overensstemmelse mellem Suzhou Titans salg og det oplyste EU-salg. Parten anmodede om en sondring mellem onshore- og offshore-vindmølletårne af stål i beregningerne med henblik på en mere omfattende og fuldstændig undersøgelse af dens eksport heraf og anførte, at varekontrolnumre med negative målprisunderbudsmargener ikke kunne have forvoldt skade. Kommissionen afviste påstandene. Kommissionen præciserede, at beregningerne udelukkende var baseret på onshore-vindmølletårne af stål. Graden af overensstemmelse mellem varekontrolnumre er generelt betydelig og giver et klart billede med hensyn til skadesmargenen. Den kendsgerning, at nogle få varekontrolnumre udviser negative målprisunderbudsmargener, har ikke indvirkning på beregningen af skadesmargenen og ændrer heller ikke konklusionerne vedrørende skade.

(414) CCCME anmodede Kommissionen om at fremlægge graden af overensstemmelse, hvis visse parametre for varekontrolnumre ikke var blevet fjernet/lempet. Kommissionen fandt det irrelevant at fremlægge et scenario, der ikke var blevet anvendt, af hensyn til beregningerne.

(415) Den eksporterende producent Chengxi Shipyard hævdede, at målprisunderbudsmargenerne bør beregnes pr. styk snarere end pr. kilo. Påstanden afvises af samme årsag som anført i betragtning 329, der finder tilsvarende anvendelse.

(416) Skadestærsklerne for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« blev fastsat på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 287 og 290. På dette grundlag fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at fastsætte restskadesmargenen på samme niveau som den vægtede gennemsnitlige skadesmargen, der er fastsat for de varetyper, som eksporteres mest af Suzhou Titan, der er den stikprøveudtagne eksporterende producent med den højeste individuelle skadesmargen. Disse varetyper udgjorde mere end 50 % af denne virksomheds eksport af den undersøgte vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)	Endelig skadesmargen (%)
Chengxi Shipyard	127,8	7,5
Penglai Dajin	49,7	7,2
Suzhou Titan	60,7	14,4
Andre samarbejdsvillige virksomheder	83,2	11,2
Alle andre virksomheder	144,2	19,2

(417) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede EWTA, at den foreslåede told var utilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten har forvoldt EU-erhvervsgrenen. Denne told ville ikke genskabe lige konkurrencevilkår og et rimeligt prisniveau på EU-markedet og ville ikke forbedre EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Tolden ville ikke opfylde kravene i grundforordningens artikel 9, stk. 4, i henhold til hvilken den lavest mulige told bør anvendes, hvis denne lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.

(418) EWTA tilføjede under henvisning til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 2a, at EU's primære ret garanterede indførelse af told på dumpingmargenniveau, samt at hvis Kommissionen afveg fra kravene i artikel 7, stk. 2, og anvendte den lavest mulige told i henhold til artikel 7, stk. 2a, bør Kommissionen undersøge, hvorvidt en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden og tage hensyn til forekomsten af fordrejninger af råmaterialepriserne, for så vidt angår den pågældende vare.

(419) Ifølge EWTA udgør grundforordningens artikel 7, stk. 2, en bestemmelse, der har til formål at sikre den størst mulige beskyttelse af Unionens interesser. EWTA hævdede, at Kommissionen bør foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på at afvige fra artikel 7, stk. 2, og kontrollere, hvorvidt betingelserne for at fastsætte tolden på et lavere niveau er opfyldt. I forbindelse med ovenstående synes der ifølge EWTA ikke at være noget andet primært EU-retsgrundlag, der giver Kommissionen mulighed for at afvige fra eller give nogen skønsbeføjelser til at afvige fra bestemmelserne i grundforordningen, endsige at uddelegere forpligtelsen til eller opgaven med at undersøge og bevise dette forhold til klageren. I denne forbindelse bemærkede EWTA, at klagen for deres vedkommende indeholdt rimelige faktiske oplysninger og argumenter, og anmodede klart Kommissionen om at fastsætte tolden på dumpingmargenniveau på baggrund af alvorlige fordrejninger med hensyn til det pågældende vigtigste råmateriale, som Kommissionen allerede selv havde konstateret flere gange i den seneste tid. I denne forbindelse henviste EWTA til afsnit 2.7.2 i klagen, der viste udviklingen i den betydelige prisforskel på stålplader mellem Unionen og Folkerepublikken Kina, hvilket skal forstås som værende omfattet af ordlyden i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, nemlig at »prisen på den pågældende råvare er betydeligt lavere sammenlignet med priserne på repræsentative internationale markeder.« EWTA bemærkede endvidere, at eftersom Kommissionen allerede havde konstateret forekomst af fordrejninger i de pågældende råmaterialepriser samt i andre vigtige input såsom energi og arbejdskraft, burde det være let at integrere disse aspekter for at fravige artikel 7, stk. 2a, og håndhæve tolden på baggrund af artikel 7, stk. 2. I lyset af ovenstående fastholdt EWTA sin anmodning om at indføre tolden på dumpingmargenniveau i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, og hævdede at finde en virkningsfuld, effektiv og konstruktiv retlig måde til at sikre, at dette krav i grundforordningen opfyldes.

(420) Kommissionen bemærkede, at den generelle regel om beregning af et toldniveau, der er fastsat i grundforordningens artikel 7, stk. 2, er at prioritere skadesmargenen, når denne er lavere end dumpingmargenen (»reglen om den lavest mulige told«). Normalt vil en sådan skadesmargen per definition afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, da den beregnes ved at lægge en målfortjeneste til EU-erhvervsgrenens faktiske produktionsomkostninger, som fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c.

(421) En undtagelse fra den generelle regel er, som EWTA med rette har påpeget, fastsat i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, der giver mulighed for at tage hensyn til, om fordrejninger af råmaterialepriserne gør sig gældende for den pågældende vare.

(422) Ved grundforordningens artikel 7, stk. 2a, fjerde afsnit, anføres det, at undersøgelsen skal omfatte enhver fordrejning af råmaterialepriser som defineret i dette stykkes andet afsnit, for hvilken Kommissionen har tilstrækkelige beviser i henhold til artikel 5. Ved grundforordningens artikel 5 fastsættes bestemmelser om indledning af procedure. Ved indledningen blev der i klagen ikke fremlagt dokumentation for eksistensen af nogen af de foranstaltninger, der er opført i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, andet afsnit, i Kina, og Kommissionen havde heller ikke dokumentation for eksistensen af sådanne foranstaltninger. Kommissionens undersøgelse kunne derfor ikke omfatte sådanne fordrejninger. EWTA's påstand blev derfor afvist.

6.2. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(423) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	11,2 %
Alle andre virksomheder	19,2 %

7. **UNIONENS INTERESSER**

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(424) Ingen SVT-producenter i Unionen modsatte sig foranstaltningerne. Foranstaltningerne forventes at genskabe lige konkurrencevilkår og et rimeligt prisniveau på EU-markedet og forbedre EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

(425) EU-erhvervsgrenen gennemgik omstruktureringer i den betragtede periode og er konstant opmærksom på at forbedre sin effektivitet, for så vidt angår omkostningseffektivitet, innovation og bedre betjening af kunder. Ikke desto mindre fremførte klageren, at fire EU-producenter af SVT i 2018-2019 var nødt indlede insolvensbehandlinger ([138]).

(426) Hvis der ikke var truffet nogen foranstaltninger, ville andre EU-producenter måske være nødt til at følge trop, mindske deres SVT-aktiviteter eller endog afvikle dem og nedlægge arbejdspladser ([139]). Dette ville efterlade brugerne med endnu færre forsyningskilder, skabe forsinkelser og have en negativ indvirkning på konkurrencen på markedet. Tabet af knowhow i Unionen er ikke ønskværdigt i betragtning af Unionens mål for onshore- og offshore-vindmølleanlæg for de kommende år. Kapacitetsudnyttelsesgraden i tabel 6 viser, at i strid med hvad visse parter hævdede, kan EU-erhvervsgrenen imødekomme efterspørgslen i Unionen og har stadig har uudnyttet kapacitet.

(427) Beskyttelse af SVT-producenter i Unionen vil styrke værdikæden for vedvarende energi i Unionen samt en bæredygtig forretningsmodel baseret på forsyningssikkerhed og fair konkurrence. Der forventes i de kommende år en stigning i efterspørgslen efter vindenergianlæg. WindEurope forventer derfor, at markedsværdien for vindmølletårne vil stige med 2,4 % pr. år indtil 2029 og nå op på 4 mia. EUR ([140]).

(428) Uden foranstaltninger er der stor sandsynlighed for, at EU-erhvervsgrenens situation forværres yderligere. Der er betydelig overkapacitet i produktionen af SVT i Kina. Denne kapacitet overstiger 23 000 tårne om året, dvs. 100 % af efterspørgslen på verdensplan ([141]) i en situation, hvor kinesiske SVT-producenter står over for handelsbeskyttelsesforanstaltninger i flere dele af verden, som f.eks. USA ([142]), Australien ([143]) og Mexico ([144]), hvilket gør en yderligere stigning i importen fra Kina til Unionen meget sandsynlig.

(429) Efter den endelige fremlæggelse klagede EWTA og flere EU-producenter over varigheden af proceduren for indførelse af endelige foranstaltninger og det oplyste toldniveau, som de anså for at være for lavt til at beskytte EU-erhvervsgrenen tilstrækkeligt. Kommissionen afviste disse bemærkninger. Tidsplanen for undersøgelsen har været i fuld overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser, og Kommissionen har udvist den fornødne omhu inden den traf sine konklusioner. Kommissionen beregnede desuden den antidumpingtold, der skulle indføres, ved at anvende de datasæt, der var fremlagt af de relevante parter og krydstjekket, samt ved at anvende alle de relevante bestemmelser i grundforordningen.

(430) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres en antidumpingtold.

7.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(431) Kommissionen fandt, at SVT-branchen hovedsageligt er en branche uden mellemled, da brugerne køber SVT direkte hos SVT-producenterne. Brugerne i Unionen står for import af SVT.

([138]) Klagen, s. 44.

([139]) Efter den endelig fremlæggelse bemærkede en EU-producent (Windar), at der var blevet nedlagt 73 arbejdspladser som følge af lukning af en fabrik i Spanien i den betragtede periode.

([140]) t20.007935, s. 7 (WindEurope).

([141]) Skønskilde: klagen og afsnit I.3 i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

([142]) Undersøgelse 701-TA-486 og 731-TA-1195-1196 (Review) ved United States International Trade Commission, afsluttet den 5. februar 2019, https://usitc.gov/investigations/701731/2018/utility_scale_wind_towers_china_and_vietnam/full_review.htm.

([143]) »ADRP Report No. 100, Wind Towers exported from the People's Republic of China and the Republic of Korea«, april 2020, Anti-dumping Review Panel, Australian Government & Minister's Decision offentliggjort den 9. juli 2020, https://www.industry.gov.au/data-and-publications/anti-dumping-review-panel-past-reviews/wind-towers-exported-from-the-peoples-republic-of-china-and-the-republic-of-korea.

([144]) »Resolución final de la investigación antidumping sobre las importaciones de torres de viento originarias de la República Popular China, independientemente del país de procedencia«, 21.9.2020, Estados Unidos Mexicanos.- ECONOMÍA.- Secretaría de Economía. http://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5601838&fecha=05/10/2020.

(432) I undersøgelsen deltog ingen virksomheder, som kun beskæftiger sig med import af SVT. En virksomhed i Hongkong, der er forretningsmæssigt forbundet med den kinesiske gruppe Envision (vindmølleudvikler), udfyldte et spørgeskema til ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og anså det for udnødvendigt at indføre foranstaltninger for at sikre fair konkurrence på SVT-markedet. Undersøgelsen viste, at respondenten er en del af en gruppe, hvis hovedinteresser er ækvivalente med en SVT-brugers interesser.

(433) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke er dokumentation for, at indførelse af antidumpingtold vil påvirke importørerne.

7.3. **Brugernes interesser**

(434) Typisk sælger SVT-producenterne den undersøgte vare direkte til vindmølleproducenterne, der er brugere i denne procedure i den forstand, at de samler SVT med en hel vindmølle.

(435) Brugerne GE og Vestas, der tilsammen tegnede sig for mindst 50 % af forbruget i Unionen i undersøgelsesperioden, fremsendte spørgeskemabesvarelser og yderligere oplysninger efter anmodning. Desuden fremsendte brugerne SGRE og Nordex visse oplysninger om deres køb efter anmodning. Disse fire virksomheder er blandt de ti største vindenergiproducenter ([145]).

(436) CCCME mente, at brugerne var et vellykket eksempel på globalisering og internationalt samarbejde ved at integrere komponenter fra hele verden, herunder kinesiske SVT. CCCME anførte, at foranstaltningerne over for SVT med oprindelse i Kina ville påvirke forsyningskæden og forsinke vindprojekter, da brugerne har komplekse og lange kvalifikationsprocesser for leverandører. Kommissionen var uenig, da foranstaltningerne vil genskabe lige konkurrencevilkår og ikke lukker døren for import fra Kina. Desuden er brugerindustriens forsyningskæde ikke afhængig af Kina for så vidt angår levering af SVT, da erhvervsgrenen har mange andre kvalificerede leverandører i og uden for Unionen. Dette spørgsmål behandles yderligere i betragtning 443.

(437) Sammenslutningen WindEurope og flere vindmølleproducenter gav udtryk for brugernes bekymringer. Flere brugere anførte, at de ikke kunne absorbere antidumpingtolden på SVT, fordi de betaler antidumpingtold og antisubsidietold på forskellige andre råmaterialer, der anvendes i vindmøller, og fordi SVT-omkostningerne udgør en betydelig del af omkostningerne til en vindmølle. Nogle brugere anførte de tab, flere af dem havde lidt i Unionen i den seneste tid. SGRE bemærkede, at brugerne annoncerede lave fortjenester for 2021 ([146]). Nogle hævdede, at foranstaltningerne ville øge SVT-priserne (herunder på SVT med oprindelse i Unionen), påvirke brugernes fortjeneste og nogle af deres aktiviteter negativt, føre til ansættelsesstop og lukning af deres mindre konkurrencedygtige produktionsanlæg i visse dele af Unionen. WindEurope anførte i den forbindelse, at den europæiske vindenergiindustri i 2019 tegnede sig for over 300 000 arbejdspladser, hvoraf over 50 000 var direkte arbejdspladser hos vindmølleproducenter, og at industrien skabte betydelige indtægter og bidrog til EU's BNP. Flere brugere anførte, at import er nødvendig, og at de frygtede en mangel på kapacitet og (en forværring af) forsyningsproblemer i Unionen, navnlig for større størrelser ([147]). SGRE hævdede, at brugerne skulle betale højere omkostninger på grund af behovet for at købe fra suboptimale leverandører, for så vidt angår bestemte placeringer. GE anførte, at kapaciteten bør analyseres særskilt for onshore-tårne i forhold til offshore-tårne, og hævdede, at klagerne opererede med næsten fuld kapacitet i produktionen af onshore-SVT, samt at de flere gange ikke havde været i stand til at opfylde GE's behov med hensyn til specifikationskrav eller inden for de nødvendige frister (og nogle gange slet ikke). Ifølge GE skubbede GRI Unionens SVT-efterspørgsel til sine produktionsanlæg i Tyrkiet og Indien. SGRE bemærkede, at GRI's spørgeskemabesvarelse viste, at virksomheden var nødt til at købe SVT for at dække efterspørgslen. Nogle af påstandene, navnlig dem, der vedrørte højere omkostninger for brugerne og forsyningsspørgsmål, blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Alle påstandene i denne betragtning behandles i de følgende betragtninger.

(438) Kommissionen bemærkede foreløbigt, at de fleste af brugernes generelle erklæringer om virkningerne af tolden blev fremsat i lyset af påstandene i klagen, med beregnede dumpingmargener på mere end 50 % og skadesmargener på op til 20 %. De tog med andre ord ikke hensyn til toldniveauet i henhold til den nuværende undersøgelse.

([145]) t20.007935, s. 1 (WindEurope).

([146]) Bemærkninger efter den endelig fremlæggelse af oplysninger kan findes i t21.006735, s. 6.

([147]) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte SGRE, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at håndtere den stadig stigende efterspørgsel efter store SVT'er. Parten angav, at der på nuværende tidspunkt ikke var kapacitet i Unionen til at imødekomme efterspørgslen efter tårne i XXL-størrelse.

(439) Parternes kvantificering af SVT-omkostningerne inden for vindmølleomkostningerne svingede mellem 20 % ([148]) og 30 %. Ingen dokumentation i sagsakterne tyder på, at brugerne ikke er i stand til at overvælte eventuelle omkostningsstigninger for SVT, der forårsaget af den foreslåede told, på projektudviklere eller andre parter. Desuden viste undersøgelsen ingen tab for de samarbejdsvillige brugere GE og Vestas i referenceperioden. Hvad angår varer, der inkorporerer den undersøgte vare, angav GE i sin spørgeskemabesvarelse en fortjeneste på mellem 5 % og 10 % i 2019 samt i undersøgelsesperioden ([149]). Vestas opnåede i disse perioder en fortjeneste i samme størrelsesorden og forventer højere fortjenester i de kommende år ([150]). Det skal bemærkes, at brugernes rentabilitet skal ses i en bredere sammenhæng, da salget af vindmøller med SVT finder sted inden for et større projekt ([151]) og ofte er forbundet med service- og vedligeholdelseskontrakter ([152]) for flere år. I Vestas var serviceafdelingens resultater meget stærke i 2020 med en stigning på 10 % i indtægterne fra år til år og en rekordhøj EBIT-margen på 28 % ([153]). Hvad angår Nordex og SGRE, var margenen for serviceydelser mellem 2017 og 2019 også betydeligt højere end deres EBIT (positiv) for vindmølleordrer ([154]). Den kendsgerning, at nogle brugere i 2021 ([155]) oplevede lavere fortjenester ([156]), ændrer ikke det forhold, at de fleste brugere opnåede gode resultater i en periode, hvor prisen på vindenergi faldt ([157]), samt forekomsten af visse cykliske udsving i deres indtægter, afhængigt af hvilken projektfase, de er beskæftiget med. I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse påpegede CCCME en klar forventning om en stærk genopretning i perioden efter undersøgelsesperioden, navnlig med hensyn til forbrug og produktion ([158]).

(440) Eftersom brugerne fremlagde meget ufuldstændige data om vægten af SVT-omkostningerne i deres projekter, var Kommissionen ikke i stand til at foretage en meningsfuld kvantificering af, i hvilket omfang foranstaltningerne ville øge projekternes samlede omkostninger. Det skønnes, at de udgør en lav procentdel, som afhænger af kontraktens omfang. EWTA fremførte, at stigningen i SVT-købsomkostningerne som følge af tolden ville resultere i en årlig stigning i projektomkostningerne på 0,5 % af dette beløb ([159]). Hvis indførelsen af antidumpingforanstaltninger f. eks. resulterede i en samlet stigning på 10 % i SVT-priserne for brugerne, der ville vælte størstedelen af denne prisstigning over på deres kunder, ville det ifølge EWTA medføre en årlig stigning i projektomkostningerne på 0,05 %. Det skal også bemærkes, at hverken GE, Vestas, Nordex eller SGRE er helt afhængige af import af SVT fra Kina.

(441) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte SGRE, at selv om tolden måtte have en relativt lille indvirkning på SVT-omkostningerne udtrykt i procent, ville indvirkningen i absolutte beløb være betydelig i betragtning af brugernes behov for at optimere produktionsanlæg som følge af konkurrencepresset og behovet for at bidrage til vindenergiens energikonkurrenceevne med hensyn til normaliserede energiomkostninger, dvs. de gennemsnitlige aktuelle nettoomkostninger ved elproduktionen for et produktionsanlæg i dets levetid. Parten kvantificerede ikke den påståede »betydelige« indvirkning. Kommissionen afviste påstanden. I lyset af overvejelserne i betragtning 438 og 440 forventes foranstaltningerne over for importen af kinesiske SVT ikke at have en væsentlig indvirkning på de samarbejdsvillige brugeres fortjeneste, deres FoU-aktiviteter eller brugernes produktion af visse dele af vindmøller.

([148]) WindEurope bemærkede på side 7 i t20.007935, at tårne i gennemsnit på globalt plan udgør over 20 % af prisen på en vindmølle (onshore eller offshore).

([149]) t21.001706.

([150]) »Vestas Annual Report 2020 — Continued leadership in a challenging year«, virksomhedsmeddelelse nr. 01/2021 fra Vestas Wind Systems A/S, https://www.vestas.com/~/media/vestas/investor/investor%20pdf/financial%20reports/2020/q4/210210_01_company_announcement.pdf.

([151]) WindEurope skriver på side 2 i t20.007935, at brugerne kan varetage projektstyring, ingeniørarbejde, indkøb, opførelse og installation, drift og vedligeholdelse samt energiaggregering og handelstjenesteydelser efter opførelse.

([152]) »Wind energy and Economic recovery in Europe«, WindEurope, 2020, s. 37, tredje diagram. Findes i t20.007935. På side 14 i t20.007935 anførte WindEurope, at drift og vedligeholdelse i stigende grad er en vigtig drivkraft for indtægtsstigninger.

([153]) »Vestas Annual Report 2020«, s. 36, https://nozebra.ipapercms.dk/Vestas/investor-relations/annual-report-2020/?page=36.

([154]) »Wind energy and Economic recovery in Europe«, WindEurope, 2020, s. 37, diagrammet »EBIT margin development by business segments«. Findes i t20.007935.

([155]) Jf. t21.006735 (SGRE). På side 17 i t21.006703 anførte GE, at virksomheden vil indberette en negativ fortjeneste for perioden 2021-2022.

([156]) Jf. WindEurope's bemærkninger til den endelige fremlæggelse (findes i t21.006721) angående de forskellige årsager.

([157]) WindEurope's bemærkninger til den endelige fremlæggelse, der findes i t21.006721, anfører, at »prisen på vindenergi i Europa er faldet med næsten 50 % i de seneste 10 år«.

([158]) Side 33 i t21.006724.

([159]) Skøn baseret på (20 % × 50 %) × 20 år. EWTA mente, at SVT udgør 20 % af en vindmølle, hvilket alene ville udgøre 50 % af et projekts kapitaludgifter. Onshore-SVT vil typisk have en økonomisk levetid på 20 år.

(442) Som det blev bemærket af WindEurope, skaber brugerne en betydelig merværdi i Unionen. Dette er også tilfældet for SVT-producenter i Unionen, der producerer komponenter ([160]). De 300 000 og/eller 50 000 job, som WindEurope nævner, bør imidlertid ikke sammenlignes med Unionens beskæftigelsestal i tabel 8 i denne forordning. Beskæftigelsestallet på 300 000 inkluderer også job hos komponentproducenter, herunder SVT-producenter i Unionen, og hos on- og offshore-tjenesteudbydere. Dette tal omfatter også job i enheder i lande uden for Unionen såsom Det Forenede Kongerige, Tyrkiet, Norge og Schweiz og 140 000 indirekte job af forskellig art. De brugere, der indberettede de samlede jobdata, kvantificerede ikke, hvilke job, der kunne være i risiko inden for deres enheder, hvis der blev indført foranstaltninger over for SVT med oprindelse i Kina. Andre brugere omhandlet i betragtning 435 fremlagde ingen jobdata. I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at foranstaltningerne snarere vil støtte beskæftigelsen i vindenergisektoren i Unionen som helhed, da beskæftigelsen på dette område forventes at vokse ([161]).

(443) Hvad angår brugernes bemærkninger vedrørende forsyningsproblemer, viste undersøgelsen, at brugerne fortrinsvis arbejder med et begrænset antal SVT-leverandører med den begrundelse, at det tager lang tid at finde (alternative) kvalificerede leverandører af vindmølletårne. Der er imidlertid et stort antal leverandører i Unionen, der også producerer et bredt udvalg af størrelser. Med hensyn til sidstnævnte konstaterede Kommissionen, som omhandlet i betragtning 42, at EU-erhvervsgrenen har produktionskapacitet til alle efterspurgte størrelser af SVT. Sagsakterne, hvori skadesberegningerne fremlægges, viser, at de stikprøveudtagne EU-producenter, ligesom de kinesiske producenter, solgte sektioner med en diameter på over 5 meter. Desuden bemærkede brugeren SGRE efter den endelige fremlæggelse af oplysninger særligt fremkomsten af nye, mere moderne produktionsanlæg i Unionen, der er i stand til at producere SVT i større størrelser, i 2017, 2018 og 2020 ([162]). Virksomhedsmeddelelser fra EU-producenter henviser til dimensioner, der er større end dem, der blev solgt af de stikprøveudtagne EU-producenter i undersøgelsesperioden ([163]). Der er faktisk en betydelig forsyning i Unionen: produktionskapaciteten hos EU-producenterne af SVT er højere end Unionens forbrug, og der er betydelig SVT-kapacitet til rådighed i Unionen (jf. tabel 6), der betjener alle nødvendige placeringer og både onshore- og offshore-markeder. CCCME anerkendte en stigning i EU-erhvervsgrenens kapacitet i de seneste år. Selv om markedsforholdene var vanskelige på grund af den store tilstedeværelse af kinesiske SVT til lave priser, øgede EU-erhvervsgrenen kapaciteten i den betragtede periode i henhold til kundernes efterspørgsel ([164]), og forpligtede sig til yderligere at øge sin kapacitet, hvis markedsforholdene tillader det. Hvis der indføres foranstaltninger, vil importen fra Kina stadig være mulig (omend med korrigerede prisniveauer), og der vil fortsat være adgang til import fra andre oprindelseslande ([165]).

(444) I lyset af ovenstående afviste Kommissionen de påstande, der er sammenfattet i betragtning 437.

(445) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede SGRE, at kinesiske producenter kun imødekommer efterspørgslen i Danmark, Sverige og Finland, da de mangler konkurrenceevne i de sydlige medlemsstater. Kommissionen bemærkede, at Unionen er et indre marked. Desuden viste undersøgelsen, at salget af kinesiske SVT ikke blot forekom i de nordlige medlemsstater. Kommissionen fandt SGRE's påstand ubegrundet.

(446) Flere parter fremførte, at vindmølleteknologi og solpanelteknologi (hovedsagelig produceret uden for Unionen) nogle gange konkurrerer direkte med hinanden med hensyn til prisen pr. kWh elektricitet. Denne konkurrence øgede presset for at producere SVT til stadig lavere priser. De fremførte derfor, at selv om indførelsen af foranstaltninger kunne redde eller skabe arbejdspladser i SVT-produktionsindustrien, ville fordelen herved sandsynligvis blive opvejet af tab af arbejdspladser i andre dele af vindmølleindustrien på grund af lavere efterspørgsel (ordrer tabt til solpanelindustrien på grund af højere priser på SVT og dermed på vindmøller).

([160]) »Wind energy and Economic recovery in Europe«, WindEurope, 2020, figur 10, s. 20. Findes i t20.007935.

([161]) »Global renewables Outlook, Energy transformation, European Union«, IRENA, 2020, https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2020/Apr/IRENA_GRO_R04_European_Union.pdf?la=en&hash=D206134796E3C72CF086657266295C45574B58BC (s. 7).

([162]) t21.006735.

([163]) På https://www.welcon.dk/capabilities/facilities/ angiver den stikprøveudtagne EU-producent, Welcon, at have kapacitet til sektioner på op til 45 meters højde og 9 meter i diameter (webstedet blev senest tilgået den 11. oktober 2021).

([164]) Side 4 i t21.000376.

([165]) På side 4 i t21.000509 anerkendte GE, at den importerer fra Kina, hvor flere leverandører er certificeret af GE, samt fra Tyrkiet og Sydkorea.

(447) Denne påstand blev afvist. I de fleste tilfælde er et anlæg egnet og udviklet enten udelukkende til produktion af vindenergi eller udelukkende til produktion af solenergi på grund af dets beliggenhed (f.eks. offshore, en placering, der er ideel med hensyn til solskin eller vind osv.) eller efterspørgsel fra ordregiver/befolkningen. Ydermere antages det i den ovenstående påstand, at indførelsen af foranstaltninger vil medføre en samlet stigning i omkostningerne til køb af vindmøller, men som forklaret i betragtning 438-441 forventes foranstaltningerne over for kinesiske SVT ikke at få nogen større indvirkning for brugerne, også i betragtning af de tilgængelige forsyningskilder, som forklaret i betragtning 443.

7.4. **Leverandørernes interesser**

(448) Stålsammenslutningen Eurofer anførte, at Unionen har en klar interesse i, at der indføres foranstaltninger over for SVT for at undgå, at den skade, der forvoldes producenter af kvartoplader, der er beskyttet af antidumpingforanstaltninger, flyttes ned i Unionens værdikæde for stål. Parten fremhævede betydningen af Unionens SVT-industri for Unionens stålleverandører samt i forbindelse med planerne for vedvarende energi i Unionen. Ifølge markedsoplysninger ([166]) vil vedvarende energi kræve 8-10 gange mere stål pr. produceret MW end fossil energi, samtidig med at antallet af installerede vindmøller vil stige i de kommende år.

(449) CCCME anførte, at foranstaltninger vil afskrække kinesiske investeringer i Unionen bestående af køb af (insolvente) lokale SVT-producenter, og dermed påvirke de europæiske maskinleverandører negativt. Kommissionen var uenig. Maskinproducenter i Unionen forventes at drage fordel af en forbedring af situationen for SVT-producenter i Unionen.

(450) Kommissionen forventer, at foranstaltningerne vil gavne leverandørindustrierne i Unionen, nemlig leverandører af råmaterialer (f.eks. stålværker i Unionen) og relevante maskinproducenter i Unionen.

7.5. **Miljøinteresser**

(451) CCCME anslog, at foranstaltningerne ville øge produktionsomkostningerne for vindenergiindustrien i Unionen. SGRE og CCCME hævdede, at foranstaltninger ville have en skadelig indvirkning på opfyldelsen af Unionens mål for vedvarende energi og CO2-reduktion, og dermed ikke ville være i Unionens interesse. GE mente, at foranstaltninger vil hindre medlemsstaterne i at nå målene for vedvarende energi, at vindenergiprojekter ikke længere vil være rentable, hvis investeringstærsklerne ikke nås (f.eks. en forsinkelse i tidsplanen/andelen af lånefinansiering kan ikke opnås), og forhindre udviklingen af visse projekter. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger frygtede WindEurope underinvestering i den mest avancerede fremstillings- og forskningsudvikling, og at den europæiske industri ville tabe det globale kapløb om teknologisk lederskab inden for vindenergi. Kommissionen mente, at antidumpingforanstaltninger over for kinesiske SVT ikke forventes at underminere opfyldelsen af Unionens mål om vedvarende energi og CO2-reduktion eller annullere vindprojekter. Snarere forventes foranstaltningerne at bidrage til udbredelsen af vindenergi i hele Unionen ved at skabe lige konkurrencevilkår for alle økonomiske aktører, herunder kinesiske producenter, der således kan konkurrere på rimelige vilkår.

(452) GE anførte, at foranstaltninger ville føre til højere energipriser for forbrugerne og være i strid med Kommissionens målsætning om, at elektricitet fra vedvarende energikilder bør udbredes til den lavest mulige omkostning for forbrugerne og skatteyderne. Kommissionen fandt ingen beviser for, at foranstaltninger over for SVT ville føre til betydelige stigninger i energipriserne for forbrugerne i Unionen. Ingen af parterne fremlagde data, der gjorde det muligt at kvantificere en sådan eventuel stigning. Med hensyn til skatteyderne formodes det, at de forventede stigninger i vindenergianlæg i Unionen ([167]) vil gavne de lokalsamfund, hvor projekterne opføres, gennem skatter og andre afkast ([168]).

([166]) Markedsoplysningerne er tilgængelige i sagsakterne, under dokumentreference t20.008013, bilag 2 — Raising Black Swans To Become Golden Eagles, Laplace Conseil, oktober 2020.

([167]) I et »forsigtigt scenario« forventer WindEurope, at der vil blive installeret 15 GW hvert år mellem 2021 og 2025. De forventede installerede GW er højere i det »realistiske scenario«. Jf. »Wind energy in Europe — 2020 statistics and the outlook for 2021-2025«, WindEurope, februar 2021, for yderligere oplysninger om scenarier.

([168]) Jf. kapitel 5 (»Benefits to communities) i publikationen »Wind energy and Economic recovery in Europe«), WindEurope, 2020. Kapitlet og hele publikationen findes i t20.007935.

(453) Med tanke på den finansiering, som Unionen og medlemsstaterne stiller til rådighed for vindenergisektoren, ville foranstaltninger efter GE's opfattelse være i strid med Unionens egne interesser og udgøre en risiko for vindenergisektorens bæredygtighed. Kommissionen var uenig. Som komponentproducenter genererer SVT-producenter i Unionen betydelig merværdi i vindenergiindustrien ([169]). Foranstaltningerne forventes at støtte SVT-producenterne i Unionen og medføre vækst, jobstabilitet, indtægter og investeringer. Brugerne bør drage fordel af et bredt udvalg af konkurrencedygtige, pålidelige og finansielt sunde SVT-producenter i Unionen samt af hensigtsmæssige gennemførelsestider, som EU-producenterne kan tilbyde takket være den geografiske nærhed.

7.6. **Andre faktorer**

(454) CCCME anførte, at SVT-producenter i Unionen havde til hensigt at styrke deres næsten monopollignende stilling på markedet kort før en forventet stigning i efterspørgslen udelukkende for at drage fordel af denne forventede udvikling. Kommissionen mente, at denne påstand ikke var underbygget af dokumentation, og at den var ubegrundet. Alene antallet af SVT-producenter i Unionen er i strid med enhver monopolstilling på markedet. Figur 24 i en nylig publikation fra WindEurope ([170]) viser, at et stort antal anlæg producerer tårne (et højere antal end antallet af anlæg, der producerer andre komponenter til vindmøller).

(455) I sin spørgeskemabesvarelse pegede GE desuden på en potentiel reduktion i Unionens arbejdsstyrke for mellemliggende parter, der er involveret i havneoperationer, og parter, der er involveret i transport og installation af færdige vindmøller. I betragtning af de forventede stigninger i vindenergianlæg i Unionen (jf. fodnote 167) fandt Kommissionen, at påstanden var ubegrundet.

7.7. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(456) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre endelige antidumpingforanstaltninger på importen af vindmølletårne af stål og sektioner dertil med oprindelse i Kina.

8. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

8.1. **Indledende bemærkning**

(457) I afsnit 4 i indledningsmeddelelsen anførtes det, at klageren havde fremlagt dokumentation for at den undersøgte vare blev indført i betydelige mængder offshore, dvs. til en kunstig ø, et fastgjort eller flydende anlæg eller anden konstruktion på en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomisk zone (»CS/EEZ«), som en medlemsstat har erklæret i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS).

(458) Kommissionen undersøgte også, i henhold til grundforordningens artikel 14a, om der også burde indføres foranstaltninger i CS/EEZ. Undersøgelsen viste, at ingen af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter indberettede salg til en kontinentalsokkel eller EEZ. Kommissionen har ikke fået oplysninger om CS/EEZ-salg af betydning fra de kinesiske SVT-producenter.

(459) Da der derfor ikke foreligger dokumentation for, at dumpingvaren blev indført i betydelige mængder til CS/EEZ, indføres der ingen antidumpingforanstaltninger i CS/EEZ.

(460) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte klageren og flere EU-producenter, at manglen på antidumpingforanstaltninger i CS/EEZ lod døren stå åben for visse kinesiske producenters dumpingpraksis. Kommissionen afviste disse bemærkninger. Da kravene i grundforordningens artikel 14a som forklaret ikke er opfyldt, kan Kommissionen ikke indføre antidumpingforanstaltninger i CS/EEZ inden for rammerne af den nuværende undersøgelse.

8.2. **Endelige foranstaltninger**

(461) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade. Af de årsager, der er anført i afsnit 6, særlig i betragtning 417-422 i denne forordning, bør antidumpingtolden fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.

([169]) »Wind energy and Economic recovery in Europe«, WindEurope, 2020, figur 10, s. 20. Findes i t20.007935.
([170]) »Wind energy and Economic recovery in Europe«, WindEurope, 2020, s. 41. Findes i t20.007935.

(462) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	11,2 %
Alle andre virksomheder	19,2 %

(463) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(464) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([171]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(465) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(466) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og skal i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(467) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(468) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for »alle andre virksomheder« ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

([171]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(469) Den undersøgte vare er, når den samles med andre dele, således at helheden udgør en vindmølle, i øjeblikket henhørende under KN-kode 8502 31 00. Med henblik på at sikre, at antidumpingtolden kun anvendes på SVT, er det nødvendigt at fastsætte, at SVT'ens værdi skal anføres i angivelsen om overgang til fri omsætning. SVT'ens værdi bør angives specifikt for 8502 31 00 11 og 8502 31 00 85.

(470) Statistikker vedrørende SVT udtrykkes ofte i antal enheder (styk). Der defineres dog ikke systematisk en sådan supplerende enhed for SVT i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([172]). Det er derfor nødvendigt at fastslå, at ikke kun vægten i kg eller ton, men også antal enheder (styk) af den pågældende vare, der importeres, skal anføres i angivelsen om overgang til fri omsætning.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(471) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([173]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(472) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølletårne af stål, også koniske, og sektioner dertil, også samlede, også med en integreret del af tårnfundamentet, også samlet med naceller eller rotorblade, og som er beregnet til at understøtte nacellen og rotorbladene til brug i vindmøller med elproduktionskapacitet — enten onshore- eller offshore — på 1,00 megawatt (»MW«) eller derover, og med en højde på mindst 50 meter målt fra bunden af tårnet til nacellens bund (dvs. hvor toppen af tårnet og nacellen er sammenføjet), når den er helt samlet, med oprindelse i Kina, som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 7308 20 00 (Taric-kode 7308 20 00 11) og ex 7308 90 98 (Taric-kode 7308 90 98 11) og, når de importeres som en del af en vindmølle, som i øjeblikket er henhørende under KN-kode ex 8502 31 00 (Taric-kode 8502 31 00 11 og 8502 31 00 85).

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Kina	Chengxi Shipyard Co., Ltd	7,5 %	C726
	Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd	7,2 %	C727
	Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd	14,4 %	C728
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	11,2 %	Se bilaget
	Alle andre virksomheder	19,2 %	C999

([172]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

([173]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 28. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis der indgives en angivelse om overgang til fri omsætning vedrørende vindmøller, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Kina, angives nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for vindmølletårne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i det relevante felt i nævnte angivelse.

Antidumpingtolden som omhandlet i artikel 1. stk. 2, finder kun anvendelse på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for vindmølletårne som omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Der skal fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaren skal indeholde oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede til at medlemsstaternes toldmyndigheder kan vurdere nøjagtigheden af den angivne nettopris, frit Unionens grænse, ufortoldet, for vindmølletårne som omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Medlemsstaterne underretter hver måned Kommissionen om nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for vindmølletårne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der importeres som en del af en vindmølle som omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Artikel 3

Hvis der indgives en angivelse om overgang til fri omsætning vedrørende de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer, uanset deres oprindelse, angives antallet af enheder af den importerede vare i det relevante felt i denne angivelse, forudsat at denne angivelse er forenelig med bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([174]).

Medlemsstaterne skal hver måned oplyse Kommissionen om antallet af enheder, der er importeret under Taric-koderne 7308 20 00 11, 7308 90 98 11, 8502 31 00 11 og 8502 31 00 85.

Artikel 4

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Kina og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

a) den pågældende ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden (1. juli 2019-30. juni 2020)

b) den pågældende ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og

c) den pågældende enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

([174]) Bilag I »Kombineret nomenklatur« til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Land	Navn	Taric-tillægskode
Kina	Fujian Fuchuan Yifan New Energy Equipment Manufacturing Co., Ltd	C729
Kina	Shanghai Taisheng Wind Power Equipment Co., Ltd	C730